

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

DARK NIGHTS

DIRTY WICKED

A Wicked Lovers Novella

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

SHAYLA BLACK

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Dirty Wicked

Kötü Aşıklar Romanı
Shayla Black tarafından

1001 Karanlık Gece

Dirty Wicked
Kötü Aşıklar Romanı

Telif Hakkı 2016 Shelley Bradley LLC
ISBN: 978-1-942299-56-1

Önsöz: Telif Hakkı 2014 M. J. Rose

Evil Eye Concepts, Incorporated tarafından yayınlandı

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü izinsiz olarak çoğaltılamaz, taranamaz veya herhangi bir basılı ya da elektronik formda dağıtılamaz. Lütfen yazarın haklarını ihlal ederek telif hakkıyla korunan materyallerin korsanlığına katılmayın veya teşvik etmeyin.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, yerler, karakterler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür ve kurgusaldır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya kurumlara olan benzerlikler sadece tesadüfidir.

Kitap Açıklaması

Dirty Wicked: Shayla Black'ten Kötü
Aşıklar Romanı

New York Times 'ın çok satan yazarı Shayla Black'ten...

İşlemediği bir suçun üzerine yıkılmasının ardından, eski özel dedektif Nick Navarro'nun aklında intikamdan başka bir şey yoktur; ta ki geçmişinden bir kadın geri dönüp ondan yardım isteyene kadar.

Güzel dul Sasha Porter düşmanları tarafından avlanmıştır. Çaresiz kalan Sasha, küçük kızını güvende tutmak için ona her şeyi teklif eder, hatta metresi olmayı bile kabul eder. İkisinin de isteyeceği son şey duygusal karışıklıklardır ama Nick'in düşüşünü ayarlayan acımasız politikacıyı tuzağa düşürdüklerinde ve aralarında tutku alevlendiğinde, tehlike yaklaşmaktadır.

Çok geç olmadan intikam yerine aşkı seçebilecek mi?

Shay la Black Hakkında

Shayla Black, elliden fazla romanıyla *New York Times* ve *USA Today* çoksatan yazarıdır. On beş yılı aşkın bir süredir geleneksel, bağımsız, yabancı ve sesli yayıncılar aracılığıyla çağdaş, erotik, paranormal ve tarihi romanlar yazmaktadır. Kitapları milyonlarca kopya satmış ve bir düzine dilde yayımlanmıştır.

Tek çocuk olarak büyüyen Shayla, öğretmenlerinin üzüntüsüne rağmen kendini bol bol hayal kurarak oyaladı. Üniversitede okumaya olan sevgisini keşfetti ve hayal dünyasında dönen hikayeleri yayınlayarak bir kariyere sahip olabileceğini fark etti. Pazarlama/Reklamcılık bölümünden mezun olmasına ve faturalarını ödemek için kurumsal Amerika'da çalışmaya başlamasına rağmen, kalbi her zaman karakterleriyle birlikte oldu. Son sekiz yıldır tam zamanlı bir yazar olarak hayalini yaşadığı için çok heyecanlı.

Shayla şu anda Kuzey Teksas'ta harika destekleyici kocası, genç kızı ve çok şımarık bir kediyle birlikte yaşıyor. "Boş" zamanlarında reality TV izlemekten, okumaktan ve eklektik bir müzik karışımı dinlemekten hoşlanıyor.

Benimle çevrimiçi bağlantı kurun:

[Facebook](#)

[Twitter](#)

[Web sitesi](#)

[Bülten](#)

[Instagram](#)

[YouTube](#)

[Goodreads](#)

Bu kitabı beğendiyseniz, başkalarının da beğenebilmesi için yardımınızdan memnuniyet duyarım.

Tavsiye edin. Lütfen arkadaşlarınıza, okuyucu gruplarına ve tartışma panolarına tavsiye ederek diğer okuyucuların bu kitabı bulmasına yardımcı olun.

İnceleyin. Yazarların, diğer okurlara bu kitabı neden beğendiğinizi anlatmak için sizin gibi harika okurlara ihtiyacı vardır, bu yüzden lütfen Amazon, Goodreads veya en sevdiğiniz çevrimiçi kitapçıda inceleyin. Ayrıntılı bir şey değil, sadece birkaç kelime. Ama dünyadaki tüm farkı yaratır.

Desteyiniz için çok teşekkür ederiz!

Ayrıca Shay la Black'ten

Satın almak için tıklayın

ÇAĞDAŞ ROMANTİZM

[Kötü Aşıklar](#) [Kötü](#)
[Bağlar Çökmekte](#)
[Olan Lezzetli](#)
[Teslimiyet Bana](#)
[Belong To Me](#)
["Wicked to Love" \(novella\)](#)
[Tutmak Benim](#)
["Wicked All The Way" \(roman\)](#)
[Bizim Aşkımız](#)
[Wicked All Night - Kötü ve Tehlikeli Antoloji](#) ["Forever](#)
[Wicked" \(novella\)](#)
[Onları Değer](#)
[Vermek İçin](#)
[Onun Almak İçin](#)
[Pure Wicked \(roman\)](#)
[Wicked for You](#)
[Daha Derine Düşmek](#)
["Dirty Wicked" \(roman\)](#)
Çok yakında:
[Holding on Tighter](#) (7 Şubat 2017'de çıkacak)

[Seksi Kapari](#)
[Bağlı ve Kararlı Çıplak](#)
[Arama](#)
["Arresting Desire" - Hot In Handcuffs Antolojisi](#)

Mükemmel Beyler (Shayla Black ve Lexi Blake
tarafından [Skandal Asla Uyumaz](#)
[Oturumda Baştan](#)
[Çıkarma Big Easy](#)
[Temptation](#)
Duman ve Günah (2017'de çıkacak)

Masters Of Ménage (Shayla Black ve Lexi Blake tarafından) [Onların Bakire Esiri](#)

[Onların Bakire Sırrı](#)

[Onların Bakire Cariyesi](#)

[Onların Bakire Prensesi](#)

[Onların Bakire Rehinesi](#)

[Onların Bakire Sekreteri](#)

[Onların Bakire Metresi](#)

[Bakire Gelinleri](#) (2017'de çıkacak)

Doms Of Her Life (Shayla Black, Jenna Jacob ve Isabella LaPearl tarafından)

Raine Falling Koleksiyonu (Komple)

[One Dom To Love](#)

[Genç ve İtaatkar Cesur ve](#)

[Dominant](#)

[Hakimiyetin Sınırı](#)

Çok yakında:

Heavenly Rising Koleksiyonu

The Choice (2017 Sonbaharında)

Tek Başına Başlıklar

[Yaramaz Küçük Sır](#)

[Beni İzle Tehlikeli](#)

[Çocuklar ve Oyuncakları](#)

["Her Fantasy Men" - Dört Oyunluk Antoloji](#)

[Mükemmel Bir Eşleşme](#)

TARİHİ ROMAN (Shelley Bradley olarak) [Leydi](#)

[ve Ejderha](#)

[Kötü Bir Gece](#)

[Kesinlikle Baştan](#)

[Çıkarma](#)

[Kesinlikle Yasak](#)

Silah Arkadaşları

[Kadın Gelini, Silah Arkadaşları \(1. Kitap\)](#) .
[Çalınmış Gelini, Silah Arkadaşları \(2. Kitap\)](#) .
[Asi Gelini, Silah Arkadaşları \(3. Kitap\)](#) .

PARANORMAL ROMANTİZM

The Doomsday Brethren
[Tempt Me With
Darkness "Fated" \(e-
novella\)](#)
[Gölgede Baştan Çıkar
Beni Gece Yarısı
Sahiplen Beni](#)
["Mated" - Haunted By Your Touch Anthology](#)
[Entice Me At Twilight
Şafakta Kucakla Beni](#)

1001 Karanlık Gece Koleksiyonu Bir'i Keşfedin

Keşfetmek için [buraya](#) tıklayın

[FOREVER WICKED_](#) yazan Shayla Black
[CRIMSON TWILIGHT_](#) yazan Heather Graham
[SURRENDER'DA YAKALANDI_](#) yazan Liliana Hart

[SILENT BITE: A SCANGUARDS WEDDING_](#) yazan Tina Folsom

[DUNGEON GAMES_](#) yazan Lexi Blake
[AZAGOTH_](#) yazan Larissa lone

[NEED YOU NOW_](#) yazan Lisa Renee Jones
[SHOW ME, BABY_](#) yazan Cherise Sinclair
[ROPED IN](#) yazan Lorelei James
[TEMPTED BY MIDNIGHT_](#) yazan Lara Adrian
[THE FLAME_](#) yazan Christopher Rice

[CARESS OF DARKNESS_](#) Julie Kenner tarafından

Ayrıca 1001 Karanlık Gece'den

[TAME ME_](#) yazan J. Kenner

1001 Karanlık Gece Koleksiyonu İki'yi Keşfedin

Keşfetmek için [buraya](#) tıklayın

[WICKED WOLF](#) yazar Carrie Ann Ryan

[İRLANDA GÖZLERİ](#) Heather Graham [SENİNLE KOLAY](#)

Kristen Proby

[ÖZGÜRLÜĞÜN EFENDİSİ](#) yazar Cherise

Sinclair [ZEVK CARESS](#) yazar Julie Kenner

[SEVİLEN](#) yazar Lexi Blake

[HADES](#) yazar Larissa Ione

[RAVAGED](#) yazar Elisabeth

Naughton

[DREAM OF YOU](#) Jennifer L. Armentrout

[STRIPPED DOWN](#) Lorelei James

[RAGE/KILLIAN](#) yazar Alexandra Ivy/Laura

Wright [DRAGON KING](#) yazar Donna Grant

[PURE WICKED](#) yazar Shayla

Black [HARD AS STEEL](#) yazar

Laura Kaye

[STROKE OF MIDNIGHT](#) yazar Lara

Adrian [ALL HALLOWS EVE](#) yazar

Heather Graham [KISS THE FLAME](#)

yazar Christopher Rice [DARING HER](#)

[LOVE](#) yazar Melissa Foster [TEASED](#)

yazar Rebecca Zanetti

[TESLİM OLMA SÖZÜ](#) Yazar: Liliana Hart Ayrıca

1001 Karanlık Gece'den

[THE SURRENDER GATE](#) Yazar: Christopher

Rice [HEDEFE HİZMET ETMEK](#) Yazar: Cherise

Sinclair

1001 Karanlık Gece Bültenine [kaydolun](#) ve
Tiffany Anahtar kolye kazanma şansını
yakalayın.
Her ay bir yarışma var!

Abone olmak için [buraya](#) tıklayın.

Bonus olarak, tüm aboneler ücretsiz bir 1001
Karanlık Gece hikayesi alacaklar
İlk Gece
Yazar: Lexi Blake & M.J. Rose

İçindekiler

[Kitap Açıklaması](#)
[Shayla Black](#)
[Hakkında Ayrıca](#)
[Shayla Black](#)
[tarafından](#)

[1001 Karanlık Gece Koleksiyonu Bir'i Keşfedin](#)

[1001 Karanlık Gece Koleksiyonu İki'yi](#)

[Keşfedin Önsöz](#)

[Birinci Bölüm İkinci](#)

[Bölüm Üçüncü](#)

[Bölüm Dördüncü](#)

[Bölüm Beşinci](#)

[Bölüm Altıncı](#)

[Bölüm Yedinci](#)

[Bölüm Sonsöz](#)

[1001 Karanlık Gece Koleksiyonu Üç'ü](#)

[Keşfedin 1001 Karanlık Gece Dünyasını](#)

[Keşfedin Daha Fazlasını Keşfedin Shayla](#)

[Black](#)

[Shayla Black'in Holding on Tighter kitabından bir alıntı](#)

[Özel Teşekkürler](#)

Binbir Karanlık Gece

Bir zamanlar, gelecekte.

*Hikâyelere ve öğrenmeye hayran bir öğrenciydim.
Felsefe, şiir, tarih, okültizm, aşk ve büyü sanatı
ve bilimi üzerine çalıştım. Çok geniş bir
Babamın evindeki kütüphanede binlerce cilt
fantastik masal topladım.*

*Eski ırklar ve geçmiş zamanlar hakkında her şeyi
öğrendim. Milenyum boyunca tüm insanların mitleri,
efsaneleri ve rüyaları hakkında. Ve okudukça hayal
gücüm daha da güçlendi.
hikayelerin içine yolculuk edebildim... aslında onların
bir parçası olabildim.*

*Keşke öğretmenimi dinlediğimi söyleyebilseydim.
ve yeteneğime saygı duymam gerekirdi. Eğer saygı duysaydım,
şimdi size bu hikayeyi anlatıyor olmazdım.
Ama cesaretimle hava atarken aptalca
davrandım ve kafam karıştı.*

*Bir öğleden sonra, Binbir Gece Masalları'nı merak
ederek eski İran'a gittim ve Şehriyar'ın her gün bir
masal anlattığının doğru olup olmadığını kendi
gözlerimle gördüm.*

*(Farsça: شهریار, "kral") yeni bir bakire ile evlendi
ve sonra dünkü karısını başının kesilmesi için
gönderdi. Yazılmıştı
ve vezirin kızı Şehrazat'la tanıştığında bin kişiyi
öldürmüş olduğunu okumuştum.
Kadınlar.*

*Çabalarımda bir şeyler ters gitti. Hikayenin
ortasına geldim ve bir şekilde*

Şehrazat'ın olduğu yerlerde - daha önce hiç
gerçekleşmemiş ve bugün bile açıklayamadığım bir
fenomen.

Şimdi o kadim geçmişte kapana kısılmış
durumdayım. Şehrazat'ın hayatını üstlendim ve
kendimi korumamın ve hayatta kalmamın tek yolu onun
bana yaptığını yapmak.

kendini korumak ve hayatta kalmak.

Her gece Kral beni çağırır ve ben masal anlatırken onu dinler.
Ve akşam bitip şafak söktüğünde, onu nefessiz bırakan ve
daha fazlası için özlem duymasına neden olan bir noktada
duruyorum.

Ve böylece Kral, karanlık hikâyemin geri kalanını
dinleyebilmek için hayatımı bir gün daha bağışladı.

Bir hikayeyi bitirir bitirmez. yeni bir
tanesine başlıyorum... tıpkı siz sevgili okuyucunun
daha önce sahip olduğu gibi

Şimdi.

Birinci Bölüm

Lafayette, Louisiana

Nick Navarro hapisten çıkalı tam otuz beş saat olmuştu. İyi bir uyku çekecek, birkaç ihtiyacını karşılayacak ve eski dostları Santiago kardeşleri ziyaret edecek kadar uzun bir süre. Sonra da özel dedektiflik yeteneklerini iyi bir şekilde kullanmaya başlamış, on beş aylık hapis hayatı boyunca hakkında tek bir ayrıntıyı bile unutmadığı kadını metodik bir şekilde aramaya koyulmuştu.

Kendisine komplo kuran ve çocukluk arkadaşını öldüren piçlerin peşine düşmek ve böylece onlara karşılığını fazlasıyla ödemek niyetindeydi.

Sasha Porter anahtar kişiydi.

İlk bakışta sanki yeryüzünden kaybolmuş gibi görünüyordu. Evinden kaçmış, işini bırakmış, arabasını terk etmiş, belki de adını bile değiştirmişti. Ama içgüdüleri ona onun hâlâ hayatta olduğunu söylüyordu. Savaşmak için sebepleri vardı.

Onu bulana kadar dünyayı yakıp yıkacaktı.

Kapı zili yağmurun gürültüsünü bastırarak çaldığında Nick kendini çılgınca adım atmamak için zorluyordu. Bakışlarını saate çevirdi. Gece yarısına çeyrek kala. Belli ki bu sosyal bir ziyaret değildi. Rahmetli dostunun düşmanı onun Sasha için ağaçları salladığını duymuş muydu? Yoksa o yozlaşmış orospu çocuğu bir parça daha et için mi geri dönmüştü?

Oturma odasındaki bütün ışıklar yanarken Nick evde yokmuş gibi davranamazdı. Ayrıca, bu pisliğin korktuğunu düşünmesine izin vermeyi reddediyordu. Bu yüzden silahını çekti ve hırlayarak kapıyı açtı.

Nick bir bela, bir silahlı çatışma, hayatı için bir savaş bekliyordu. Bunun yerine, Sasha Porter küçük revağının altında durmuş, Kasım yağmurunun tufanından korunmak için kapının yanına yapışmıştı. Paltosu olmadığı için titriyordu. Yorgun küçük bir kız kalçasında uyuyordu.

Bir bebek battaniyesinin altında, sarı bukleleri yamuk yumuktu. Diğer kolunun üzerinde yırtık pırtık bir spor çantası asılıydı. Yağmur Sasha'nın yırtık pırtık bluzundan sızmıştı. Su, belirgin bir morlukla gölgelenmiş olan yanağından aşağı akıyordu. SIG'e bakarken korkudan irileşmiş olan ela gözlerinin altındaki koyu halkalar deriyi renksizleştiriyordu. Nick küfrederek silahını kılıfına sokmak için çabaladı.

Bu hatırladığı kadın değildi ve hayatta kalmak için verdiği mücadele narin yüzüne yansımıştı. Bu manzara Nick'i öfkелendirdi ama yüz ifadesini gizlemeyi ve kapıyı daha geniş açmayı başardı.

"Merhaba Bay Navarro, yaklaşık üç yıl önce tanışmıştık. Muhtemelen beni hatırlamazsınız..." Sinirli bir şekilde daldı.

Ona ne kadar yanıldığını göstermek için yanıp tutuşuyordu. Onun yerine vücudunu taradı. Kilo vermiş, kıvrımlarını kaybetmişti. Bunu düzeltecekti. Ama onu ilk gördüğünde olduğu gibi, kanında her kası, gözeneği ve sinir ucunu elektriklendiren kükreyen bir şehvet uyandırdı. Bu kadını sadece istemiyordu; ona sahip olmak akıl sağlığı için gerekliydi. Bal rengi saçlarının yarım bir at kuyruğundan sarkması ya da zerre kadar makyaj yapmamış olması önemli değildi. Bol kot, ekose gömlek... her neyse. Sasha burada tüm iyiliğiyle duruyordu. Yaşadığı onca şeye rağmen gözlerinden ışıltılar saçılıyordu. Meleklerin en parlağı şeytanı baştan çıkarıyordu.

Sonra onun çocukluk arkadaşının sevgili dul eşi olduğunu hatırladı. Gülümsemesini öldürdü.

"Mike Porter benim kocamdı." Sesi hâlâ titriyordu. "Bir keresinde evimizi ziyaret etmişsiniz. Ben-"

"Sasha," diye güvence verdi, onu korkutmamaya kararlıydı. "İçeri gel."

* * * *

Nick Navarro'ya şaşkınlıkla göz kırpan Sasha, traverten zemine damlattığı damlaların farkında olarak şaşırtıcı derecede lüks evinden içeri girdi. "Beni hatırladın mı?"

"Bir yüzü asla unutmam." Kapıyı kapattı ve arkasından kilitledi.

Bir zamanlar özel dedektif olduğu için mi? Kadın baktı ama adamın okunamayan ifadesi düşüncelerini gizledi.

Rahmetli kocası Nick'e harika bir dost ve çok tehlikeli bir adam demişti. Mike, yardıma ihtiyacı olursa Nick'e geleceğine dair ona söz verdimiştir. Sasha şimdi tereddüt ediyordu.

Sadece tehlikeli adamlarla anlaşılabilirdi. Onların bile sınırları vardı. Kullanmaktan korkmadığı belli olan silahını kılıfına sokmuş olan 1.80 boyundaki kas yığınının bakarken, kimsenin Nick Navarro'yu ikna edemeyeceğinden korkuyordu.

Tehlikeli, onu tanımlamak için fazla evcil görünüyordu. Sadece siyah saçlarını sert bir şekilde tıraş edip kirli sakal bırakması ya da gri V yakasının kenarıyla flört eden yeni mürekkep lekesi değildi. Tişört göğsüne doğru çekilmiş ve kalın pazularının etrafında sanki onu içine almak için zorlanıyormuş gibi kıvrılmıştı. Karın kaslarına o kadar yakın duruyordu ki Sasha karın kaslarını görebiliyordu. Koyu renk kot pantolonu çıkıntısını kavırıyor ve kalçasında itibarsız bir yırtık oluşturuyordu. Siyah deri çizimleri bir motorcuya aitti.

Sasha yutkundu.

Onunla ilk tanıştığında olduğu gibi, etrafındaki hava yaşamla pırıldıyordu. Ve şiddetle. Tecavüzden hüküm giymesi kesinlikle içini ısıtmamıştı.

Sessiz adımlarla yaklaştıkça kalbi daha da çılgınca atıyordu. Provasını yaptığı her konuşma şimdi aptalca geliyordu. Tanrım, onun yardımı için yalvarmanın bir faydası olur muydu?

Bu olmadan kendisi ve bebeği muhtemelen yarın, hatta bir hafta içinde ölmüş olacaktı. Nick'in ortak düşmanlarına duyduğu nefretin onu kendisine yardım etmeye ikna etmesi için yeterli olması için dua etti. Nick Navarro'nun iyi bir tarafı olduğunu umuyordu.

Ama buna güvenmiyordu.

Ona doğru uzandığında, Sasha kaskatı kesildi. Adam onun tepkisini fark ettiyse de bir şey söylemedi. Sadece ağır spor çantasını Sasha'nın sarkan omzundan aldı ve yere bıraktı.

"Yorgun, aç ve üşümüş görünüyorsun." Karanlık bakışları Harper'ın üzerinde gezindi. "Kızını bütün gece taşıyamazsın."

Sözleri onu şaşırtmıştı. Neden kapısını bu kadar geç çalmasının nedenini öğrenmek istemiyordu? Ya da neden geldiğini?

Mike'ın öldürülmesinden bu yana insanlara söylediği gibi, ona kendisinin ve bebeğinin iyi olacağını söyleme lüksüne sahip olmayı diledi. Ama artık kibar yalanları göze alamazdı. Nick Navarro onun son umuduydu.

Tanrı yardımcısı olsun.

"Ben iyi olacağım. Ama Harper hastaydı. Biz konuşurken kıvrılabileceği bir battaniyeniz varsa çok memnun olurum."
_"

Sanki bir işaretmiş gibi, kız öksürdü, hışırtılı ve derin. Bir krizden diğerine, sıkıntılı ciğerlerine tıkırtılı nefesler çekti.

"Onun bir yatağa ihtiyacı var, Sasha. Bu evde dört tane var. Birini seç ve onu yatır." Kadın tereddüt ettiğinde, adam onun üzerinde yükseldi, gözleri kısıldı. "Uykuya ve doktora ihtiyacı var. Senin de yardıma ihtiyacın var. Bu yüzden geldin, değil mi?"

Sasha'nın dayanması ve başını sallaması için her şeyi gerekiyordu.

"Orada onun için temiz kıyafet var mı?" Spor çantasını işaret etti.

"Hayır."

"Ben hallederim. Yatak odaları koridorun sonunda. Yerleştiğinde geri gel ve bana neyin peşinde olduğunu söyle."

Nick başka bir şey söylemeden arkasını döndü, cep telefonunu çıkardı, birkaç tuşa bastı ve salondan dışarı çıktı. Gece yarısına yakın bir saatte kimi arıyordu?

Kapısını çaldığında hiç de beklediği gibi tepki vermemişti. Ama şimdi onun için endişilenemezdi. Harper'ın ona ihtiyaı vardı.

Sasha kendini fuayeden dışarı sürükledi ve ilk yatak odasına gelene kadar uzun koridorda ilerledi. Havadar, iki adet ikiz yataklı - karanlıkta bu kadarını söyleyebiliyordu.

Işığı atığında, yumuşak beyaz çarşaflı iki sade bej yorgan gördü. Süslü bir şey yoktu. Ama gerçek bir yatak bebeği için bir lütuf olacaktı. Bir yatakta uyumayalı çok uzun zaman olmuştu ve burası cennet gibi görünüyordu.

Durmak, dinlenmek, şımarmak... Yaşamak istiyorlarsa uzun süre yapamazlardı.

Harper'ın giysilerini çıkarırken zavallı kız güçlükle hareket etti. Sasha koridorun karşısında bir tuvalet buldu ve küçük kızı lazımlığı kullanacak kadar uzun süre uyanık tuttu.

Barbie i çamaşırları dışında çıplak olan Sasha kızını yatağa yatırdı. Başını yastığa koyduğunda Harper i çekti ve tekrar uykuya daldı. Ateş ocuğun alnını ısıtıyordu. Harper bir haftadan uzun bir süredir hastaydı. Gittikçe kötüleşiyordu. Ama hiç parası yoktu, neredeyse hiç ilacı kalmamıştı. Hastaneye gidip evrak doldurmanın, peşlerindeki ölümcül adam için bulundukları yerin haritasını çizmek gibi olacağından korkuyordu.

Yorgunluk ve endişe gözyaşlarıyla savaşarak kızının melek yüzünü öptü, solgun saçlarını alnından itti ve iyi bir gece uykusunun onu iyileştirmesi için dua etti.

"Uyuyor mu?" Nick alçak sesle sordu.

Sasha onun beklenmedik sesiyle döndü. Kapı çerçevesini tamamen doldurmuş, yerine geçtiği kapı kadar sağlam ve büyük görünüyordu. Sasha rperdi.

"Evet. Teşekkür ederim."

"Yarın sabah yeni kıyafetleri olacak,  beden.

T. antadaki her şey şu anda çamaşır makinesinde. Bir ocuk doktoru saat dokuzda burada olacak."

Yine onu şaşırtmıştı. Nezaket mi? "Söz veriyorum, doktor gittikten hemen sonra seni rahat bırakacağız.

Mümkün olan en kısa sürede size geri ödeyeceğim. Sadece seni görmeye geldim-"

Evin içinde yankılanan üç elektronik bip sesi onu ürküttü. Nick sert bakışlarını Sasha'nın vücudunda gezdirdi. Onun incelemesi karşısında Sasha ürperdi. Adamın ne düşündüğü hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Benimle gel." Onun yanıtını beklemeden döndü ve koridordan aşağı indi.

Sasha tereddüt etti.

Arkasına dönmeden durakladı. "Benimle bir şey konuşmaya gelmişsin. Ben mutfakta olacağım."

Dehşet ve endişe midesine yerleşti. Ama başka seçeneği yoktu. Uyuyan kızına ters bir bakış atarak onu takip etti.

Koridorun sonunda sola dönerek fuayeyi tekrar geçti ve bir kemerin altından geçti. Diğer tarafta son derece modern bir mutfak bekliyordu. Parke zeminler ve beton tezgahlar, koyu renkli, çağdaş dolaplar gibi gömme aydınlatmanın altında parlıyordu. Paslanmaz bir buzdolabı bir köşede duruyordu, fırın ve mikrodalgayla mükemmel bir uyum içindeydi ve yine bip sesi çıkarıyordu.

"Bobby Flay, ben değilim," dedi ve mikrodalga fırının kapağını açıp iki parça pepperoni pizza çıkardı. "Otur."

En son ne zaman karnının tıka basa dolu olduğunu hatırlamıyordu ve bu nefis kokuyordu. Midesi guruldadı.

Dilimleri bir peçeteyle birlikte kızın önüne koydu. "Ye."

Sasha tabağa kaşlarını çattı. Nick onu besleyecek miydi? "Benim için mi?"

"Evet." Önüne bir kutu bira koyarken ona kendini küçümseyen bir gülümseme verdi. "Şu anda burada sadece ihtiyaçlarım var. Kusura bakmayın."

"Bira ve pizza mı?"
"Aynen öyle."

Cevabı çok tipik bir adam gibi görünüyordu. Mahkemenin onu resmettiği vahşi tecavüzcüden çok farklıydı. Şaşkınlığını peçetesinin arkasına sakladı. Kiminle uğraşıyordu acaba?

"Bakın, yatak, Harper'a tıbbi yardım ve yemek için minnettarım-"

"Bunun son lokmasını da yutana kadar seni dinlemeyeceğim. Tıka basa ye."

Sasha'ya ikinci kez söylenmesine gerek yoktu. Pizzayı mideye indirirken, Nick'in karanlık, niyetli gözlerle her hareketini izlediğinin farkındaydı. Ona bu şekilde bakarken ne düşünüyordu acaba?

Eğer farklı bir durumda olsalardı, ondan gülünç bir şekilde etkilenirdi. Koyu kirli sakallarla tozlanmış sert bir yüzü ve cesur erkek hatları vardı. Ağzı, saatlerce günah işlemek için tamamen donanımlı görünen dolgun dudaklardan oluşan geniş bir yarıktı. Bu, gizemli havasıyla birleştğinde tehlike çılgınlıkları atıyordu. Onunla ilgileneceğinden değil. Mike'a göre, bir zamanlar alışık olduğu orta sayfa güzelliğine sahip değildi. Tamamen güvenliydi. Aslında, şu anki görünüşüne bakılırsa, dünyadaki son dişi bile olsa ona dokunmazdı.

Önemi yoktu. Sasha yüzeysel şeyleri umursamayı uzun zaman önce bırakmıştı. Ve dışarıdan ne kadar cazip görünürse görünsün, tecavüz kurbanının ifadesine göre Nick Navarro'nun kanı buz gibiydi. Duruşmasında bile kendini savunmak için tek kelime etmemiş, sadece boş bakışlarla mahkûmiyetini kabul etmişti.

Sasha kendini onun yoluna atmanın bilgeliğini bir kez daha sorguladı. Mike öldürülmemiş olsaydı, banliyöde yaşayan bir futbol annesi olacaktı; evsiz, beş parasız ve hayatı için kaçan, kızının güvende olduğundan emin olmak için tek gözü açık uyuyan biri olmayacaktı. Toplumun şiddet suçlusu olarak etiketlediği bir adamın merhametine kalmayacaktı. Ama onu ve Harper'ı tehdit eden insanlarla nasıl sert oynayacağını biliyordu. Bu kâbusa nasıl son vereceğini sadece o biliyordu.

Kahretsin, keşke ona sunabileceği bir pazarlık kozu olsaydı...

Tabağı boşaldıktan sonra paslanmaz çelik lavaboya koydu. Sasha temkinli bir şekilde birasını yudumladı ve onun keskin, dikkatli hareketlerini gözlemledi.

"Yemek için teşekkür ederim. Acıkmıştım," diye itiraf etti. "Kızınız yemek yedi mi?"

Sasha başını salladı. "Bir süre önce yolun aşağısındaki bir lokantada durduk."

"Ve sen yemek yemedin."

Sormadı; biliyordu.

Sasha durakladı. Gerçeği söylemek istemiyordu ama ondan yardım isterken yalan söylemek de ters etki yaratacak gibi görünüyordu. "İkimizin de karnını doyuracak kadar param yoktu."

"Yani buraya yağmurda mı yürüdünüz?" "Evet."

"Onu taşımak mı?"

Ses tonundaki kınama ifadesi onu sinirlendirmişti. "Başka seçeneğim yoktu."

Kadının itirafı üzerine sandalyesine geri oturdu. "Ve şimdi bana neden burada olduğunu ve bu duruma nasıl geldiğini anlatacaksın."

Bu bir soru olduğu kadar bir emirdi de. Sasha derin bir nefes aldı ve prova ettiği kelimeleri hatırlamaya çalıştı. "Muhtemelen hatırlamıyorsun ama Mike'ı evimizde ziyaret ettiğinde Harper yeni doğmuştu."

"Hatırlıyorum."

Gerçekten öyle miydi? "Yaklaşık bir yıl sonra Mike'ın davranışları değişti. Endişeli ve ketum biri haline geldi. Aylarca, iş yerinde riskli siyasi sulara düştüğünü bilmiyordum. Bana hiç ayrıntı vermedi ama yaşadığı zorluğun patronu Orleans Parish bölge savcısı Walter Clifford ile ilgili olduğunu anladım. Sonra Mike'ın birkaç hafta önce seninle telefonda konuştuğunu duydum..." Bu cümleyi bitirmek ve kocasının ölümünü tekrar yaşamak istemiyordu. "Sana Clifford'un kirli olduğunu söylemiş."

"Günah olarak. Mike'ın cinayetinden o sorumlu."

"Biliyorum. Görünüşe göre, Mike'tan şüphelenen adam arkasında yolsuzluğunu kanıtlayan bazı deliller bırakmış. Son on beş ay boyunca bunu nereye saklamış olabileceğini bulmaya çalıştım ama bir sonuç alamadım. Ama kocamı tanırdım. Eğer bir düdük çalacak olsaydı, elinde sağlam bir kanıt olurdu."

"Bu arada, Clifford'un peşinde haydutlar ve kiralık katiller var, değil mi? Sana kanıtlarını teslim etmeni yoksa seni balık yemi yapacağını söyledi."

"Önce Harper." Sesi kırıldı. "Eğer cinayetten üç gün sonra kanıt bulamazsam, o zaman ben."

Nick'in yüzünde hızla korkunç bir ifade belirdi ve sonra kayboldu. Sasha ifadeyi çözemedi ama ondan uzaklaşma dürtüsüne direndi.

"Neden benim Clifford'dan daha iyi olduğumu düşünüyorsun?"

Sasha'nın kalbi durdu. *Neden yapmıştı?* "Ben sadece düşündüm ki..."

"Mike benim çocukluk arkadaşım olduğu için onun intikamını almak isteyeceğimi mi? Kalbimin iyiliği için sana yardım edeceğimi mi?" Omuz silktili. "Hadi ama, Porter'ı iyi tanırdım. Çok acil bir durum olmadıkça benden uzak durmanı söylemişti. Ama sen hüküm giymiş bir tecavüzcü olduğum için aşmam gereken çok fazla sınır olmadığını ve cinayetin beni rahatsız etmeyeceğini varsaydın. Vicdanım olduğunu nereden biliyorsunuz? Karşı taraf tarafından satın alınamayacağımı nereden biliyorsun?"

O kadar çaresiz miydi, Mike'ın onu doğru yöne yönlendireceğinden o kadar emin miydi ki buraya gelmenin gerçek risklerini rasyonalize etmişti?

Evet, belli ki saflık etmişti. Artık gitmesi gerekiyordu.

Ayağa fırlayan Sasha mutfaktan çıkıp koridora doğru koştu. Harper'a. Nick Navarro onu durdurmadan önce küçük kızına ulaşmalı, onu yatağından kaldırmalı ve bir şekilde kaçmalıydı. Onu bebeğini öldürmek isteyen insanlara mı teslim edecekti? Yoksa kendi haince bir planı mı vardı?

Saniyeler içinde arkasından gelen ayak seslerini duydu. *Oh, Tanrım. Oh, Tanrım!* O ve Harper kaçamadan onu yakalayacaktı.

Birdenbire sert parmaklarını bileğine doladı ve yüzünü ona dönmesi için onu kendine doğru çekti. Neredeyse ayağı takılıp düşüyordu. Nick onu göğsünün sert genişliğine yaslayarak durdurdu.

Adam onu sıkıca kavrayamadan, kadın cinsel organını hedef alarak pençelemeye ve tekmelemeye başladı. Adam ondan kaçtı, kalçalarını onunkilerin etrafına sıkıştırdı ve her iki bileğini de ellerinin arasına aldı.

Sonra onu dar koridordaki halıya götürdü ve kendini onun üzerine indirdi.

Sasha tüm gücüyle onunla savaştı. Neredeyse bir ayak daha kısa ve yüz kilo daha hafifti ve yerçekimi onun tarafındaydı. Panik onu pençeledi. Nefes alamıyordu.

Hayır! Hayır!

Harper'ı hayal kırıklığına uğratmıştı. Bebeği ölmeyi hak etmiyordu çünkü babası suçluları atlatacak kadar sinsi, annesi de onlardan kaçacak kadar dünyevi değildi.

Sasha, Nick onu kontrol altına aldıktan sonra da savaşımaya devam etti.

Hıçkırmamaya çalıştı. Ağlamanın bir yararı olmazdı.

"Dur!" Güçlü kolları ve uzun bacaklarıyla Nick onu daha da sıktı ve sonunda hareketsiz kalmasını sağladı.

Sasha nefes nefese, titreyerek onun sonsuz mürekkep gözlerine baktı. Kahkaha, zafer ve beklenti görmeyi bekliyordu.

Pişmanlık gördü.

Yani onu ve Harper'ı öldürmek için sabırsızlanıyordu. Bunun onu durduracağından şüpheliydi.

Sasha, Harper'ı kurtaracaksa, yalvarmaktan çekinmiyordu. "Lütfen, o sadece bir bebek..."

"Şşş. Sen ve kızın benimle güvendesiniz. Ve Clifford'un tetikçilerinin size yaklaşmasına izin vermeyeceğim."

Hiçbir kelime onu daha fazla şoke edemezdi. "Doğruyu söylediğini nereden bileceğim?"

"Mike'ın bulmuş olabileceği kanıtlar hakkında bana doğruyu söyleyip söylemediğini ben ne kadar biliyorsam, sen de o kadar bilmiyorsun. Ama sen Clifford'ın suikast timinden korunmak istiyorsun. Ben de o pislikten intikam almak istiyorum. Görünüşe göre birbirimize güvenmek zorundayız."

Yapabilir miydi? Gerçekten başka ne seçeneği vardı ki? Bu durumda, bilmediği şeytan bildiğinden daha iyi olmalıydı. En azından öyle umuyordu.

Sasha ona titrek bir baş hareketiyle karşılık verdi. "Yardıma ihtiyacım var. Daha fazla kaçamam. Yaklaşıyorlar. Harper hasta..."

"Ve çok yorgunsun."

"Size verecek hiç param yok..."

Tereddüt etti. "İstedğim bu değil." O zaman neyin peşindeydi?

Sasha'nın zihni hızla dolaşırken bile Nick'in yaydığı cehennem sıcaklığının farkına vardı. Nemli giysilerinin içinden geçip derisinin altına iniyordu. Haftalardır ilk kez kendini sıcak hissediyordu.

"Um... Evinizi temizleyebilirim." "Bu hizmet kiralamayla birlikte geliyor."

"Çamaşırlarınızı yıkarım."

Nick başını salladı. "Çamaşır makinesini ve kurutucuyu nasıl kullanacağımı gayet iyi biliyorum."

"Yemek yapabilirim..."

Kısa bir an için bu ilgisini çekmiş gibi göründü, sonra kaşlarını çatı. "Paket servis bana uyar."

Şimdi ne yapacaktı? Ev işleri dışında tek yeteneği albüm yapmaktı ve onun hapishanede geçirdiği zamanın anısına kişiselleştirilmiş bir albüm isteyeceğinden şüpheliydi. Ama ona bir şeyler vermek zorundaydı. Sadece onun iyiliğine güvenmek çok tehlikeli olurdu.

"Peki yardımınız karşılığında ne istiyorsunuz?"

Adam onun üzerinde kıpırdandı, yüzünü buruşturdu. Kafa karışıklığı beyninde uğulduyordu... ta ki adamın ereksiyonunu, uzadığını hissedene kadar

ve bacaklarının arasında sertleşiyordu.

Sasha nefesini içine çekti. Kendi kotunun ve onunkinin içinden bile adamın iri olduğunu anlayabiliyordu. Mike'ın öldürülmesinden önceki geceden beri seks yapmamıştı -ya da bir erkekle herhangi bir temasta bulunmamıştı- ve bakımsız vücudu onun tamamen erkek olduğunu fark etmekte gecikmedi. Korku ve arzunun karışımı kafasını karıştırırken, adamın kokusu burnunda misk gibi asılı kaldı ve başını döndürdü. Bakışları sıcaklıkla eriyor, sıvı bir baştan çıkarma gibi üzerine dökülüyordu.

Gerçek, yani ondan almak istediği bedel gözlerindeydi.

"Ben mi?" diye nefes aldı Sasha.

Bir an durdu, onu inceledi. Sonra, sanki daha fazla direnemeyecekmiş gibi, artık çelik gibi olan ereksiyonuyla ona doğru yaklaştı. Onu tam olması gereken yerden, karnından bacaklarına doğru bir sıcaklık dalgası gönderen o sinir demetinden dürttü.

Sasha gözlerini kapattı. Delirmiş olmalıydı. O hüküm giymiş bir tecavüzcüydü. Mike ona Nick'in en iyi arkadaşlarından biri olmasına rağmen kadınlar konusunda ona güvenmediğini söylemişti.

Vücudu sadece strese ve uzun süreli yoksunluğuna tepki veriyordu. Hayatının karmaşasını birkaç dakikalığına unutmamanın bir yolunu -herhangi bir yolunu- bulmayı kaç kez hayal etmişti? Sayılamayacak kadar çok. Ama şu anda damarlarında kaynayan ateşin Nick Navarro'nun kendisiyle hiçbir ilgisi olamazdı.

"Şaka yapıyorsun." Kadın başını salladı. Öyle olmalı. "Şaka yapıyormuş gibi mi hissediyorum?"

Sasha kalp atışlarının hızlanmasına karşı yutkundu.

"Neden?"

"Bir yılı aşkın süredir hapisteyim. Sormak zorunda mısın?"

Kalçalarını tekrar ona doğru itti. Daha önce olduğu gibi, son dürtüşünden sonra hâlâ iyileşmemiş olan mükemmel noktaya vurdu. İçine öncekinden daha yoğun bir sıcaklık doldu. Bacaklarının arasında bir sızı nabız gibi atmaya başladı.

Onun nesi vardı?

"Neden ben demek istemiştim?" Sasha onun sesindeki titremeyi duydu. "Eminim daha genç, çatlakları ve sezaryen izi olmayan kadınlar tanıyorsunuzdur. Kim-"

"Sadece sevişmek istesem arayabileceğim bir düzine Barbie bebek tanıyorum. Sen gereksin." Ellerinden birini bileğinden çözdü... sonra göğsünün üzerine kaydđ. "Bu gerçek."

Parmaklarını Sasha'nın etine batırdı ve başparmağını meme ucunun üzerinde gezdirdi. Sasha nefesini içine çekti. Nemli gömleğine ve sütyenine rağmen adamın dokunuşunu ayak parmaklarına kadar hissetti. Karıncalanmalar vücudunda sıçradı. Meme uçları büzüldü, boncuk boncuk oldu. Geniş avucunun altında, tomurcuklardan birini yavaşça bir kez daha okşadı. Sert nefesi aralarındaki sessizliğı bozdu. Kadın gözlerini kapadı ve bir iniltiyi bastırdı.

Tamamen aklını açırmış olmalıydı. Neden kavga etmiyordu, rızası olmadığını haykırmıyordu?

Beyni, onu kendisini ve Harper'ı koruması için ikna etme şansını kaybedeceğini söylüyordu. Yalnızlık ona insan konforunu ne kadar özlediğini hatırlatıyordu. Dokunuşa a vücudu Nick Navarro'da, içinde uzun zamandır bastırdığı, çok yetenekli bir adamla ipeksi bir tatmin fantezisi kuran kadını harekete geçiren bir şeyler olduğunu haykırıyordu.

Hâlâ o anı, adamın yetenekli parmaklarının okşayışını anlamaya çalışıyordu ki, adam başını eğip onları ayıran kumaşın arasından göğüs ucunun sıkı tomurcuğuna işkence etti. Bir ekiş. Bir ısırık. Zevk onu ele geçirdi. Tüyleri diken diken oldu. Çok ani. şok edici.

Bu onu korkuttu.

"Zorlanmayacağım." Sesi titrek ve parçalanmış geliyordu.

Onun yukarısında Nick gerildi ve kaşlarını kaldırdı. İkisi de vücudunun onu istediğini biliyordu. Isı damarlarından yanaklarına doğru aktı. Ama kendini onun bakışlarıyla buluşmaya zorladı. Nick ne düşünüyordu? Ne yapacaktı ki? Az önce korkunç bir hata mı yapmıştı?

Yavaşça elini geri çekti, sonra kendini ondan uzaklaştırdı. Duvara yaslandı. Sasha onun sıcaklığının çekildiğini anında hissetti. Soğuk tekrar vücuduna sızdı, nemli gömleği titremesine neden oldu. Adamın yüzündeki temkinli, hafif alaycı ifade de sinirlerine yardımcı olmuyordu.

"Hayatımda hiç kimseye tecavüz etmedim, buna Fiona Normand da dahil."

Sasha diğer duvara doğru geri çekildi ve dizlerini göğsüne çekti. Ona yalan söylediği için neredeyse teşekkür edecekti. Onun yalan sözleri gerçekliğin tokadı olmuş, arzusunun hızla yükselişini ve akıl sağlığını yitirilişini silmişti.

"Olanları inkâr etmek zorunda değilsiniz. İfadeyi okudum. Sadece anlamamı istedim-"

"Hiçbir şeyi inkâr etmiyorum," diye hırladı. "Sana açıkça ona tecavüz etmediğimi söylüyorum. Bunu bilmen gerekiyor. Seni çıplak ve altımda tuttuğumda kavga etmeni istemiyorum."

Sesi kendinden çok emin geliyordu. *Tabii ki öyle, aptal. Kızınla ölüm arasında duruyor. Seni yakaladı ve bunu biliyor.*

Sasha onun sevgilisi olmaktan kaçınmanın bir yolunu göremiyordu.

Bebeğini hayatta tutmak için her şeyi yapardı.

"Duruşmanızdaki doktorların uzman ifadeleri, tırnaklarının altında derinizi ve içinde meninizi buldu..."

"Onu becerdiğimi asla inkar etmedim ama benimle yapmak istemediği ve daha önce yapmadığı bir şeyi yapmaya da zorlamadım."

Kafasında milyonlarca düşünce dönüp duruyordu. Midesi kasıldı. "Önemli değil."

"Öyle. Ve ben size doğruyu söylüyorum." "Fiona Normand neden yalan söylesin ki?"

Omuz silkti. "Kasabanın prensesi polislerle kötü adamın onu kandırıp ön kapısını açtirdiğini, sonra da tecavüz ettiğini söylemiş. Yatağına bağlı olmasını başka nasıl açıklayacaktı? Kesinlikle yalvardığını itiraf ederek değil."

Benim gibi birinin onu buna bağlaması için. Bunların hepsi, amcası olan sahtekâr Bay Clifford'u soruşturmamı engellemek için uydurulmuş yalanlar."

Sasha gözlerinin açıldığını hissetti. "Fiona onun yeğeni mi?" "Evlilik yoluyla, ama dikkat ettiyseniz basın bundan bahsetti mi? Bu bilgiyi eklemeyi ihmal ettiği için arka cebinde sakladığı polisler ve muhabirlere teşekkür edebilirsiniz."

Basın onu pek şaşırtmadı ama... "Clifford polise rüşvet mi veriyor?"

"İyi adamların satın alınabileceğini öğrendiğin için şok olmuş görünüyorsun." Sırıttı. "Evet, yıllardır onun pisliklerini görmezden gelmeleri için onlara para ödüyor."

"Yani..." Bu çirkin yozlaşmanın derinliğini kavramaya çalıştı. "Fiona amcasını korumak için aranızda olan her şey hakkında yalan mı söyledi? Neden? Böyle korkunç şeyler yapan birini asla korumam."

"Walter Amca'sının batmasına izin verirse, yemek bileti nerede olacaktı? Bu yüzden Fiona ona Mike'ın kayboluşuyla ilgili bilgi almak istediğimi söyledi." Nick acımasızca gülümsedi. "Gerisini Clifford ayarladı. Ağlayarak tecavüz etmek, Fiona'nın değerli itibarını korumaya yaradı. Sabıkası olan bir özel dedektifle isteyerek seks yapmıyordu. Hayır, onu ben zorladım." Ona alaycı bir bakış attı. "Tabii ki."

Sasha neye inanacağından emin değildi. "Onunla nasıl tanıştın?"

"Clifford ile yakın olduklarını duydum ve onu bir barda yakaladım. Amcasının çevirdiği tüm kirli işleri bildiğinden şüpheleniyordum. Konuşsun diye ona ne isterse verdim."

Seks bile mi?

"Aman..." Sasha afallamış bir halde oturuyordu. Nick, Fiona'yı kandırmaya çalışmış ve sonunda Fiona da Nick'i mi kandırmıştı?

"Dolandırılacağımı tahmin etmeliydim. Bir daha oyuna gelmeyeceğim." Kendini suçlayan acı ses tonunu doldurdu. "Bakın, ben asla izci olduğumu söylemedim. Sadece ona tecavüz etmediğimi söyledim."

Buna inanmaya cesareti var mıydı yoksa sadece bir kadını zapt edip zorla içine girecek bir adama vücudunu teslim etme düşüncesini hazmedemediği için mi inanmak istiyordu?

Önemli değildi. Nick'in iyi halden hapisshaneden erken salıverilmesi onun için bir saadetti. O olmasaydı, o ve Harper yakında ölebilirlerdi.

Derin bir nefes aldı. "Yardımanın ve koruman karşılığında seks istiyorsun. Anlıyorum. Tam olarak şartlarınız nedir?"

"Dört hafta. Bu oyunu nasıl oynayacağımı, ölümünüzü taklit edip etmeyeceğimi, Clifford'un itibarını sarsmak için kanıt bulup bulmayacağımı ya da uydurup uydurmayacağımı ya da sadece o orospu çocuğunu öldürüp öldürmeyeceğimi anlamam o kadar zaman alacak."

Öldürmek mi? Vicdanı tereddüt etti. Mantık ona Orleans Parish Bölge Savcısı'nın cinayet konusunda böyle bir endişesi olmadığını hatırlattı. Kızının hayatını söndürmekle tehdit etmişti. Yüksek ahlak anlayışı onu ve Harper'ı hayatta tutamazdı.

"Sasha." Kızın dikkatini tekrar kendisine çekerek tersledi. "Beni iyi dinle. Bu dört hafta boyunca dudaklarından 'hayır' kelimesi hiç düşmedi. Ne istersem, ne sorarsam uyuyorsun."

"Yani sabahın üçünde saklanmamızı istersen saklanırmı diyorsun? Sorun değil. Bunu sonsuza dek yapacakmışız gibi geliyor."

"Ben de bunu kastediyorum. Ama aynı zamanda yatakta mükemmel bir isteklilik beklediğimi de söylüyorum."

Şok ciğerlerindeki havayı boşalttı. "Sırf sen emrettin diye birinin sana her şeyi vermesini mi istiyorsun?"

"Komutlar senin psikolojin için, tatlım. Bu şekilde kendine başka seçeneğin olmadığını, elbette bir tecavüzcüyle yatmaktan hoşlanmadığını söyleyebilirsin. Ama dürüst olmak gerekirse, vücudun iyice ıslanıp hazır olana kadar sana hiçbir şey yapmayacağım."

Panik içinde onun sözlerini sindirdi ve başını salladı. "Bu asla gerçekleşmeyebilir."

Çenesi gerildi. "Eğer seni ateşlendiremiyorsam, bacaklarının arasında işim yok demektir. Sana zarar vereceğimden korktuğun için bırakamıyorsan, vücudunu başka türlü ikna ederim. Söz veriyorum."

Buna nasıl cevap vermesi gerekiyordu? "Eminim bir kadını tahrik etme konusunda çok yeteneklisinizdir. Demek istediğim, eğer bir cadaloz bekliyorsan seni hayal kırıklığına uğratabilirim. Ben pek seksi değilim."

Nick durdu, sonra ağzının kenarına bir gülümseme yayıldı. "Olacaksın."

Bu sözler onu kısmen korkuyla, dürüst olmak gerekirse kısmen de beklentiyle doldurdu. Her zaman iyi bir kız olmuştu. Düğün gecesi bakire kalmış, yatak odasında bile bir hanımefendi olmak için elinden geleni yapmıştı. Nedense Nick'in onun ihtiyatlı yapısını takdir edeceğini ya da seks sırasında arkasına yaslanıp zihnindeki yapılacaklar listesini sıralamasını kabul edeceğini düşünmüyordu.

Yine de başka ne seçeneği vardı ki? Birkaç inleme numarası yapmak, sanal -ve çok tehlikeli- bir yabancıyla gerçekten orgazm olmaktan çok daha kolay olacaktı.

Sasha onun göğsüne dokunuşunu, kalçalarını ona doğru sallayışını düşündü. Bir şeyler hissetmişti, beklediğinden çok daha fazlasını. Belki de bu ona yetecekti.

"Seni hayal kırıklığına uğratmamak için elimden geleni yapacağım," diye mırıldandı sonunda.

Nick'in geniş ağzından bir kahkaha yayıldı. "Merak etme. Tamamen tatmin olmayı planlıyorum."

Dudağını ısırdı, yanaklarında şiddetli bir kızarıklık hissetti. Sonra sessizlik başladı. Söyleyecek ne kalmıştı ki? Önümüzdeki dört hafta boyunca, hapisten yeni çıkmış acımasız bir suçluya fahişelik yapmayı kabul etmişti. Karnı toktu, kızı güvenli bir şekilde yatağa yatırılmıştı ve bir doktor Harper'ı görecekti.

Sabahleyin. Sasha'nın kaçınılmaz olanı ertelemek için hiçbir mazereti yoktu.

Ayağa kalktı. Nick de aynısını yaptı. Bakışları buluştu. Vücuduna yayılan farkındalık sarsıntısını görmezden geldi. Onun yerine bluzuna uzandı, düğmelerini açtı ve omuzlarından sıyrıp yere bıraktı.

Nick izliyordu, yüzünde düşüncelerini ele veren hiçbir şey yoktu. Bakışları kadının omuzlarında gezindi, göğüsleri kullanışlı beyaz bir sütyenle örtülüydü. Tamamen etkilenmiş miydi? Bakışlarını indirdiğinde, Nick'in neredeyse üstsüz olduğu gerçeğine bir tepki verdiğini gördü. İnkâr edilemeyecek kadar sertleşmişti, şişkinliği kot pantolonundan taşmaya çalışıyordu.

Şimdi ne yapması gerekiyordu? Ama biliyordu. Kitaplar okumuş, bir bekârlığa veda partisinde porno film izlemiş, Mike'ın anlattıklarını dinlemişti. Sasha tüm erkeklerin ne istediğini biliyordu.

Karnındaki belirsizlik titreyerek aralarındaki mesafeyi kapattı ve Nick'in önünde durdu. Sonra dizlerinin üzerine çöktü.

İkinci Bölüm

Nick bir laneti bastırdı ve yumruklarını sıktı. Sasha Porter onun önündeydi. Dizlerinin üzerindeydi. Onu memnun etmek için her şeyi yapabileceğini söyleyen iri ela gözleriyle ona bakıyordu.

Onun oral hayranlığının fantezisi, yaklaşık üç yıldır şaplak bankasından tekrar tekrar çektiği bir favoriydi. Fermuarını açıp onun şehre gitmesine izin vermek için biraz daha fazla cazipti.

Fermuarına uzandı. Adam onun bileklerini sert bir şekilde kavradı. Aralarındaki sessizlikte nefesi kesildi.

Davranışlarında azgın olduğunu gösteren hiçbir şey yoktu ama Nick kadınları tanıyordu. Onu altına aldığı anda vücudu başışıklık kazanmamıştı. Yine de bu gerçeğin kafasını karıştırmasına izin veremezdi. Sasha'dan zorla aldığı teklifi kabul etmek onu korkunç bir piç yapardı. Yani, olduğundan daha korkunç. İnancına rağmen, her yönden istekli olmayan bir kadına asla tecavüz etmezdi.

"Nick?" diye nefes aldı. "Beni istemiyor musun...?" Sikini emmemi? *Siktir, evet.* "Ben söylediğim zaman."

Kadın topuklarının üzerinde geriye doğru otururken, adam bakakaldı. Kimdi bu kadın? Mike ona mütevazı, cinsel açıdan ölçülü demişti. Geriye dönüp baktığında Nick, aylar süren kaçışın, dostunun ilkel karısını, çocuğunu hayatta tutmak için ona sakso çekmeye hazır bir pragmatiste nasıl dönüştürdüğünü görebiliyordu.

Ve kendini bir pislik gibi hissetmiyor muydu? On dakika önce Sasha'ya evlenme teklif etmek, ona dokunma dürtüsü için mükemmel bir panzehir gibi görünmüştü. Eğer Sasha'nın ondan korkmasına ve nefret etmesine neden olacak zehirli saçmalıklar söylerse, Sasha ondan çok ama çok uzak duracaktı. Sonra... bom. Baştan çıkarma ortadan kalktı. Sorun çözüldü.

Ama burada diz çökmüş, ona göz kırpmıyor, pembe dudaklarını usulca aralıyordu. Fermuarının onu boğacağına

yemin edene kadar sikine kan hücum etti.

Bu plan şimdi nasıl işliyor?

Mike Porter gerçekçi bir adamdı. İyi bir arkadaş. Kuşkusuz örnek bir kocaydı. Kesinlikle koruyucu biriydi. Mike, Nick'in aklından geçen düşünceleri okuyabilseydi, eski dostu onu hadım etmek isterdi. Ne yazık ki ne bu düşünce ne de duyduğu suçluluk duygusu, Sasha'nın başrolde olduğu kaliteli pornoların kafasında dönüp durmasını engelleyemiyordu.

Onu kendisinden uzaklaştırmak zorundaydı.

"Eller aşağı," diye bağırды onu serbest bırakırken.

Hâlâ soru dolu gözlerle ona bakarak, sözünü dinledi. Her ne kadar saklamaya çalışsa da, yüzündeki rahatlamayı fark etmemiş olamazdı. Bu erteleme için minnettardı.

"Özür dilerim eğer..." Ne için özür dileyeceğinden emin değilmiş gibi başını eğdi ve onu kızdırmayacak bir şey aradı. Ya da belki de ona bakmaya dayanamıyordu.

Buna hakkı yoktu ama Nick elini kızın atkuyruğunun etrafına doladı ve bakışlarını yeniden kendisine çevirmesini sağlayacak kadar çekti. Ona dokunmasının tek yolu görsel olarak dokunmaktı ama parmaklarını saç tellerinin arasından geçirdi. Saçları adamın teninde ipek gibi kayıyordu. "Ne için, beni acele ettirdiğin için mi? Beni sıkıştırdığın için mi?"

"Evet."

Yalancı. Dudaklarının kenarında acımasız bir gülümseme dans etti. Ona yardım etme ve Harper'ı koruma konusundaki fikrini değiştirmemesi için özür diledi. Çünkü ondan korkuyordu.

Tanrım, bu onu kötü hissettirdi.

Onu bıraktı ve uzaklaştı. "Bir duş al. Yatağa gir."

"Senin mi?"

Buna bayılırdı. Onun rezervini çözme ve kendisine yapışmasını sağlama düşüncesi doğrudan sikine gitti.

"Bu gece kızınla kal. Dinlendikten sonra seninle olmayı tercih ederim. Çünkü seni becermeye başladığımda... uzun bir gece bekle," diye uyardı.

Adamın tahmin ettiği gibi, kadın ayağa fırladı ve ondan uzaklaştı. Onun hakkındaki düşüncelerini yüzünden zorlukla uzak tutabiliyordu. Evet, o aşağılık bir pislikti. *Mükemmeldi*.

"Seni sabaha kadar yalnız bırakayım." Uzaklaşırken sırtını duvara dayadı.

Nick onun kolunu tuttu. "Bekle." Onun yanından geçip ana banyodan temiz bir havlu, bir şişe şampuan ve tarağını aldı. Geri döndü ve eşyaları kızın eline tutuşturdu. "Bunlara ihtiyacın olacak. Kusura bakma. Elimdeki tek tarak bu."

Kaşlarını çattı, onun bu düşüncesi karşısında kafası tamamen karışmış görünüyordu. "Teşekkür ederim."

"Dinlen. Bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver." "Söylerim."

Bir yalan daha. Eğer Sasha'nın gücü yetseydi, şimdi ondan uzaklaşırdı. Ondan kesinlikle başka bir şey istemezdi, her iyiliğin bir bedeli olduğuna inanırdı. Mike'ın kanıtını ne kadar çabuk bulurlarsa, ikisi için de o kadar iyi olacaktı.

Tek umudu, arzusun özdenetimini ezip geçmesinden önce bu atılımın gerçekleşmesiydi.

* * * *

Nick her zamankinden daha sert bir şekilde, yarısı boş bir kral yatağında uyandı. Sasha Porter yanında çıplak ve doygun olsaydı sabah çok daha iyi olurdu.

İç çekerek saate baktı. Kahretsin. Sabah sekizi yirmi geçiyordu.

Yatağın ayak ucuna attığı bir çift eşofmanın içine atlayarak koridordan aşağıya, boş yatak odalarından ilkine koştu. Xander ve Javier'in ona neden eski evlerinin yakınındaki berbat bir apartman dairesi yerine kocaman bir ev kiraladıkları hakkında hiçbir fikri yoktu. Londra'nın parmağı olduğuna bahse girerdi. O kadına karşı bir zaafı vardı.

arkadaşlarını kendi kendini yok etmekten kurtarmaya yardım etti. Bahse girerim onun için de aşağı yukarı aynı sebepten bir tane vardı.

Sasha'yı Harper'la birlikte ikiz yataklardan birine sarılmış, mışıl mışıl uyurken bulduğunda belli belirsiz gülümsemesi genişledi. Komodinin üzerinde neredeyse boş bir çocuk Tylenol şişesi duruyordu. İkisi de uykunun pek faydası olmuş gibi görünmüyordu. Nick, Sasha'nın kızına yardıma ihtiyacı olabileceğini fark etmediği için kendini suçlu hissetti. Çocuklarla hiç deneyimi yoktu.

Devasa duşa doğru yürüdü. Sasha'nın spreyin altında ona yapıştığını ve doruğa ulaşırken kulağına adını haykırdığını hayal etmek, kesinlikle bir kalıp Irish Spring ile sabunlanmaktan daha heyecan vericiydi. Bu sabah kendini tatmin etmek için ekspres biletini kullanmamıştı. Sasha onun çatısı altındayken, bu fikir onu sıkmıştı. Bunun yerine suyu kesti, kurulandı ve bir kot pantolon giydi. Siyah tişörtünde, arkadan takip eden iri bir figürden kaçan dehşete düşmüş insanları tasvir eden bir karikatür vardı. Altında da *ZOMBİLER HIZLI YİYECEKLERDEN NEFRET EDER* yazıyordu.

Saçlarını tarayarak mutfağa doğru yöneldi. Koridorun sonuna ulaştığında kapı çaldı. Pencereden şık Infiniti SUV'a bakınca kapının diğer tarafında kimin durduğunu anladı.

Başını alaycı bir şekilde sallayarak açtı.

"Nerede o?" London sordu, küçük kızını kucağına alıp etrafına bakmaya çalışırken tatlı yüzü merak doluydu.

"Merhaba demeyi unuttun, *Belleza*." Xander'ın gülümsemesi karısını ne kadar çok sevdiğini gösteriyordu.

Javier daha az etkilenmiş görünmüyordu. "Dulce'yi sabah altıda beşiğinden çıkardığından beri volta atıyor. Biz oraya gitmeden önce onu bu kadar beklettiğimiz için şanslısın."

Nick kapıyı ardına kadar açtı ve herkesi mutfağa yönlendirdi. "Sasha ve Harper hâlâ uyuyor. Kahve ister misiniz?"

London içeri girdi ve onu boynundan gevşekçe kucakladı. "Sanırım bunu yapmamı istiyorsun?"

"Lütfen," diye yalvardı Xander. "Nick berbat kahve yapıyor."

Nick, "Bu tek fincanlık bir bira makinesi, göt herif," diye karşılık verdi. "Kusursuz."

"Yine de dün sabah her şeyi berbat ettin."

Javier birkaç çuval yiyecek taşıırken bir kahkaha attı. "İkiniz de çaresizsiniz." Yedi aylık bebeklerini London'ın kucağından aldı ve Xander'a verdi. "Dulce'yi tut."

Javier bebeğin başına bir öpücük kondurduktan sonra London'la birlikte mutfağa girdi ve eşyaları buzdolabına ya da kilere yerleştirdi. Nick bitişikteki yemek odasında Xander'la oyalandı. Eski erkek fahişenin elinde fırırlı elbiseli küçük bir kız görmek çok tuhaf görünüyordu. Babasının siyah saçları ve annesinin parlak mavi gözleriyle Dulce çok güzel olacaktı.

"Çocuklarla dövüşmek için beyzbol sopası aldın mı?" diye sordu Xander'a.

"Bir tahta parçasını siktir et. Silahlar her yerde. Bir cephanelik topluyorum. O ergen puştlardan biri bile kızıma dokunamayacak."

Aşırı korumacı bir baba gibi konuştun. "Peki ya ergenlik hormonları devreye girdiğinde? İsteyebilir-"

"Eğer yardımımızı istiyorsan, kapa şu lanet çeneni."

Nick güldü. Xander'ın zincirlerini koparmak her zaman eğlenceli olmuştu, ama şimdi düpedüz bir patlamaydı. "Şimdi kapatıyorum."

"İyi adam." Xander mutfağa bakınca Javier'in London'u kendine doğru çektiğini gördü ve başını eğerek karısının ağzını kapattı. Nick onları daha önce de öpüşürken görmüştü. Genellikle tutkuyla öpüşürlerdi; hâlâ da öyle. İki kardeş de ona her zaman kendi ayları, güneşleri ve yıldızlarıymış gibi bakmışlardı. Aslında onların mutluluğu. Ama şimdi durum farklıydı.

Bir çocukları olduğunu. Daha saygılı. Daha sadık. Daha kutsal. Onlar her anlamda bir aileydi.

Nick gözlerini kaçırdı ve içini kaplayan kıskançlık duygusunu bir kenara itti.

"Peki planın nedir?" Xander kızını kucağında zıplatarak ve o kıkırdayınca gülümseyerek sordu.

"Dün gece telefonda da söylediğim gibi, bence küçük kız Sasha'nın dikkatini dağıtmaktan başka bir işe yaramayacak kadar hasta. Onu ve kızını güvende tutmaya odaklanmalıyız. Ve eğer önce Harper'ın iyileşmesini beklersek... Bence çocuğun üşütmesi sorunlarımızın en küçüğü olacaktır."

"Evet. Clifford'un sahip olduğu bağlantılar ve kaynaklar göz önüne alındığında, sizi çabucak bulacaktır. Bence haklısın; Harper'ın bizimle birlikte tehlikeden uzakta olması daha iyi."

Nick başını salladı. "Sasha'yı ikna etmek işin zor kısmı olacak." "Eğer kızına London'ın yarısı kadar bağlıysa Bizimkine mi? Oh, evet. Seninle cehennem gibi savaşıyor."

"Bahse girerim. Ama bu bok fırtınasının çözümü sihirli bir şekilde kapıma gelmeyecek. Sasha ve ben Mike'ın geride bıraktığı her şeyi bulmak için onun eski uğrak yerlerini aramak zorunda kalacağız. Hasta bir çocuk sorumluluk demektir. Eğer o ve ben aradığımız şeyi bulursak, mutlu ve sağlıklı bir hayat yaşama şansları olacak."

"Ve seni hapse atan piç kurusu da hapse girecek." "O da var." Nick başını salladı.

"Sonra ne olacak? Bunun ötesinde bir planın var mı? İşinizi yeniden açmaktan ya da yeni davalar almaktan bahsetmediniz." Xander sanki çok şey görmüş gibi ona baktı.

"O kadar ilerisini düşünmedim," diye çekindi. Şimdi onu kim işe alırdı ki?

Xander kara bir kaş kaldırdı. "Seni S.I. Industries'in güvenlik şefi yapacağız."

Eski mahkum arkadaşlarına yer açmak için zaten o pozisyonda oturan adamı kovmak mı? Onun için zaten çok şey yapmışlardı.

"Teşekkürler, ama biliyorsun ben pek kurumsal bir adam değilim. Bu benim için süslü ofis kıyafeti." Tişörtünü işaret etti.

Xander gözlerini devirdi. "Çünkü hiç denemedin. Bak, bazı zor dönemler geçirdin ve muhtemelen bunun acınası bir işe alım olduğunu düşündüğünü biliyorum, ama değil. Sadece bir düşün."

"Nick?"

Sasha'nın irkilmiş sesi onu Xander'a hemen cevap vermekten kurtardı. Masadan kalktı ve Harper'ı kucağına almış, kırmızı yanaklarıyla öksüren Sasha'ya yaklaştı. "Günaydın."

Bir elini kızının sırtına dayadı ve arkasından yaklaşan Xander'a bir bakış attı. London ve Javier'in de yaklaştığını duydu.

Nick, Sasha'nın bakışlarını takip etmedi. Gözlerini ondan alamıyordu. Temiz saçları omuzlarının etrafında solgun bir bulut gibi dağınık ve seksi görünüyordu. Ela gözleri geniş ve ihtiyatlıydı. Sonra güvence ve güvenlik için içgüdüsel olarak ona baktı. Bir memnuniyet sarsıntısı hissetti ve siki kalktı.

Ona ulaştığında, elini omzuna dolamaktan ve parmağını çenesinin altına dayamaktan kendini alamadı, ta ki kadın bakışlarını kaldırıp ona bakana kadar. "Bunlar benim arkadaşlarım. Yardım etmek için buradalar."

"Onlara güvenilebileceğinden emin misin?" diye fısıldadı.

Nick aşığılanmamıştı. Muhtemelen hayatındaki her şeyi ve herkesi sorgulayarak bu kadar uzun süre hayatta kalmıştı. "Olumlu."

Tanıştırma işlemini gerçekleştirecek kadar bakışlarını ondan ayırmak için kendini zorladı. London geri çekilmiş ve bebeğin Harper'ın mikroplarına maruz kalmaması için Dulce'yi kucağına almıştı. Ama gülümsedi ve Sasha'ya öyle sıcak bir dostlukla el salladı ki, Sasha da neredeyse ona gülümseyecekti.

"Yiyecek getirdik," dedi London. "Eğer kocalarımdan biri bebeği tutarsa..."

Javier, Dulce'yi kollarından almak için döndü. "Devam edin. Eminim Sasha ve Harper ev yapımı bir yemek isterler."

Kahvaltı. Ben yapardım, biliyorum."

"Harika. Ben her şeyi hazırlarken sen de benimle konuşmak ister misin?" London Sasha'ya sordu. "Adamları oturma odasına göndereceğiz. Eminim doktor gelene kadar izleyecekleri bir kolej futbolu maçı bulabilirler."

"Elbette." Sasha verdiği cevaptan pek emin görünmüyordu ama London'ı mutfığa kadar takip etti, elinde hâlâ gevşek, sıcak yanaklı bir Harper vardı.

Nick isteksizce Santiago kardeşleri oturma odasına kadar takip etti, bu sırada çanaklar tıkırdıyor ve gaz ocağı yanıyordu. Bunu kadın konuşmaları izledi.

"Bırak London sihrini konuştursun. O sıcak ve rahatlatıcı bir varlık," diye mırıldandı Javier.

Evet, Nick daha o günlerde ondan hemen hoşlanmış ve aşırı hırslı yönetici için iyi olacağını anlamıştı. Genç Santiago'yla da anlaşmış olması mucizeden başka bir şey değildi.

Xander, "Herkes Londra'yı sever," diye güvence verdi.

"Sadece Sasha'nın terk edilmiş hissetmesini istemiyorum. O zaten kendi elementinin dışında."

"O iyi olacak." Javier onu kanepeye doğru sürükledi.

Oturur oturmaz Xander bir sandalyeye çöktü, ona yaklaştı ve doğrudan bakışlarını ona yöneltti. "Senden pek emin değilim dostum."

"Ne demek istiyorsun?" Nick kaşlarını çatı.

"Neden bizimle aynı seviyeye gelmediniz? Bu sadece intikamla ilgili değil ve bize başka türlü saçmalamaya çalışmayın."

Nick, "Ne demek istediğini anlamıyorum," diye ısrar etti.

"Bu aynı zamanda Sasha'yla da ilgili," diye ısrar etti Javier. "Bu artık benim için çok açık."

Hay sikeyim. Onu çok iyi tanıyorlardı. "Mike ve ben birlikte büyüdük. Eğer durum diğer ayağımda olsaydı, o da karımın beladan kurtulmasına yardım ederdi. Ona borçluyum. Ölmeden önce benden Clifford'ı araştırmamı istedi. Malları almadım; sadece tuzağa düşürüldüm. O piç kurusu beni aradan çıkarmak için mükemmel bir yol bulmuştu, böylece Mike'tan kurtulabilecekti."

Ve eğer Nick başarısız olmasaydı, belki de onu tek başına bataktan çıkaran çocuk hâlâ hayatta olacak ve sevdiği karısından olan kızını büyütüyor olacaktı. İkisi de Clifford'ın Nick'e karşı suç uydurmak için kendi yeğenini kullanacak cesareti bulabileceğini düşünmemiştir. O piçi hafife almışlardı ve bunun bedelini korkunç bir şekilde ödemişlerdi.

Javier, "Doğru, ama bu rahmetli arkadaşının dul eşine yardım etmekten daha önemli," dedi. "Onu istiyorsun."

"Ona kardeşimin karımıza baktığı gibi bakıyorsun," diye ekledi Xander. "Eminim ben de London'a öyle bakıyorumdur."

Çaresiz. Smitten. Aç.

Kahretsin, bir kadına ne sunabilirdi ki? İflas etmiş bir iş mi? Hapishane kaydı mı? Tek eşli bir ilişkiyi yürütme konusunda sıfır deneyim mi? Hayat ona zaten zor bir el dağıtmıştı. Daha iyisini hak ediyordu, özellikle de Mike ondan sonsuza dek alındığından beri.

"Bırakın onu," dedi kardeşlere. "Beni istemiyor ve asla da istemeyecek. Bundan eminim."

Javier çenesini sıktı, bu onun efsanevi öfkesinin kabardığının kesin bir işaretiydi. "Ne yaptın sen, seni aptal piç? Şimdi asil olmanın sırası değil."

Sasha'nın onu arayacağı son şey kesinlikle buydu. "Romantik tavsiyelere ihtiyacım yok. Sadece onu hayatta tutmam ve sorununu çözmem gerekiyor."

"Bunu söyleyeceğini tahmin etmiştik." Xander iç çekti. "Bu yüzden S.I. Industries adına kayıtlı yeni bir SUV'u senin için otoparkımıza bıraktık." Anahtarları fırlattı ve Nick onları avucunun içinde yakaladı. "Temiz olmalı. Benzin deposu dolu. Torpido gözünde beş bin dolar nakit var."

"Sana geri ödeyeceğim."

"Kapa çenenizi." Xander gözlerini devirdi.

"Nereye gittiğini biliyor musun?" Javier sordu.

"Hayır. Sasha dün gece çok yorgundu ve Harper için endişeliydi, bu yüzden onu sorularla sıkıştırmak zorunda kaldım."

Nick bugün bu kadar kibar olamayacağını biliyordu.

Javier takım elbisesinin içinden bir cihaz çıkardı ve Nick'in avucuna sıkıştırdı. "İşte kullan at bir telefon. Bizi haberdar et. Ve bu iş teklifi konusunda ciddiyiz. Bu iş bittiğinde... Bana borcunu bu şekilde ödeyebilirsin."

"Minnettarım dostum." Minnettarlığının onu boğmasına izin vermemeye çalıştı. "Gerçekten, ama..."

Xander küfretti. "Fikrini değiştirirsen, kapı her zaman açık."

Nick gergin bir şekilde başını sallayarak uzaktan kumandaya uzandı ve televizyonu açarak bir grup takım elbiseli adamın beyaz tahtaya X'ler ve Os'ler çizerek ve birbirlerine yarışacak üniversite takımları hakkında atıp tutarak eski futbol günlerini yeniden yaşadıklarını gördü.

Birkaç dakika sonra London kafasını aile odasına uzattı. "Yemek hazır çocuklar."

"Tanrım, bu kadına bayılıyorum," diye itiraf etti Javier ayağa kalkarken, tuzlu bir şeyler kokluyordu.

Koku Nick'in de ağzını sulandırdı. Kahretsin, köy sosisi ve et suyunu özlemişti.

O ve Xander, Javier'i kahvaltı köşesine kadar takip ettiler. Hepsi masanın etrafındaki yerlerini aldılar, Dulce Javier'in dizinde zıplıyor ve London'ın hazırladığı bebek yulaf ezmesi için küçük dilini dışarı çıkarıyordu. Sasha hariç diğer herkes doyurucu yumurta, patates ve adaçayı ile zenginleştirilmiş muhteşem sosise yumuldu. O, kendisinden çok Harper'ı doyurmaya çalışmakla ilgileniyordu.

London bir porsiyon yumurta ve biraz yoğurt bitirdi, sonra tabağını itti. "Sasha, neden Harper'ı yemesi için ikna etmeme izin vermiyorsun?"

"Biz iyiyiz. Kahvaltınızı bitirin."

Kadın o kadar inatçıydı ki Nick dişlerini gıcırdatmak istedi.

London burnunu kırıstırarak, "Benden bu kadar," diye ısrar etti. "Hâlâ vermem gereken birkaç kilo bebek kilom var ve artık hamile olmasam da kahvaltımı eskisi gibi iştahla yapamıyorum."

Onun yüzünü buruşturması üzerine Sasha Harper'a baktı. Kızın gözleri yarı açıktı, yanakları kıpkırmızıydı ve kayıtsızca kıpırdanıyordu.

"Eğer bu onu üzerse, onu hemen geri getiririm. Ama alınma tatlım" - London'ın yüzünü sempati kapladı- "iyi bir yemeğe ihtiyacın varmış gibi görünüyorsun."

Nick onların konuşmalarını izlerken, Sasha bakışlarını ona doğru çevirdiğinde biraz şaşırdı. İzin istemiyordu, ama onun güvencesini arıyordu. *İlginç...*

Küçük kıza doğru eğildi. "Harper?"

Çocuk iri yeşil gözlerini kırıştırarak ona baktı. Tanrım, Mike'ın o kadar çok özelliğine sahipti ki ona bakmak canını acıtiyordu.

Kız konuşmadı ama adam onun dikkatini çekmişti. "Arkadaşımla tanışmak ister misin?"

London kıza el salladı. "Selam, Harper. Sadece senin için pembe bir çöreğim var..."

Bu küçük kıızı gülümsetti. Sasha'nın kucağında kıvranıyor, aşağı inmek için bir yol arıyordu. Nick onu yerden kaldırdı ve masanın etrafından dolaştırarak London'a götürdü. Harper hemen kadının yanına gitti, küçük parmaklarıyla temkinli gözlerinden bal rengi bir bukleyi silerken utanmaz bir merakla ona baktı.

"Selam, güzel kız. Ben London," diye mırıldandı. "Sanırım çörek seviyorsun."

Harper başını salladı. "Evet."

Çok tatlı bir peltekliği vardı ve bu Nick'in göğsünde bir şeylere dokunuyordu.

"Tezgâhın üzerindeki beyaz çantayı getirebilir misin?" London belli belirsiz işaret etti.

"Elbette." Nick sobanın yanındaki gri levhadan çantayı aldı.

"İçindeki pembe çöreği bul. Peki ya bir tabağa ne dersin?"

Nick söz konusu hamur işini çıkardı, sonra da gözleri Noel sabahı gibi parlayan çocuk için bir tatlı tabağı getirdi. Tabağa koyduğunda Harper onu kaptı.

Xander ve Javier güldüler. Sasha kızına öyle hüzünlü bir gülümseme gönderdi ki, neredeyse bağırsakları parçalanacaktı. Çok az seçeneği olmasına rağmen, bir anne olarak verdiği her kararı sorguluyordu.

"Neden bunu onun için bölümlere ayırmıyorsun?" London ona sordu. "O zaman Harper yemeye hazır olur." Göz ucuyla kızın yüzüne baktı. "Öyle değil mi?"

"Pleath." Harper onun kucağında zıpladı.

Nick böreği dört parçaya böldü ve biri hariç hepsini tabağa koydu. Sonuncusunu kıza uzattı, o da gülümseyerek aldı ve gürültülü bir şapırtıyla ağzına attı.

Herkes yine güldü. Gerçekten sevimli bir çocuktü.

Harper çöreğini yerken London tabağa birkaç yumurta ve patates ekledi. London şakalar, gülümsemeler ve aptal suratların bir kombinasyonuyla kızı yemeğin yaklaşık yarısını yemeye ikna etti.

Kapı zili çaldı. Nick telefonunu çıkardı. Dokuza iki dakika vardı.

"Doktor mu?" Sasha sordu.

"Öyle olmalı. Burada kal." Ayağa kalktı ve mutfaktan dışarı çıktı.

Harper'ın görüş alanından çıktıktan sonra silahının kılıfını çıkardı ve dikkatle kapıyı açarken silahını yan tarafına dayadı. Xander'a bu lanet olası yerde neden bir gözetleme deliğı olmadığını sormayı aklına not etti.

Diğer tarafta genç bir kadın buldu. Asyalı kadın ufak tefek ve zeki görünüyordu ve onun tavırlarından hiç de rahatsız olmamıştı. "Bay Navarro?"

"Dr. Minn?" Onun başını sallaması üzerine silahını kılıfına soktu ve kapıyı araladı. "İçeri gelin."

"Harper nerede?"

"Kahvaltısını bitiriyor."

Doktoru mutfağa götürdü. London'a sarıldı ve bebek Dulce'nin başını sevgiyle okşadı, ardından dikkatini Harper'a çevirdi. Bir bakıştan sonra

kaşlarını çattı ve masanın karşısındaki Sasha'ya baktı. "Onu inceleyebilmem için yatak odalarından birine götürebilir misin?"

Sasha ayağa kalktı, fısıltıyla teşekkür ederek kızını London'ın kucağından aldı ve koridorda gözden kayboldu. Nick garip bir şekilde durdu ve onların gidişini izledi. Neler olduğunu öğrenmek istiyordu, Sasha'nın yanında kalmak gibi mantıksız bir ihtiyacı vardı. Ama Harper onun kızı değildi. Tıbbi durumu onu hiç ilgilendirmiyordu.

London kendi omzuyla onun omzunu dürttü. "Onu takip et." "Araya girmemden hoşlanmayacaktır." Nick çoktan Sasha'nın son derece özel bir insan olduğunu biliyordu.

"Böyle aptalca davranmayacak kadar akıllısın. Korkuyor ve yaslanacak bir omuza ihtiyacı var."

Sanki kendisine söndürmesini emreden adamın onu rahatlatmasına izin verecekmiş gibi? "Eminim sakinleştirici bir kadın varlığını tercih ederdi."

Konuşmasını bitirmeden önce London başını salladı. "Sasha gökyüzü düşüyormuş gibi hissediyor. Çatıyı başının üzerinde tutmak için bir sütuna ihtiyacı var."

Başka bir kadın onun için bunu yapamaz mıydı?

London sabrı tükeniyormuş gibi içini çekti. "Baskı altında boyun eğmeyecek, metanetli birine ihtiyacı var. Güvenmek için kendisinden daha güçlü olduğunu düşündüğü birine ihtiyacı var."

"Ama o zaten güçlü. Walter Clifford'ın ne kadar sinsi ve acımasız olduğu düşünüldüğünde, Mike'ın öldürülmesinden bu yana kendisini ve Harper'ı hayatta tutması neredeyse bir mucize."

"Ama bu bir mücadele oldu. Bunu göremiyor musun?" Görmemek zor. Başını salladı.

"Zaman zaman hem çok korktuğunu hem de çok yalnız hissettiğini garanti edebilirim. Umutsuzca feminizm dışı görünme riskini göze alarak, bir erkeğe ihtiyacı var." London başını salladı. "Sana ihtiyacı var."

Nick onun ihtiyacı olan şey olabileceğinden şüpheliydi ama Mike'a borçluydu. Sasha'ya da borçluydu. "Onunla ben ilgilenirim."

Gergin bir nefes alarak koridorda ilerledi ve yatak odasının eşiğinde durdu. Doktor stetoskopunu Harper'ın sırtına bastırılmış, çocuk tıklar tıklar nefes alıp veriyordu. Sasha endişeli gözlerle ve gergin bir ağızla onu izliyordu.

Dr. Minn cihazı kızın kulaklarından aldı ve boynunun arkasına astı. "Eğer düzgün bir röntgen çekebilseydim, kızınızın hastalığının ne olduğunu size kesin olarak söyleyebilirdim. Bu mümkün olmadığına göre, yüksek ateşi, hırıltılı solunumu ve üretken öksürüğüne bakarak zatürre olduğunu söyleyeceğim."

Sasha donup kaldığında hava vücudunu terk etti, kıpırdamadan durdu, bir sonraki nefesini bile alamadı.

Vay anasını. Harper'ın durumu tahmin ettiğinden çok daha ciddiydi. Nick, Sasha'nın ona geldiğine çok sevinmişti.

"Hastalığın ortaya çıkması yaklaşık dört gün sürdüğü için bakteriyel değil viral gibi görünüyor, bu nedenle antibiyotik vermek bir işe yaramayacaktır," diye devam etti doktor. "Ama kızınızın nefes alma şeklini beğenmedim. Eğer onu hastaneye yatırmayacaksanız, ki olması gereken yer orası, evde kalmalı ve çok dinlenmeli, çok sıvı almalı, sık ama küçük öğünler yemeli ve oksijen almalı."

"Bu mümkün değil." Sasha'nın sesi titriyordu.

"O halde kızınızın iyileşeceğini garanti edemem." Doktorun sesi kırılmış ve onaylamaz gibiydi.

Çocuk doktoru Sasha'nın durumunu bilmiyordu, bu yüzden kadının ikilemini anlaması mümkün değildi. Yine de Nick onu tokatlamak ve yargılamamasını söylemek istedi.

Onun yerine Sasha'ya odaklandı. Endişe yüzüne damgasını vurmuştu. Hayatta kalmaları bir an önce -ve muhtemelen birden fazla kez- yer değiştirmelerine bağlıyken Harper bu tür bir dinlenme ve bakımı nasıl sağlayacaktı? Sasha'nın, kaçmaya devam ederlerse Harper'ın ölme olasılığı ile Clifford'ın ölme olasılığını tarttığını görebiliyordu.

bir yeri geçici olarak bile evleri olarak görme riskine girerlerse hepsini katledecekti.

O anda Londra'nın ne demek istediğini anladı. Sasha her şeye katlanmış, tüm kararları vermiş... ve narin omuzlarındaki yükün bir gramını bile alacak kimse olmadan her acı sonuca katlanmıştı. Mike onun bu yükü tek başına taşımasını asla istemezdi. Nick onun bu kadar zorluğa ve yalnızlığa katlanmasından hoşlanmıyordu, özellikle de bununla başa çıkabilecekken ve suçlularla ilgili daha fazla deneyimi varken.

"Teşekkür ederim, doktor." Sasha gergin bir şekilde kıpırdandı. "Harper'a yardım etmek ya da onu şimdilik daha rahat ettirmek için verebileceğiniz bir şey var mı?"

Doktor, asetaminofen ve reçetesiz satılan bir burun dekonjestanının yanı sıra dinlenme ve vitamin tavsiyesinde bulunduktan sonra ekipmanlarını bir kenara koydu. "Umarım daha iyi hisseder."

Nick, "Başka bir şeye ihtiyacımız olursa size haber veririm," diye güvence verdi.

Doktor onu omuzlayarak geçip kapıdan çıktığında Sasha, gözyaşlarıyla savaşıyormuş gibi görünen Harper'ı yatağına geri yatırdı.

"Düşündüğünden de kötü durumda." Nick onun sıkıntısını anladı. "Evet."

"Karar vermek için fazla gergin görünüyorsun, bu yüzden sana en iyi hareket tarzı olarak gördüğüm şeyi söyleyeceğim. Harper'ı iyileşmesi için Santiagos'a bırak, sen de Mike'ın hangi kanıtı nereye sakladığını bulmak için benimle gel."

Sasha dehşete düşmüş görünüyordu. Ve çılgılık atmaya hazırdı. Şişti. Omuzlarını savaş için dikleştirirken yanaklarına renk geldi.

Dilinin ucuna *gelen hayır* diye bağırarak yerine onu gömleğinden yakaladı ve kızından uzaklaştırmak için yatak odasından dışarı sürükledi. Koridorda kararsızlık içinde iki tarafa da baktı, sonra onu

Efendi, evde kimsenin onları duyamayacağı tek yer.

Kadın kapıyı çarpıp onu kapıya doğru ittiğinde Nick etkilendiğini inkâr edemedi -ve itiraf etmek istediğinden daha sert bir şekilde.

"Bakın, kızımı korumak için kendimi fahişeleştirmeyi, vücudumu istediğiniz gibi kullanmanıza izin vermeyi kabul ettim. Onu yabancılarla bırakmayacağım. Onu benden ayırmaya çalışmaya devam edersen, ben-"

Sasha, gerçekleştiremeyeceği bir tehditte bulunmak üzere olduğunu fark etmiş gibi dudaklarını bastırdı.

Nick ona bunu söylemedi. Onun yerine sesini yumuşattı. "Santiago'ları yıllardır tanırım. Sağlam insanlardır, yemin ederim."

"Yemin mi ediyorsun? Sana güvenmiyorum, bu yüzden senin fikrinin hiçbir anlamı yok. Bunu yapmayacağım."

Onun çektiği sıkıntıdan zevk almıyordu ama savaşçı ruhunu görmekten memnundu. Doğru seçimi yapmak ve önümüzdeki günlerde hayatta kalmak için buna ihtiyacı olacaktı.

"Sasha, onu cehenneme kadar sürüklersek Harper nasıl iyileşecek? Mike'ın kanıtlarını iyi sakladığına eminim. Her mantıklı noktayı aramak günler, haftalar alabilir. Bazı yerleri gecenin köründe, karanlık ve ıssızken aramamız gerekecek. Harper'ı kaldığımız düşük dereceli motelde mi bırakacaksınız? Yoksa onu uyandırıp iyileşmesini yavaşlatacak ve onu yanımızda götürmek için tespitimizi riske mi atacaksınız?" diye meydan okudu.

"Şu anda bilmiyorum." Kadının sesindeki korku ve hayal kırıklığını duymuştu. "Bir yolunu bulacağım. Ama Harper'ın sahip olduğu tek şey benim. Bildiği tek şey. Onu terk edemem. Çok korkacaktır. O sadece bir bebek."

"Clifford'un tehlikeli olduğunu biliyorsun, yoksa buraya gelip şartlarımı kabul etmezdin." Adam kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Harper, Santiago'ların yanında güvende olacak. O piç ve haydutları kızınla arkadaşlarım arasında asla bağlantı kuramayacaklar. Ama onu yanımıza alırsak ve yakalanırsak ne olacağını düşünüyorsun?"

Cevap vermeyi reddederek başka tarafa baktı.

"Harper'a ne yapacaklarını düşünüyorsun?" diye üsteledi. Sasha gözlerini kapadı ve gerildi. "Yapma."

"Açık konuştuğum için üzgünüm ama kafasına bir kurşun da sen sıkabilirsin. O senin kızın, karar senin." Kadının elinden kurtuldu ve yatak odasının kapısını açtı. "Kararını bana bildir. Bu gece gidiyoruz."

* * * *

Sasha'nın korkusu artarken güneş ufka doğru batıyordu. Bir karar vermek zorundaydı.

Yerdeki battaniyenin üzerinde, bir kolunun altında yeni bir oyuncak ayı tutan Harper'ın, yeni bir kutu boya kalemiyle tertemiz bir boyama kitabını karalamasını izledi. Şu anda kızı hiç olmadığı kadar tipik bir çocuk gibi oynuyordu.

Sasha yutkundu ve yanındaki koltukta oturan London'a baktı. "Harper'a oyuncak getirdiğin için teşekkür ederim. Gerek yoktu-"

"Bizim için bir zevkti." London sırtıttı. "Kocalarıma geleceğimiz hakkında bir fikir veriyor."

Sasha, görünüşte tatlı bir mizacı ve masum bir havası olan bir kadının nasıl ve neden iki erkek kardeşe aşık olduğunu merak ediyordu. Yargıladığından değil. Artık çok az şey onu şaşırtıyordu. Yıllarını New Orleans'ta, her şeyin mümkün olmakla kalmayıp düzenli olarak gerçekleştiği Quarter'ın kalbinde geçirmişti.

Dulce telaşlı mızızlanmalar ve alt ıslatmalarla ağladı. Santiago kardeşler kızlarını gülümsetmek için sesleri ve komik yüzleriyle ellerinden geleni yaparak onu bir ileri bir geri dolaştırdılar. Onu delicesine seviyorlardı ve bu belli oluyordu.

Sasha'nın göğsü sıkıştı. Harper bir babanın sevgisini asla bilemeyecekti. Mike sonsuza dek gitmişti ve Sasha hayatını - ya da kızını- paylaşmayı seçeceği başka bir adamla karşılaşacağı bir gelecek hayal edemiyordu.

"Karnı aç," diye mırıldandı yüzük parmağında büyük, göz kırpan bir elmas olan güzel sarışına.

"Evet. Bir anne bazı şeyleri bilir." London durakladı. "Dinle, önündeki seçimin yürek burkucu olduğunun farkındayım. Senin yerinde olsaydım, ben de parçalanırdım. Kocalarımı hayattan daha çok seviyorum... ama bir kadının çocuğuna duyduğu sevgi bambaşka bir şey. Çok saf ve kırılmaz."

Sasha başını salladı, konuşamayacak kadar ağlamak üzereydi. Bütün gün bu ikilemi kafasında evirip çevirmişti. Düşümlenmiş olmaktan başka bir şey hissetmiyordu.

London bir elini onunkinin üzerine koydu. "Kızınız bizimle güvende olacak. Ben de onunla olacağım. Javier ve Xander birer koruyucu ve buradan ayrıldıktan sonra ilk arayacakları kişinin Xander'ın kankası Logan olacağını garanti ederim. Kendisi ikiz kızları olan eski bir deniz komandosudur. Logan bize eyaletteki en iyi korumaları ayarlayacaktır. Kimse Harper'a bir şey olmasına izin vermeyecek."

Bu onu biraz rahatlatsa da Sasha dudağını ısırıldı. "Tüm bunlar hayatınızı alt üst edecek. Ve masraf-"

"Sasha, Nick bir zamanlar kocalarıma ve bana çaresiz zamanlarımızda yardım etmişti. Eğer o adam devreye girmeseydi bugün hayatta olamazdım. Ona borcumuzu asla ödeyemeyiz. Bu bizden istediği tek iyilik. Sen ve Harper onun için önemlisiniz, o yüzden bizim için de önemlisiniz. Ayrıca, kızınız çok değerli. İyileşirken onu güvende tutmak bir ayrıcalık olacak."

Sasha'nın, bebeğinden ayrı kalma düşüncesinin kalbini parçalaması dışında reddetmek için bir nedeni kalmamıştı. Ama Santiagos'un teklifini reddetmek kızı için en iyisi olmayacaktı, sadece kendi huzuru için daha kolay olacaktı. "Dulce'nin hastalanmasından endişelenmiyor musun?"

"Harper iyileşene kadar kızları ayrı tutabilirim. Açıkçası, iki kocaya sahip olmanın avantajlarından biri de bu."

London'ın parlayan yüzünde bir gülümseme belirdi, sanki diğer şüphesiz bazı şeyleri hatırlamak için duraklamış gibiydi.

iki yakışıklı ve zengin adamla evli olmanın zevkli yanları.

Sasha Nick'e bir bakış attı. Nick onu dikkatle izliyordu. Zaman zaman acımasız, Sasha'nın beklediği gibi sertleşmiş bir suçlu gibi görünüyordu. Bazen de hiç de kötü bir adam gibi görünmüyordu. Kesinlikle tehlikeliydi; Mike bu konuda yanılmamıştı. Ama Nick'in cüretkâr cinsel talepleri bile *ona* tehlikeli görünmüyordu. Dürüst olmak gerekirse, Nick'in onun üstünde, onu yere yatırmış, bakışlarıyla onunkini delip geçtiği anları nefesini kesiyordu.

Tanrım, boyundan büyük işlere kalkışmıştı. Durum - Clifford, tehlike, Harper'ın hastalığı, Nick'in talepleri, ona duyduğu çılgınca çekim - kontrolünün ötesinde dönüyordu. Artık bazı kararlar almaya başlamak zorundaydı. Oyalanmak herkesin ölümüne neden olabilirdi.

London, "Harper'a göz kulak olmamıza izin ver," diye yalvardıktan sonra odanın diğer ucuna yan gözle baktı. "Sen ve Nick'in başı beladan kurtulmuyor ve kızınızı da yanınıza alırsanız ne olacağından endişeleniyorum. Nick'e borçluyuz. Onun önemsedğini gördüğüm tek şey sensin. Senin ona ihtiyacın var... ve bence onun da sana ihtiyacı var."

Sasha bu fikre karşı çıktı. "Ona verecek hiçbir şeyim kalmadı."

"Biliyorsun." London bunu açıkça söylemedi, sadece gerçeği biliyormuş ve Sasha'nın bununla yüzleşmediği için korkak olduğunu düşünüyormuş gibi baktı.

"Clifford'ı alaşağı etmesine yardım ediyorum. İhtiyacı olan tek şey bu."

"Sen de intikam almak istemiyor musun? O sahtekâr piç kocanı öldürdü."

Elbette Sasha Mike'ın intikamını almak istiyordu ama kızına normal bir çocukluk borçluydu. Harper'ın şimdiye kadar bildiği tek şey evsiz, yoksul ve korkmuş olmaktı. Belki... Nick'le birlikte imkânsız gibi görünen bir şeyi başarırlarsa, bebeğinin bir gün bir evi, oyuncakları ve güvenli bir yuvası olabilirdi.

güzel bir mahallede bir okul. Belki Harper hayatlarındaki bu korkunç dönemi unutturdu.

"Pekâlâ. Ben giderim." Sasha'nın sesi titriyordu. "Harper seninle kalabilir."

London rahat bir nefes alarak onun omzuna nazik bir el koydu. "Tanrı'ya şükürler olsun. Bunun zor bir karar olduğunu biliyorum. Söz veriyorum, onu korumak için elimizden gelen her şeyi yapacağız."

"Sana inanıyorum." Sasha da inandı. London'ın tavrındaki bir şey ona kadının yıkımın üstesinden geldiğini söylüyordu. London acıyı ve ıstırabı anladığı için, bunları asla başkasına yüklemeyecekti.

Sarışın ona sarıldı. Sonra Sasha kulağında London'ın yumuşak sesini duydu. "Nick'in sana başka şekillerde ihtiyacı var. Aranızda ne olursa olsun korkma. O kötü bir geçmişli olan ve kötü bir suçla suçlanan iyi bir adam. En çok ihtiyacı olan şey senin yardımın değil, şefkatin."

Sasha cevap veremedi London geri çekildi ve Harper'ın yanına, yere uzandı. Sasha gözlerini kırptırarak baktı. Ne söyleyebilirdi ki? Şu anda Nick'le arasındaki tek şey Mike'ın kayıp kanıtı ve bir ay boyunca onun metresi olmayı kabul etmesiydi.

Bakışlarını adama doğru kaldırdı. İçini karıncalandıran bir farkındalık dalgası yayıldı. Açlık adamın yüzünü karartmıştı. Kalbi çılgınca çarpmaya başladı. Ödemesinin ilk taksitini bu gece isteyecek miydi?

"Sasha?" diye sordu, battaniyenin üzerinde Harper'la oynayan London'a bakarak.

"O bizimle gelmiyor." Sasha, yaşamak için en önemli nedeni olan bebeğini geride bırakma zamanı geldiğinde yıkılacağını biliyordu.

"Güzel." Başıyla onu onayladı, sonra pencereden dışarı baktı. "Otuz dakika içinde hava kararacak. O zaman gideriz."

Bu, Nick'in Harper için yıkadığı giysileri, Santiago'ların getirdiği güzel yeni eşyaları ve yeni ilacını paketlemesi gerektiği anlamına geliyordu. İçinde

Beş dakika geçmeden London'a küçük bir çanta verdi ve Harper'ı kucağına çekti.

Tanrım, bebeğini terk etme düşüncesi canını yakıyordu. Ne tür bir annenin kızını terk edeceğini kendine tekrar sordu ama cevap basitti: çocuğunun yaşamasını isteyen türden bir anne.

"Bebeğim, Bayan London ve Dulce ile birkaç gün geçireceksin. Bir sürü oyuncakları var ve eminim istersen sana dondurma da yedirirler. Tamam mı?"

"Icth cream?" Harper'ın yüzü aydınlandı, gülümsemesi Mike'inkine çok benziyordu.

Başını salladı. "Kulağa hoş geliyor mu?"

Harper heyecanla başını salladı.

"Çok eğleneceğiz," diye söz verdi London.

"Evet!" Harper oyuncak ayıyı kucakladı.

Göz açıp kapayıncaya kadar Xander uyuyan Dulce'yi kucakladı ve kardeşini kapıdan dışarı çıkardı. Karısı da Harper'ın tüm eşyalarını omzunda taşıyarak ve küçük kızın elini tutarak onu takip etti. Sasha'yı şaşırtan bir şekilde Harper annesine yapışmadı, sadece sarıldı.

"Seni özleyeceğim," diye fısıldadı Sasha.

"Seni özledim, anne." Kız onun yanağına tatlı bir öpücük kondurdu. "Yakında dönecek misin?"

Sasha kesinlikle öyle umuyordu ama tutamayacağı bir söz vermeyi reddetti. "Elimden gelenin en iyisini yapacağım."

"Kim akşam yemeği için tavuk nugget ister?" London kızın dikkatini dağıttı.

Harper son bir kez daha sıktıktan sonra diğer kadına döndü. "Frewnch kızartması ile mi?"

London güldü. "Tabii ki."

"Seni seviyorum," diye seslendi Sasha bebeğine.

"Seni seviyorum." Harper el salladı, daha çok London'ın kızarmış yemek vaadine odaklanmıştı.

Kızı köşeyi dönüp gözden kaybolurken London, Harper'ın bir daha geri dönmeyeceğine dair sessiz bir söz vererek ona baktı.

Güvenli.

Teşekkür ederim, diye
mırıldandı. Sonra gittiler.

Sasha dudaklarını birbirine bastırdı ve eşiği kavrayarak dizlerinin üzerine çöküp hıçkırmamak için elinden geleni yaptı. Ya kızını bir daha hiç göremezse?

Nick aniden güçlü ellerini kızın omuzlarına doladı ve onu destekledi. Onu iri göğsüne doğru çekti ve kucakladı. "Harper iyi olacak."

Bunu bir gerçekmiş gibi söyledi.

"On beş aylık olduğundan beri ondan ayrı kalmadım." Sasha gözlerini kapattığında, gözyaşları köşelerden sızdı.

Mike'ın cenazesi. Mezar başında yapılan tören sırasında kızını bir komşusuna bırakmıştı çünkü hava kavurucu, iğrençti ve bardaktan boşanırcasına yağmur yağıyordu. Papazın ağzından çıkan her kelimedede, Mike'ın ruhunun rahat etmesi ve Harper'ın güvende olması için Tanrı'ya sessizce dua ediyordu.

Nick sakın bir sesle, "Bu onun için daha iyi," diye hatırlattı ona.

Sasha bunu biliyordu. Sadece öyle hissetmiyordu. "Buradan ayrılıyor muyuz?"

"Şimdi," diye onayladı onu serbest bırakırken.

Birden yine üşüdüğünü hissetti. "Ben hazırım. Eşyalarımı topladım bile."

Tüm ışıkları kapatması, çantalarını alması ve onu ara sokağa götürmesi iki dakikadan az sürdü.

Hava serindi. Sasha kazağını daha sıkı sardı. Nick sırt çantasını ve Sasha'nın çantasını omzuna atıp sıcak avuçlarını Sasha'nın sırtına koyarak onu yolda yönlendirirken etraflarındaki her şeyi izliyordu.

On beş sessiz dakika içinde bir otoparka ulaştılar. Nick güvenlik görevlisinin etrafından dolaştı, bir dizi güvenlik kamerasının altından geçti, sonra gölgelerin arasından süzülerek merdivenlerden yukarı çıktı ve üçüncü katta, yönetici giriş kapısının yanındaki siyah bir cipe ulaştı.

Omzunun üzerinden son bir kez bakan Nick, tekerlek yuvasının altındaki manyetik kutudan anahtarları almak için diz çöktü ve bir bip sesiyle aracın kilidini açtı. Yolcu kapısını açtı. "Atla."

Adam çantalarını yerleştirirken o da öyle yaptı. "Görünmeden nasıl dışarı çıkacağız?"

Yanına tırmanırken "Sakin ol," diye güvence verdi.

"Plaka şirket adına kayıtlı. Araç yeni." El değmemiş deri ve fabrika çıkışlı

zemin kısımları. "Ne olmuş yani?"

"Camlar renkli. Kimse bizi göremez. Eminim camı açmamıza bile gerek kalmadan bizi bu garajdan çıkaracak bir etiketle donatılmıştır. Asıl soru, nereye gidiyoruz? Sen ne biliyorsun?"

Nick park yerinden geri geri çıkarken ve SUV rampadan aşağı süzülürken, Mike'ın ona bıraktığı bulmacayı çözmek için yaptığı her şeyi hatırlamaya çalıştı. Nick'in direksiyonun etrafındaki iri parmakları dikkatini dağıttı. Başparmağı alttaki deriye dokundu - dün gece göğüs uçlarında gezdirdiği başparmağıyla aynı parmak. Bu anıyı hatırlayınca zevkten titredi.

Sözüne sadık kalarak, çıkışa ulaştıklarında, çıkıştaki güvenlik görevlisiyle temas kurmalarına gerek kalmadan güvenlik kolu kalktı.

"Sasha?"

Derin sesi bir cevap istiyordu. Kadın ne diyeceğini bilemedi. "Bunu defalarca düşündüm. Bana bir mesaj bıraktı ve ben hâlâ ne anlama geldiğinden emin değilim."

"Anlat bana."

Sasha ellerini sıkarak yeniden filizlenmeye başlayan umutlarını bastırmaya çalıştı. Geçtiğimiz bitmek bilmeyen aylar boyunca pek çok kez bu gizemin cevabını bulduğunu düşünmüştü. Her seferinde başarısızlık onu yıkmıştı. Bunu tekrar kaldıracığından emin değildi.

Öte yandan başka seçeneği de yoktu. Onun ve kızının geleceği buna bağlıydı.

"Mike'ın öldürölmesinden bir gün önce, cenaze töreninin yapılacağı gün eve çiçek gönderilmesini ayarladı. Zarfın içinde hiçbir anlam ifade etmeyen bir kart ve bu vardı." Gölleğinin altına sıkıştırdığı, üzerinde gizemli bir anahtar olan uzun zinciri çıkardı.

Nick uzandı ve anahtarı avucunun içine kaydırđı. Elinin sıcaklığının göğsüne doğru yayıldığını hissetti. Sasha'nın içinde farkındalıktan daha öte bir şey kıpırdandı. Buna karşı ne kadar gerilirse gerilsin, yatışmayı reddediyordu.

Yoldaki bir tümsek onları sarsmıştı. Parmak eklemleri kadının göğüslerinin kabarıklığına değdi. Kadın durduramadan bir nefes nefese kaldı.

Bakışları ona doğru hızla yaklaştı ve kadın yakalandığını hissetti. Kalbinin atışını görebiliyor muydu? Meme uçlarının boncuk boncuk olduğunu hissedebiliyor muydu?

Aniden anahtarı bıraktı ve koltuğuna geri yaslanıp önündeki karanlık yola odaklandı. "Kartta ne yazıyordu?"

Sasha iki düşünceyi bir araya getirmeye çalıştı. "Saçma sapan bir şey, gerçekten. Ölüm Yıldızı'ndaki cephaneyi bularak Darth Vader'ı durdurma sırasının Han Solo'da olduğuyula ilgili bir şey. Hatta kartı Luke Skywalker olarak imzalamış."

Nick kaşlarını çatarak uzun bir iç geçirdi. "O sinsi orospu çocuğu."

Kadın gerildi, adamın dalgın yüzüne baktı. "Ne demek istiyorsun? Bu sana mantıklı geldi mi?"

Nick başını salladı. "Kanıtını nereye sakladığını biliyorum. Arkana yaslan. New Orleans'a gidiyoruz."

Üçüncü Bölüm

I-10 havaalanının yakınında, Nick onları yüksek teknolojili güvenlik önlemlerine sahip olması pek mümkün olmayan eski bir motele yerleştirdi. Gece yarısı yeni çökmüştü. Arabada uyuklamasına rağmen Sasha neredeyse çökmeye hazır görünüyordu. Göz kapakları sarkmıştı. Omuzları sarkmıştı. İyi bir uyku çekmeyeli ne kadar olmuştu? Kendini yeterince güvende hissetmeyeli?

Arka tarafa, yoldan görünmeyen bir yere park ettikten sonra, pis odaya doğru ilerledi ve dikkatle arkasına baktı. Otoparkta kimse yoktu. Kimse onu takip etmemişti.

Sasha'nın yanından geçerek silahını çekti ve odanın içinde gezinerek her köşeyi ve dolabı kontrol etti. Boştu. "İçeri gel. Kapıyı kapat. Kilitle ve sürgüle."

Bakışları küçük mutfak, eski televizyonun önündeki koltuğun, kirli pencerelerin ve berbat halının üzerinde gezindi. Odanın tek yataklı olduğunu fark ettiği anda Nick onu görmüştü. Onu yakınında tutmak için yapmıştı bunu. Ve tek yaptıkları uyumak olsa bile ona sarılma fırsatını kaçıramayacak kadar aptal bir piç olduğu için. Bir kadını içine çekip vücudunu kendi vücuduna yaslamayalı uzun zaman olmuştu. Ve bu kadına dokunmak için can atıyordu.

"Şimdi ne olacak?" Sasha odaya doğru ilerledi, gergin bakışları sarsılıyor, solunumu dengesizleşiyordu. "Bu gece mekâna gidecek miyiz?"

Nick başını salladı. "Önce biraz yardım için Xander'ı aramam gerekiyor. Ayrıca sana bazı sorular sormam gerekiyor."

"Ben mi? Sana her şeyi anlattım."

"Konuyla ilgili olduğunu düşündüğünüz," diye düzeltti. "Bana Mike'ın ölümüne giden haftayı anlatın. Cesedi Cuma sabahı bulundu, değil mi?"

Nick bunun cevabını zaten biliyordu. Haberi duyduğu an -kefaletle serbest kaldığı son anlardan biriydi- beynine sonsuza dek kazınmıştı. Düzmece davası Mike'ın öldürüldüğü gün başlamıştı. Arkadaşının ölümünü öğrendiğı akşam, resmen hüküm giymiş bir tecavüzcü olmuştu.

Zamanlama ironik değil miydi?

"Evet ama Çarşamba gecesi bir şeylerin ters gittiğini anlamıştım," dedi. "Eve geç geldi. Çok sessizdi. Çok dalgındı. İyi olup olmadığını sorduğumda, işte bir şey olduğunu ve bu konuda konuşmak istemediğini söyledi. Akşam yemeğinden sonra kendini evdeki ofisine kapattı. Geç saatlere kadar yatağa gelmedi."

"O Çarşamba gecesi beni aradı ve Clifford'un onun peşinde olduğunu söyledi. Seni ve Harper'ı nasıl koruyacağını bilmek istiyordu." Nick başını salladı. "Hazır paran ve yardımın olsun diye sana hesap adları, şifreler ve bağlantıların bir listesini bırakmasını söyledim."

Şaşkınlıktan ağzı açık kalmıştı. "Sen mi yaptın?"

Başını salladı. "Mike kendi güvenliği için korkuyordu ama daha çok sizin için endişeleniyordu."

"Bu ona benziyor. Perşembe gecesi eve gelmedi. Mesajlara ya da telefon aramalarına cevap vermedi. Sesli mesaj bıraktım..." Sasha gözyaşlarıyla cesurca savaştı. "Gecenin bir yarısı, ipucu bulmak için evdeki ofisine bakmaya başladım. İlk başta bir sevgilisi falan mı var diye düşündüm ama bir gece önce..." Kadın kızardı ve Nick, Mike'ın karısıyla seviştiğini ve bunun son kez olacağından korktuğunu tahmin edebildi. "En üst çekmecede, önünde adım yazılı bir zarfın içinde, biriktirdiğimiz her kuruşun hesabını veren bir mektup duruyordu. O anda korkunç bir şey olduğunu anladım. Birkaç saat sonra bir polis bürosu kapımı çaldı."

Lanet olsun. "Özür dilerim. Mike'a seninle ilgileneceğime söz verdim. Duruşmam devam ederken bile gerçekten hüküm giymeyeceğimi umuyordum." Kendisine komplo kurulacak kadar aptal olduğu ve sözünü tutamadığı için kendini bok gibi hissediyordu. "Doğruluk ve mantığın galip geleceğini umuyordum. Hatta hiç

kendi adıma ifade vermem ve Fiona'nın Clifford'un yeğeni olduğunu ya da sahtekâr savcıcıyı soruşturduğumu söylemem gerekiyordu. Sonradan öğrendim ki o piç avukatımın çocuklarını tehdit etmiş."

Sasha afallamış görünüyordu. "Clifford nasıl hâlâ görevde kalabiliyor?"

Nick yüzünü buruşturdu. "Tüm başarılı politikacılar gibi iyi gülümsüyor, özel çıkarlarını yatıştırıyor ve çok iyi bir yalancı." "Peki... ona söylediğin tüm o ayrıntılı bilgiler beni kurtaran bir lütuf oldu. O Pazartesi Mike'ın cenazesinden sonra elimizdeki tüm parayı çektim. Evi satışa çıkardım, işimden ayrıldım, arabamı sattım, Harper'ı anaokulundan aldım. Clifford'un serserileri, nakit paramızla yeraltına inmeden önce beni tehdit etti. O zamandan beri çok yakın temaslarım oldu. Bir keresinde kaçamayacağımıza yemin edebilirdim-" Sanki unutmayı tercih ediyormuş gibi geri kalanını ısırdı.

"Her şey yolunda." Omzunu okşadı, sonra odanın karşısındaki sandalyeye doğru yürüdü. "Keşke daha önce çıkabilseydim ya da seninle konuşabilseydim. Bu seni bir sürü beladan kurtarırdı."

"Mike'ın kanıtları nereye sakladığını gerçekten biliyor musun?" Sanki onun iddiası inanılmayacak kadar iyiymiş gibi nefes aldı.

Başını salladı. "Oldukça eminim. Mike sana hiç nasıl tanıştığımızı anlattı mı?"

"Onu rahatsız eden bazı zorbaları dövdüğünüzü söyledi."

Dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. "Mike ve ben muhtemelen hiç arkadaş olmamalıydık. O gösterişli Lakeshore Drive'da yaşayan on üç yaşında cılız bir çocuktü. Ben de on yedi yaşında, kenar mahallelerde yaşayan, sabıkalı bir gençtim. Babam kaçmıştı ve annem bizi Jersey'den buraya taşıdı. New Orleans'ta yaşamamanın romantik olacağını düşünmüştü." Homurdandı. "Bir işi ve birikmiş biraz parası olsaydı daha iyi olurdu. Taşındığımız o bok çukuruna asla Desire dememeliydiler; kimse orada yaşamak istemezdi.

Ama Mike ve bir kilise gençlik grubu, bir öğleden sonra hayatlarımızı değiştirmek için iyi niyetli bir görevle mahalleye geldi. Yetişkin bakıcısından ayrılmıştı. O kadar parlaktı ki zengin gibi görünüyordu ve bizim mahalledeki bazı çocuklar ceplerindeki mallar için onu haraca bağlıyor ve bu süreçte onu feci şekilde dövüyorlardı."

"Onları sen durdurdun," diye mırıldandı Sasha, sanki onu ilk kez görüyormuş gibi başını eğerek.

Nick onun, kendisinin bir tür kahraman olduğu fikrine kapılmasını istemiyordu. "Adil olmayan bir dövüşten hoşlanmam. İhtimalleri eşitledim, hepsi bu."

"Ama buna mecbur değildin. Bunu sen seçtin." Ona kaşlarını çatarak bir bakış gönderdi. "Tıpkı dün gece kapıyı yüzüme kapatabileceğin gibi. Ya da dizlerimin üzerindeyken benden faydalanabilirdin. Neden yapmadın?"

"Ben fırsatçı bir hıyarım, kalpsiz bir piç değilim. Hasta bir çocuğu yağmur altında tutmayacağım." Kaşlarını çatı. "Bunun devamını duymak istiyor musun, istemiyor musun?"

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve ses tonuna sinirlenerek ondan uzaklaştı. Aralarındaki mesafeyi korumak için bu numarayı zihninde dosyaladı. "Devam et."

"Mahalledeki çocukların geri çekilmesini sağladıktan sonra Mike'ın grubuna dönmesine yardım ettim. Ondan sonra, o ve ailesi beni evlat edindiler. Jeanine bana annelik yapmaya çalıştı."

Bu Sasha'yı gülümsetti. "Kayınvalidem herkese annelik yapmaya çalıştı. Vefat ettiğinde Mike yıkılmıştı."

Nick de duyduğunda öyle olmuştu. "En azından kalp krizi hızlıydı. Mike'ın babası harika bir adamdı. Babam çekip gittiğinden beri sık sık bana yol göstermeye çalışırdı."

"Glen'in o evde yalnız olduğuna eminim. Onu ziyaret edebilmeyi milyonlarca kez diledim ama onu tehlikeye atmaya cesaret edemiyorum. Muhtemelen onu terk ettiğimi düşünüyordur."

Burada da aynı. Nick'in yaşlı adama sabıka kaydına yenilerini eklemeyi başardığını söyleyecek cesareti hiç olmamıştı. Hatta eğer

Mahkumiyet tamamen saçmalıktı, yaşlı adamın yüzündeki kınamayı görmek istememişti. "Bu iş bittiğinde onu görmeye gideceğim. Eminim Mike'ı çok özölüyordur."

Başını salladı. "Harper'ı onu görmeye götüreceğim. Bu hoşuna gider. Konudan saptırdığım için özür dilerim. Yani seni aralarına aldılar..."

"Evet, Glen hala nakliye şirketini yönetirken, bazı hırsızlık sorunları yaşıyordu. Onu kimin soyduğunu bulmasına yardım ettim. Bana özel dedektif olmamı önerdi." Nick omuz silkti. "İşe yaradı. Yani ona borçluyum. Ama Mike'ın çocukken büyük bir *Star Wars hayranlığı* olduğunu biliyorsun, değil mi?"

Öfkelendi. "Bir yetişkin olarak da. Tanrım, bu şeyleri çok severdi. Onun tüm LEGO koleksiyon setlerini ve figürlerini satmak beni öldürdü."

"Ama onu yanında götüremezdin ve paraya ihtiyacın vardı."

"Evet. 2005 yılından kalma LEGO Ölüm Yıldızı'nın değerinin yirmi beş yüz doların üzerinde olduğunu öğrenince şok oldum."

"2007'de ona söylediğim gibi lanet olası Millennium Falcon LEGO setini alsaydı, o enayi şimdi on altı bin dolar ederdi." Nick başını salladı çünkü o bile küçük plastik parçaların değerine inanamıyordu. "Her neyse, o çocukken Şehir Parkı'nda sık sık buluşurduk. Bisikletiyle Lakeshore'dan aşağı inerdi, genellikle Jeanine de ona eşlik ederdi. Sık sık Popp Bandstand'de takılırdık. Nerede olduğunu biliyor musun?"

"Evet. Gelin resimlerimi orada çektiirmiştım."

Şehrin en narin yapılarından biri fon oluştururken beyaz danteller ve masumiyet içinde çok güzel görüldüğüne bahse girerdi. "Yaz akşamları geç saatlere kadar kalırdık. Bazen canlı bir grup çalardı."

"Şehir müzikle çok dolu. Buraya taşındığımda sevdiğim şeylerden biri de buydu."

"Evet. Ve havai fişekler gökyüzünü aydınlatırdı. Mike o zaman Luke Skywalker'mış gibi davranmayı severdi. Ben de Han Solo. Şiddetli bir savaşın içindeydik ve bando takımı da Ölüm Yıldızı'ydı. O kahraman olacaktı, vallahi. Ben de

yardım ettim."

"Bir çocuğu şımarttın. Çoğu genç onu görmezden gelirdi."

Mike'la birlikte olmak ona yeniden çocuk olma fırsatı da vermişti. Babası çekip gittiğinden ve para kıtlaştığından beri çocuk olma şansını neredeyse hiç yakalayamamıştı. "Ondan hoşlandım."

"O harika bir adamdı ve onu her gün özlüyorum."

Tabii ki. Onu sevmişti. Mike her zaman şanslı bir piç olmuştu.

"Ben de," diye mırıldandı Nick.

"Yani kanıtın bando tribünü civarında bir yerde olduğunu mu düşünüyorsunuz?"

"Evet. Ama Xander'ı aramalıyım. Ama Xander'ı aramalıyım, bakalım bölgedeki gözetim hakkında bir şeyler öğrenebilecek mi, yaklaşan bir etkinlik var mı... Bu tür şeyler. Burası halka açık bir yer ve yakında bir kahve evi var. Muhtemelen birileri bizi görecektir. Mümkün olduğunca dikkat çekmemeliyiz, çok fazla dikkat çekmemeye çalışmalıyız."

"Ona Harper'ı da sorabiliriz, değil mi?"

Kızı için deli gibi endişeleniyor olmalı. Birinin onu bu kadar özlemesi ne kadar harika olurdu? "Elbette."

Adam telefonunu çıkarırken, kadın odanın küçük banyosunda kayboldu. Suyun şırıltısını ve uzun bir iç çekişi duydu. Sasha kendini toparlamaya çalışıyordu. Nick ona yaslanmasını tercih ederdi ama neden yaslanmadığını biliyordu. Böylesi daha iyiydi. Daha az duygusal, günaha girmek için daha az fırsat. Onu rahatlatmak özdenetimi için felaket olabilirdi.

Neyse ki Xander ilk zil sesinde telefonu açarak onun dikkatini dağıttı. "Orada mısınız?"

"Evet. Bir iyiliğe daha ihtiyacım var."

"Yeni bir güvenlik şefine ihtiyacım var," diye espri yaptı genç Santiago. "Bir şeyler ayarlayabilir miyiz?"

"Piç. Odaklan." Nick, Popp Bandstand hakkındaki sorularını sordu. "Bunu bulabilir misin?"

Hattın diğer ucunda Xander'ın klik sesini duyabiliyordu. "Önümüzdeki kırk sekiz saat içinde herhangi bir olay göremiyorum. Sana gözetim hakkında bir şey söyleyemem, dostum. Bu bilgiyi bulmak için güvenlik duvarı gibi bir şeyin arkasına geçmem gerekir ve biliyorsun ki ben bir aşığım, hacker değil."

Lanet olsun. Ve Nick'in yanında şehrin güvenlik sistemine girebileceği bir bilgisayar yoktu. "Pontchartrain Gölü'nün kuzeyindeki her kadın bunu bilir dostum. Eminim güneyde de birkaç tane vardır."

"Artık sadece karıma bakıyorum."

Başka biri olsa Nick saçmalık derdi ama gördüğü kadarıyla Xander son derece ciddiydi. "Mike Sasha'ya bir anahtar bıraktı. Neye ait olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Bölgede mantıklı bir şey var mı? Aylarca, hatta yıllarca kimsenin rahatsız etmeyeceğinden emin olduğu bir şey olmalı."

"Bir süredir New Orleans'a gitmedim. Kusura bakma. Javier'e sorarım. Aklına bir şey gelirse seni ararım."

Sasha banyodan çıktı. Gözleri buluştu. Onunki yalvarıyordu. Nick onun kendisini şu anda telefonunu istediğinin yarısı kadar istemesini diledi ama aptal, umutsuz bir fidiot olmayı göze alamazdı. Tanrım, neden dün gece kapısını çalmadan önce biriyle yatmayı başaramamıştı? Öte yandan, bunun bir önemi var mıydı?

"Harika," dedi Xander'a. "Seni Sasha'ya vereceğim, böylece sana Harper'ı sorabilir."

"Elbette. İyi çocuk. Daha iyi görünüyor."

Nick bunu duyduğuna memnun olmuştu. Herhalde o da Mike'ın huyuna sahipti. "Sonra konuşuruz."

Telefonu Sasha'ya uzattığında, Sasha onu bir can simidi gibi kavradı. "Merhaba. Harper nasıl?"

Xander güven verici bir şey söylemiş olmalıydı çünkü sanki biri ince omuzlarından megatonlarca ağırlık kaldırmış gibi gülümsedi.

Nick onun dirseğini kavrayarak dikkatini çekti. "Sokağın aşağısındaki eczaneye koşuyorum. Sanırım bir tane

çok fazla kaş kaldırmadan bizi parka sokma planı. Aç mısın?"

Başını iki yana salladı. "Hamburger beni doyurdu."

Başını salladı. "Arkamdan kilitle. Başka kimse için kapıya bakma. Geri geleceğim."

Başıyla onu onayladı ve dikkatini tekrar telefona verdi. "Yani hemen uykuya mı daldı? İlaç işe yaradı mı? Yatma vaktinde ağladı mı?"

Sürgünün tıkırtısını duyarak kapıdan çıktı ve yakındaki yirmi dört saat açık eczaneye girerek biraz yardımla malzemeleri alıp sepete attı. Kasaya vardığında Nick, Sasha'nın aldığı her şeyi beğenmeyeceğini düşündü... ama üzölmektense tedbirli olmak daha iyiydi. Ve eğer bu konuda kavga etmek isterse, bunu da halledebilirdi.

* * * *

Sasha onu motel odasına aldığıında, hâlâ sıcak bir gülümsemeye telefonu tutuyordu.

"Her şey yolunda mı?" Nick eczaneden aldığı çantayı tutarak sordu.

"Evet. Xander beni bilgilendirdi. Harper'ın ateşi düşüyor. Akşamın büyük bölümünde yatakta oturup hiç izleme fırsatı bulamadığı filmleri seyrediyormuş. Görünüşe göre *Frozen*'a bayılmış."

Nick bunun ne olduğundan tam olarak emin değildi ama kızının tipik bir küçük kız gibi davrandığı haberini duymak Sasha'yı rahatlatmış gibiydi.

"Ve ona bazı kitaplar da okuyorlar. Onları çok seviyor." Sasha dudağını ısırdı. "Pek çok normal çocukluk şeyini kaçırdı."

"Kendini suçlama. Hayatını mahveden kişi Clifford."

Kız yüzünü buruşturdu ve Nick geç de olsa onun muhtemelen bu tür bir dili çok fazla duymadığını fark etti. Mike

hiçbir zaman küfür eden biri olmamıştı. Bir keresinde Sasha'nın küçük bir kasabada, dindar bir anne babayla çok korunaklı bir şekilde büyüdüğünü söylediğini hatırlıyordu. Nick kendini suçlayarak başını sallama isteğine karşı koydu. Ağzından çıkan ilk sözcük muhtemelen dört harften oluşuyordu.

"Özür dilerim," diye mırıldandı.

"Hayır. Haklısın. Bu hayatı Harper için istemedim. Kendim için de. Mike içinse kesinlikle erken bir mezardan daha fazlasını istedim." İç çekti. "Ama Walter Clifford tüm bunları değiştirdi ve verdiği zararı geri almak için artık çok geç. Tek yapabileceğimiz toparlanıp yolumuza devam etmeye çalışmak. Çantadaki bir şey bunu başarmamıza yardımcı olacak mı?"

Eczaneden aldığı eşyalara uzandı. Nick onu durdurmayı, korumayı düşündü. Ama yapmadı. Şimdi anlaması daha iyiydi. "Başlangıç için, evet."

Adam çuvalı ona uzattığında, kadın içine bir göz attı. Duraksayarak, birbiriyle eşleşen iki kutudan ilkinin alırken kaşlarını çatı. "Saç rengi? Zengin koyu kahverengi mi?"

"Clifford yürümeye başlayan çocuğu olan bir sarışın arıyor, erkek arkadaşı olan bir esmer değil."

Sasha bakışlarını ona dikti, gür dudakları şaşkınlıkla aralandı. "Bir ne?"

"Erkek arkadaş. Ben. Kuşluk vakti, koşuculardan sonra ama öğle yemeğinde parkta gezinen kalabalıktan önce bando tribününe gideceğiz. Günün o saatinde bebek arabalarını iten anneler bize pek aldırış etmez. Clifford bölgeyi gözetliyorsa, tek göreceği el ele tutuşmuş, görünüşe göre aşık iki insan olacaktır." Satın aldığı Saints şapkasını aldı ve kafasına geçirdi. "Sadece sen farklı görünmekle kalmayacaksın, yarın sabaha kadar sakal olarak geçecek kadar kirli sakalım olacak. Yüzümdeki fatura ve bunlarla" - bir çift ucuz, koyu renk güneş gözlüğü çıkardı, etiketi sallanıyordu- "kimse beni tanımayacak. Sende de bir çift var."

"Peki ya makyaj?" Gözlüğü görmezden geldi ve çantasından kozmetik ürünleri çıkarmaya başladı.

Her şeyi berbat etmediğini umarak omuz silkti. "Kadın tezgâhtarlardan biri bana yardım etti."

Sasha cilt tonuna uyum sağlaması beklenen BB kremi, yumuşak şeftali-pembe allığı ve yarı saydam pudrayı inceledi. Plastik kapağın arkasında göz şeklinde bastırılmış kahverengi, altın rengi ve pembe gölgeler içeren küçük bir kompakt parıldıyordu.

"Kadın bu renklerin herkes için uygun olduğunu söyledi. Ela gözlü olduğunuzu söylediğimde bu farları tavsiye etti."

"Hatırladın mı?"

Gözlerinin rengini mi? Evet, hiç unutmamıştı. "Orada çıplak bir dudak da var. Ne demekse artık."

Nick, Sasha'nın ona bir tepki vermesini çok istiyordu. Memnun muydu? Kızmış mıydı? Yoksa sadece şaşırmış mıydı?

Birdenbire ona gülümsedi. "Uzun zamandır bu kadar makyaj yapmamıştım. Ruj güzel görünüyor. Maskara!" Onu göğsüne bastırdı. "Bunu özlemişim. Teşekkürler."

Kadın birkaç diş fırçası, diş macunu, yeni bir fırça ve seyahat boy bir losyon çıkarırken rahatlayarak iç çekti. "Bir şey değil. Sasha-"

"Bu ne?" diye sordu çantadaki son eşyaya.

Onun ne aldığını fark ettiği anı gördü. Pembe bir renge büründü ve kutuyu dikkatlice tezgâhın üzerine koydu.

"Prezervatifler," diye onayladı, bunları ona "talebini" hatırlatmak için mi aldığından hâlâ emin değildi, böylece aralarındaki bu ruh hali daha az rahat olacaktı... ya da sadece kısıtlamasının sürmemesi durumunda.

Uzun bir dakika boyunca hiçbir şey söylemedi. Sonunda cesaretini toplamış gibi yutkundu ve ona baktı. "Beni korumayı düşündüğün için teşekkür ederim. Saçıma şimdi mi boyayacağım yoksa sabah mı?"

Nick, Sasha ve prezervatifleri düşünürken sertleşmemek için çaba sarf etmek zorunda kaldı.

Aynı cümle. Şansımız yok.

Arkasını döndü. "Sabah iyi olur. Ben bir duş alacağım. Motelin kapısının kilitli olduğundan emin ol."

Nick onun cevabını beklemeden banyoya girdi. Soyundu, sabunlandı ve doruğa ulaşmak için kendini okşadı, Sasha'nın derinliklerinde kabarıken onun narin ağzını altında ezme düşüncesiyle bir inilti ısırdı. Kendi kendini tatmin etmek ihtiyacının sınırlarını zorlukla tıraş ediyordu, ama onun yanında yatağa sürünmeden önce yapabildiği kadarını yapmak daha iyiydi.

Küfrederek beline bir havlu sardı ve kapıyı sarsarak açtı. Temiz iç çamaşırlarının olduğu sırt çantası hâlâ yatağın üzerindeydi ve unutmuştu-

Önündeki manzara kafasındaki tüm düşünceleri silip süpürdü.

"Sasha?"

Eski püskü yatak örtüsünü katlamış, kolalı beyaz çarşafların arasına girmiş, dizlerini altına çekmiş, kışını tabanlarına dayamıştı. Dizlerinin hemen üzerinde biten kolsuz beyaz bir gecelik giymişti. Göğüslerini örten kumaşın hafif eğimi ve alt kısmındaki etek ucu şeffaf dantellerle süslenmişti. Son derece sadeydi ve hiç de seksi olduğu söylenemezdi. Ama muhtemelen sahip olduğu tek şey buydu. Giysinin üstteki iki düğmesini açmış, gölgeli göğüs dekoltesinin bir kısmını ortaya çıkarmıştı.

Duşta mastürbasyon yapmak nafileydi.

Başını eğmiş, ellerini kavuşturmuş olan Nick, onun her gergin nefesinde omuzlarının inip kalkışını izledi. Lanet olası bir kurbanlık bakireye benziyordu.

"Hazırım," diye fısıldadı Sasha.

Hayır, hazır değildi.

Nick ensesini ovuşturdu. "Dinle-"

"Mike bir keresinde bana senin... kontrolün sende olmasını sevdiğini söylemişti. Yatakta."

Eski dostuna lanet olsun. "Sasha-"

"Olabilirim..." Kelimeleri bulmakta zorlandı. "Uyumlu."

Homurdandı. Kız istekli olmadığı sürece ona asla dokunmayacaktı. "Bana bak."

Sasha gözlerini kırptırdı, açıkça kafası karışmıştı - ta ki onu görene kadar. Nefes nefese kaldı. Gözleri büyüdü, bakışları adamın üzerinde gezindi. Ağzı açık kaldı.

Onun görsel tapınması egosunu yükseltti. Gördüklerinin hoşuna gittiğini bilmek de aletini sertleştirdi. Ama bu aralarındaki hiçbir şeyi değiştirmede.

"Ne halt ediyorsun sen?" diye sordu.

"Şey... Harper ve beni güvende tutmak için yapacağını söylediğin her şeyi yaptın. Bir anlaşma yapmıştık." Zor nefes alıyordu. "Onunla birlikte olmam için dün geceyi bana verdin. Şimdi pazarlığın bana düşen kısmını yerine getiriyorum."

Kızın, doruğa ulaşmak için pençelerini kullanırken onun sikini daracık amına sokmak için can attığını söylemediğini fark etti.

"Mike'tan başka bir erkekle hiç seks yaptın mı?"

"Hayır."

"Hiç bir erkeğin seni durdurmak için yalvarmak zorunda kalacak kadar hassaslaşana kadar amını yaladığı oldu mu?"

Yanakları daha da kızardı. "Hayır."

"Hiç bir erkeği o kadar çok istediniz ki, boğazınız düğümlenene kadar sizi sikmesi için ona yalvardınız mı?"

"Hayır." Sesi nefes nefese çıkmıştı.

"Tamamen erimiş vücudunuzda hiç kemik kalmadığından emin olamayacak kadar sert boşaldınız mı?"

Sasha'nın faltaşı gibi açılmış gözleri ona böyle bir tepkinin mümkün olup olmadığını merak ettiğini söylüyordu.

"Hayır."

"Hiç böyle şeylerin hayalini kurdun mu?"

Bakışları tekrar kucağına düştü. Yutkundu. "Bütün bu sorular neden?"

"Evet mi hayır mı?"

"Sana bedenimi vermeyi kabul ettim, aklımı değil."

Nick'in buna hakkı yoktu ama bu cevap onu çok kızdırmıştı. Eğer onun nefretini ve kendi kendinden nefret etmesini göze alacaksa, o zaman Tanrı adına onun her

şeyini istiyordu.

Kadının çenesini kavradı ve bakışlarını kendi bakışlarına dikmeye zorladı. "Eğer bana cevap bile veremiyorsan, o zaman seni becermeye hazır değilsin demektir. Yakınından bile geçemezsin."

Sasha onun elinden kurtuldu. "Daha ne istiyorsun? Beni bacaklarımı senin için açmaya ve aralarındaki her şeyi sana vermeye zorlayabilirsin. Beni derimin altındaki her şeyi paylaşmaya zorlayamazsın."

Nick bir sarsıntıyla, tam olarak istediği şeyin bu olduğunu fark etti.

-Onun düşünceleri, onun düşüncesi, onun kalbi ve o bunları asla elde edemeyecekti.

"Bana tüm bunları verene kadar, bana vücudunu bir daha sunma," dedi yumuşak bir sesle.

"O derin yanlarımı asla başka bir erkekle paylaşmayacağım. Mike'ı sevdim."

Nick bunu biliyordu ama onun bu sözleri söylediğini duymak hâlâ içini sızlatıyordu. "O halde söyleyecek başka bir şeyimiz yok. Yatağına git."

Dilinin ucunda başka bir öfke patlaması daha vardı. Yüzünün her tarafına yayılmıştı, ama bastırdı, yan yatıp sırtını ona döndü ve yorganı boynuna kadar çekti.

"Peki." Uzandı ve komodinin üzerindeki eski püskü lambayı kapatarak odadaki ışıltıyı biraz olsun yok etti. "Ama yarın birilerini aşık olduğumuza nasıl ikna edeceğiz?"

Çünkü ondan nefret etmiyormuş gibi davranamazdı. Mesaj açık ve net bir şekilde alındı. İstediklerini elde etmişti - onun bir pislik olduğunu düşünmesini ve mesafesini korumasını- bu yüzden şimdi bir sürtük gibi somurtmamalıydı.

Bu, kendisini sıkıştırdığı köşeyi biraz olsun sevdiği anlamına gelmiyordu.

Nick kendi lambasını kapattı. "Sasha?"

"Ne?"

Pencerelerinin dışındaki otopark lambası odayı, yanındaki yatakta onun dış hatlarını görebilecek kadar iyi aydınlatıyordu. Bileğini yakaladı ve onu sırt üstü yatırdı. Bir an sonra, onun üzerindeydi ve parmaklarını saçlarına batırmıştı,

Ağzını kendi ağzıyla kaparken o n u n adını dudaklarına doğru üflüyordu.

Dördüncü Bölüm

Nick cinsel hırıltılarla sivri sorular sormaya başladığında Sasha bacaklarının arasında hafif bir ağrı hissetmeye başlamıştı bile. Uzun parmakları bileğinin etrafını kavurduğunda kanı alev almıştı. Sonra birden kendini sırtüstü uzanmış, Nick'in gece yarısı gözlerine nefessiz bir şekilde bakarken bulmuştu.

Hiç bir erkeği o kadar çok istediniz ki boğazınız düğümленene kadar sizi sikmesi için yalvardınız mı?

Bunu ona yapabileceğini mi söylüyordu?

Adam onu altına çektiğinde hâlâ bu sorunun cevabını merak ediyordu. Saçlarına bir yumruk atarak, ağzı onunkinin tam üzerinde belirene kadar başını eğdi. Niyetinin ne olduğunu biliyordu. Nick Navarro onu öpecekti.

Nefes nefese kaldı, kısmen şaşkınlık, kısmen protesto. Adam endişelenmedi, duraksamadı ya da kızın bu sesi neden çıkardığını umursamadı. Dudakları karanlıkta hatasız bir şekilde onunkileri kavrarken ağzı dışında her şeyi görmezden geldi. El yordamı yok. Tereddüt yoktu. Güven eksikliği yok. Ve kesinlikle beceri eksikliği yok. Sadece şok edici yumuşaklıktaki dudaklarını iyice okşadı ve hiç şüpheyi yer bırakmayacak şekilde onu alıp tatmaya, her parçasını ona ve onun iradesine teslim edene kadar üzerinde hak iddia etmeye kararlı olduğunu kanıtladı.

Aman Tanrım.

Daha yakına kayarak dudaklarını araladığında iniltisini tutmaya zahmet etmedi. Bu, onu içeri alması için kibar bir rica değil, saf ve basit bir talepti. Öpücüğü, sadece öldüğünü düşündüğü bir tutkuyu yakmakla kalmadı, aynı zamanda varlığından bile haberdar olmadığı cızırtılı bir meşaleye dönüştü.

Komutayı ele geçirerek diliyle içeri daldı. Ona sahip olmak. Yavaşça, utangaçça, parmaklarını onun çelik gibi

ve onu daha derine davet etmek için ağzını ayırdı.

Tamamen erimiş vücudunuzda hiç kemik kalmadığından emin olamayacak kadar sert boşaldınız mı?

Hayır. Bir kez bile. Ama soruyu bu şekilde sorduğunda, bunu hissetmek istediğinden emindi.

Parmakları kızın saçlarında sıkılaştı. Dudakları onunkileri ezdi. Onu ele geçirmişti. Nick onun her nüansını algılamadan ve onu daha geniş açabilmesi, daha fazlasını alabilmesi, onu tamamen kandırabilmesi için konumlandırmadan altında bir kasını bile oynatamazdı. Kalp atışları kafasını dolduruyordu. Düz yatarken bile, daha önce hiç yaşamadığı baş döndürücü bir heyecan onu tamamen sarmıştı. Tek kelime

konusamıyor, tek bir nefes alamıyor, tek bir tüm düşünce. Tanrım, harikaydı.

Adamın misk kokusu burnuna doldu, kafasının içine yayıldı, mantığını bastırdı. Ama umurunda değildi. Zevk onu uçuruyor ama ona bağlıyordu. Öpücüğü onu çikolata gibi eritiyor, uyuşturucu gibi bağımlı yapıyordu.

Sasha ona doğru kalktı, daha da yaklaştı, şimdi kanı derisinin altında cızırdarken ve damarlarında kavrulurken şaşkınlıkla değil yalvararak inliyordu.

Adam geri çekildiğinde paniğe kapıldı ve adamın omuzlarını tirmaladı. Bu olamazdı. Bu hislerden vazgeçmeye hazır değildi, onun gitmesine izin veremezdi. Umutsuzca, boynunun güçlü sütununa doğru ilerledi, sıktı, nefes nefese kaldı, acıdı.

"Nick..." Ne istediğini bile bilmiyordu. Daha sert. Daha tatlı. Daha hızlı. Daha derin. Daha yumuşak. Daha vahşi. Ondan ve onun kirli, kaba, sivri sorularının ona verebileceğini ima ettiği her şeyden daha fazlası.

Cevap vermedi, sadece ona tarifsiz bir zevk vaat eden ve onu yoksunluk için mahveden başka bir baskın bakış attı. Kuşgözü dantel geceliğinin sonraki üç düğmesini çözerken nefesi geniş göğsünde gidip geliyordu.

"Bebeğim, tek bir tat... Asla yeterli olmayacağını biliyordum.

Bana daha fazlasını ver. O güzel meme uçlarını istiyorum."

Nick'in sözlerini daha yeni anlamıştı ki, parmakları kumaşın altından tam da onun sivri ucuna doğru kaydı. Vücudundaki her şey beklenti içinde gerildi. Sadece Mike'ın sahip olduğu çıplak ete dokunacaktı. Onu ihtiyaçtan akılsız hale getirecekti.

Avucunu kızın göğsünün etrafında kavurdu, başparmağı meme ucunda ateşli bir yol açtı. Kadın kekeleyerek, şok olmuş bir nefes aldı, bakışları adama sabitlenmişti. Adamın dokunuşu anlamadığı bir büyüyle doluydu. Eğer bu bir illüzyonsa, numarayı bilmek istemiyordu, sadece onun el çabukluğunu tekrar tekrar deneyimlemek istiyordu.

"Siktir," diye mırıldandı dudaklarına karşı, sonra sanki uzak duramıyormuş gibi bir kez daha tatmak için daldı. "Sana her baktığımda, sana dokunmak istiyorum. Artık ellerim üzerinde olduğuna göre, nasıl duracağımı bilmiyorum."

Şu anda, hiç umurunda değildi.

Sasha onun eline doğru eğildi. Başparmağı ve işaret parmağı arasında meme ucunu sıktı. Bacaklarının arasında bir his sarsıntısı oldu. Uyluklarını birbirine bastırdı, sadece Nick'in ona verebileceğinden şüphelendiği bir şey için can atıyordu.

Elbisenin önündeki bir düğmeyi daha açtı ve bir omzundan çekerek sol göğsünü ortaya çıkardı. Diğerini de ortaya çıkarmak için büyük beden giysiyi aşağı katladı. Tepeleri daha da kabarmıştı ve soğuktan dolayı kesinlikle suçlayamazdı.

Görebiliyor muydu? Vücudunun şu anda onu ne kadar arzuladığını biliyor muydu?

Gırtlaktan gelen bir iniltiyle sağ göğsünü avucunun içine aldı ve başını eğdi. Onu sadece öpmeyecekti; meme ucunu ağzına almaya niyetliydi.

Dudakları şişmiş yumrunun etrafında kapanırken kalbi kaburgalarına çarpıyordu. Bir başka zevk şoku daha onu zıplattı. Ona doğru yükseldi, arayan ellerini başının etrafına sardı ve onu daha yakına sürükledi. Konuşmaya cesaret edemedi. Nefes almaya bile cesaret edemiyordu.

Sonra dili... *Aman Tanrım*. Evet, o hınzırca yumuşak bıçakla meme ucunu fiskeledi. Karıncalanmalar dağıldı, kıvrıldı, toplandı ve tam bacaklarının arasında birikti, Sasha'nın daha önce hiç deneyimlemediği bir şekilde orada zonklayan kemirici ağrıya katkıda bulundu.

O ve Mike birbirlerini sevmişlerdi ve seksleri tatlı, rahatlatıcı ilişkilerini yansıtıyordu. Nick Navarro'nun ona dokunma şekli çiğ, kirli, aceleci... zorlayıcıydı.

Dili huzursuzca tekrar etinin üzerinde dolaştı, göğüslerinin arasındaki vadiyi yaladı, ağzına girmeden önce boynunu ısırdı, sonra sol meme ucunu yalamak ve onu daha fazla zihin uyuşturan mutluluğa boğmak için geri çekildi.

Sasha hareketsiz kalamıyordu. Bacakları yorganın altında huzursuzca hareket ediyor, kalçaları istemsizce kalkıyor, adını koymaktan korktuğu bir şey için sessizce yalvarıyordu. Parmak uçları adamın devasa omuzlarında gezindi, süet yumuşaklığındaki teninin altındaki güç çok belirgindi. Dokunuşunu yumuşak öpücüklerle takip etti, onları sert omzuna ve şişkin pazılarına yaydı. Adam başını kaldırdı ve sanki kadın ona tutkusunu göstermezse aklıktan ölecekmiş gibi kadının ağzını tekrar yalayıp yuttu.

Sonra eli göğüs dekoltesinin arasından kayarak karnından aşağı indi... sonra külotunun lastiğinin altında kayboldu.

Parmakları kıvrımlarını aralayıp vücudundaki en hassas düğmeye temas ettiği anda haykırdı, onu sıkıca kavradı ve neredeyse parçalanıyordu.

"Tanrım, islanmışsın." Her kelimeyi nefes nefese söylüyor, sert nefesini teninde gezdiriyordu.

Öyleydi. Nemin, keşfeden parmaklarını kapladığını hissedebiliyordu. Bir çift parmağını kızın derinliklerine sokmadan önce yumuşak, hassas teninde kayarak ilerledi ve başparmağını yumuşak, amansız darbelerle kızın yumrularının üzerine yerleştirdi.

Sasha tırnaklarını onun koluna geçirdi. "Oh!"

"Bu senin klitorisin, bebeğim. Onunla çok yakın ve kişisel olmak istiyorum. Dokun ona." Parmaklarının alaycı hareketleriyle sinir uçları demetinin etrafında dolaştı, bu da onun bacaklarını açmasına, daha fazlası için kıvranmasına ve vücudundaki kanın daha fazla arzuyla aktığını hissetmesine neden oldu. "Tadına bak. Yalvarmanı sağla. Çıglık attır. Boşalmanı sağla."

"Lütfen." Kelime dudaklarından döküldü.

Mike'la evliliğinin üç yılı boyunca bir kez bile kendisine zevk vermesi için ona yalvarmamıştı. Nick'le sadece yirmi dört saat geçirmişlerdi ve birdenbire içinde kaynayan, onun ustaca dokunuşunun altında kaynayan ihtiyacı gidermek için her şeyi söyleyebileceğinden ya da yapabileceğinden emin oldu. Kendi tepkisi karşısında, Nick'in ona geçmişte sık sık elinden kaçan orgazmı yaşatabilecek kadar yetenekli görünmesi karşısında şoke olmak için duraklayamadı bile.

"Sana kendini çok iyi hissettirmek istiyorum bebeğim. Sana bir kez baktım ve yandım. O tertemiz tenine dokunmanın, seni düşünemeyecek hale gelene kadar öpmenin ve üzerime boşalmanı hissetmenin hayalini kurdum."

"Nick..."

"Adımı şimdi söyleme. Seni gönderdiğimde haykır. Bu iyi geldi mi? Evet. Yaklaştın. Bunu söyleyebilirim."

Parmak uçlarını her an daha da sertleştirdiğini hissedebildiği incinin üzerinde yavaşça gezdirdi. Duygular birikti, toplandı, ağırlaştı, parçalanmaya başlayana kadar direncine baskı yaptı. Vücudundaki ağrılar birleşti, karıncalanmaları ve iyi hissettiren hisleri, çarşafı yumruklarıyla kavramasına, çılgınca nefes almasına ve başını geriye atarken ihtiyaç içinde yanmasına neden olan bir arzuya dönüştürdü.

"Nick!" diye bağırdı tüm vücudu nabız gibi atıp sarsılırken. Sıvı ecstasy, asla bitmeyecek gibi görünen dalgalanmalarla damarlarından fışkırdı. Bir sonraki vuruşuyla daha da yükseğe tırmandı. Bir sonrakiyle daha da yükseğe. Parmakları her zaman tam olarak kadının ihtiyaç duyduğu yerdeydi, her zaman mükemmel bir basınçla onu okşuyordu. Tanrım, adam onun vücudunu ondan çok daha

iyi tanıyordu . Daha bitirmemişti bile

Bu mamut orgazmı ve daha fazlası için ruhunu satacağından korkuyordu.

Sonunda doruğa ulaştığında, onun adını haykırmaktan boğazı gerçekten acımıştı. Durgun bir coşku damarlarında ağır bir tatmin duygusu yarattı. Terler saç çizgisini nemlendirdi. Vücudu uğuladı. Parlıyor olsaydı hiç şaşırmazdı.

Sasha ona gülümsedi.

"Nick..." "Bunun gibi, ha?"

Her nasılsa hâlâ kızarmıştı. "Anlayamadın mı?"

"Evet." Ayağa kalktı, dirseklerini dizlerine dayadı, başını ellerinin arasında kavradı, sonra ona sivri bir bakış gönderdi. "Tam da istediğim şey buydu. Yanıt vermeni sağlamanın kolay olmasına sevindim. İnsanları aşık olduğumuza böyle ikna ederiz."

Ona ecstasy vermişti...ne için? Ona karşı bağışıklığı olmadığını kanıtlamak için mi? Onun üzerinde gücü olduğunu mu? Ya da egosunu yükseltmek için mi? Onu manipüle etmek için mi? Ona baktı ve omuz silkti, sanki bu gece yaptıkları hiçbir şey sıra dışı değilmiş ya da onun için bir şey ifade etmiyormuş gibi.

Sasha onu tokatlamış gibi hissetti.

"Seni piç kurusu." Sırtını ona dönerek yuvarlandı. Geceliğinin düğmelerini iliklerken utanç içindeydi. Parmakları öfkeyle titriyordu.

"Piç mi? Bunu anlamanın bu kadar uzun sürmediğini biliyorum."

Hayır. Onun bir kadının akıl sağlığı için tehlikeli olduğundan hep şüphelenmişti. Mike onu uyarmıştı; Sasha keşke onu dinleseydi. Bunun yerine, Harper'ı hayatta tutmak için duyduğu çaresizliğin Nick'e duyduğu çekimle tehlikeli bir şekilde karışmasına izin vermişti. Umut, yalnızlık ve ihtiyaç onunla birlikte kaçıp gitmişti.

Bir daha asla.

Onu bu kadar çok istediği için hem ihlal edilmiş hem de kendine kızgın hissederek kendini koruyucu bir topun içine kıvrıldı. "Hiç de değil."

"Güzel. Kapımı çaldığında benim bir piç olduğumu biliyordun. Sadece beklentilerinizi karşılıyorum. Bir gün

sonra

iyi bir uyku çekmelisin. İyi geceler."

* * * *

Altı huzursuz saatin ardından Nick inleyerek ayağa kalktı. Elbette, dün gece Sasha'ya dokunmak bir fantezinin gerçekleşmesiydi, ama ondan sonraki her şey tam bir karmaşaydı. Onu bu kadar çok istemeyi bırakmalıydı. Bunu yapamazsa, bir pislik gibi davranmaya devam etmek zorunda kalacaktı. Onun küçümsemesini kazanmak berbattı. Daha da kötüsü, onun yakınlığı direncini kırmaya devam ediyordu. Sonsuz bir bok döngüsüne yakalanmıştı ve tek çıkış yolu Mike'ın kanıtını bulmak ya da onu körlemesine becermekti.

Sasha'nın dün geceki öfkeli tavrından sonra, hangi seçeneğe oy vereceğini tahmin edebiliyordu.

Duş alıp tekrar kendini tatmin ettiğinde saat sekizi biraz geçiyordu. Elini sık sık çalıştırdığından yakınlık için çamaşırlarını giydi ve bu fare kapanında kahve yapan bir şey olup olmadığına bakmak için banyodan parmak uçlarında çıktı.

Sasha yatağın yanında durmuş, hem utanmış hem de çok kızmış görünüyordu. İlkinden nefret ediyordu ama ikincisi onu uzak tutabilirdi. Şu anda buna ihtiyacı vardı çünkü dün gece ona saldırma şekli kendi öz kontrolüne güvenemeyeceğini kanıtlamıştı.

"Saç boyası için yardım ister misin?"

Tereddüt etti, o kadar uzun süre ona baktı ki, onunla konuşup konuşmadığını bile merak etti. "Birinin saçını boyamak hakkında ne biliyorsun?"

"Hiçbir şey. Ama bir kutuyu okuyabilirim."

O pembe yay gibi ağzını düz bir çizgi halinde bastırdı. "Tamam. Geri kalanı için seninle konuşacağım. Sadece bana başka bir yerimden dokunma."

Oh, alingan. Kızarmış yanakları ve ela gözlerindeki kıvılcımlarla çok güzel görünüyordu. Nick bunu kendine sakladı.

"Hadi başlayalım. Burayı çabucak havaya uçurmak istiyorum, böylece kahvaltı edebilir ve saat 10'da parkta olabiliriz."

Sasha kutuyu açtıktan sonra iki şişe ve bir tüp çıkardı. Son parçayı duşa götürdü. Sonra talimatları açtı, bir çift dayanıksız, şeffaf eldiveni soydu ve göğsüne soktu. "Bunları giy."

Kadın yanından geçip çantasını karıştırmaya başladığında küçük plastik tuzaklara bakıp ellerini nasıl içine sokacağını düşünecek zamanı ancak bulabilmişti. Bir dakika sonra pençe benzeri klipslerle geri döndü. Yeni fırçayla saçlarını dörde böldü, üçünü kafasında düğümledi, sonra iki şişeyi birbirine karıştırdı.

"Saç çizgimden ve az önce yaptığım parçalardan başlayacağım. İzle. Şişeyi hafifçe sıkacağım. Ondan sonra, köklerinizi ve saç derimi kaplamak için her tarafa aynı şeyi yapmalısınız. Hepsini kullandıktan sonra diğer kutuyu karıştıracam, böylece saçlarınızı uçlarıma kadar kaplayabileceğiz."

Nick onun söylediklerinden pek bir şey anlamamıştı ama ellerini eldivenlerin içine sokarken omuz silktili. Bunu ilerledikçe anlayacaktı. "Elbette."

Söze gerek duymadan, eşleşen kutudan diğer çifti çıkardı ve koyu renkli karışımı dul kadının tepesine uygulamaya başladı, başının etrafında ilerledi ve boyayı saçlarına geri düzleştirdi. Ense köküne ulaştığında iç çekerek şişeyi ona uzattı. "Arkayı da sen almalısın."

Büyük evdeki tüm mahkûmlar onun kuaför rolü yapmasına gülmez miydi? Çok da umurunda değildi. Oraya hayat boyu arkadaş edinmek için gitmemişti. Mike'ın intikamını alacak ve Sasha'nın hayatta kalmasına yardım edecekse, bu sabah için erkeklik kartından bir parça vazgeçebilirdi.

Kadının istediğini aynen yaptı ve yapışkanın bir kısmı boynundan aşağı akınca bir el havlusu kaptı. "Tamamdır."

"Şimdi köklerin ve kafa derisinin büyük bir kısmını kaplamalısın." Saçının bağlanmamış kısmıyla gösterdi

Saçı küçük sıralar halinde alıp bir sıra boya uyguladıktan sonra bir sonrakine geçerek.

"Bu kadar mı?"

Başını salladı. "Çok kolay. Eskiden bunu annem için yapardım.

Bir çocuk bile bunu başarabilir."

Başka bir deyişle, duyarsız bir aptal da olabilir. Nick özür dilemeyi çok isterdi. Ama ona karşı yumuşarsa, bu tehlikeli olabilirdi. Mike'ın onun pantolonuna girmesi isteyeceği son şeydi ve Nick onun Sasha için kötü olduğunu biliyordu. Her şeyin en iyisini sunabilecek, onu nazikçe sevecek ve asla sarsamayacağı bir sicili olmayan bir adamı hak ediyordu.

Nick şişeyi aldı ve saçının kalan kısımlarında yaptığı her şeyi tekrarladı. Nick şişedeki havayı sıkmaya başladığında, Nick çoktan bir sonrakini karıştırmış ve Nick'in ellerine tutuşturmuştu.

"Bunu sonuna kadar kullan." Lavabonun yanındaki küçük tuvalet malzemeleri sergisinden duş bonesini aldı. "Sonra yirmi dakikalığına saracağım."

Başını salladı ve yapışkan karışımın geri kalanını saç telleri parlayıp sıırılsıklam olana dek saçlarına sürdü. Normalde ellerini saçlarına sürmek için her fırsatı değerlendirirdi ama bu saçmalık iğrenç ile zehirli arasında bir yerde kokuyordu. Bunun yirmi sekiz şampuanla temizlenebileceğine seviniyordu.

"Yeterince iyi," dedi plastik duş başlığını takarken. "Bir zamanlayıcı ayarlayın lütfen. Yirmi dakika geçtiğinde banyonun kapısını çalın."

Adam kabul eder etmez, kadın çantasını kaptığı gibi onu dışarı itti. Birkaç dakika sonra, duşun çalıştığını duydu.

Yirmi dakika dolduğunda kapıya vurdu ama su on dakika daha akmaya devam etti.

Bundan otuz dakika sonra Nick saatine bakıyor, onun orada ne halt ettiğini merak ediyordu. Birden kapıyı açtı.

Çenesi düştü.

Sarışırken narin ve ruhani görünüyordu. Esmerken gözleri yeşil ışıltıyor, teni parlıyordu ve adam onun hayatında tanıştığı en seksi kadınlardan biri olduğuna yemin edebilirdi. Makyajını hafif bir el hareketiyle yapmış ve saçlarını kolay, karışık bir tarzda kurutmuştu.

Nick, Mike'ın bu kadını asla tanıyamayacağına yirmi dolarına bahse girerdi.

"Vay anasını," diye mırıldandı.

Aynada kendine baktı. "Sarışın olmaktan başka bir şey olmadım hiç. Ama bu renkten nefret etmiyorum."

Belli ki bu onu şaşırtmış.

"Vay canına. Çok güzelsin. Ama kel olsaydın ve çöp torbası giyseydin de güzel görünürdün."

Sasha ona döndü, eli kalçasındaydı. "Seni anlayamıyorum. Bir an destekleyici, yardımcı, koruyucu oluyorsun. Sonra tam bir piç oluyorsun. Sonra yine takla atıyorsun. Böyle şeyler söylediğinde... Sadece kafamı karıştırmaya mı çalışıyorsun?"

Evet diyebilirdi. Ona yalan söyleyebilirdi. Ama onun yüzündeki acıyı, kafa karışıklığını gördü. Çok şey yaşamıştı ve şu anda endişelenmesi gereken son şey onun ne düşündüğü, ne istediği ya da ne hissettiği idi. Ve tamam, onun kendisine kızgın olmasından hoşlanmıyordu.

"Gerçek mi?"

Başını salladı. "Bu harika olur."

"Benden hoşlanmazsan hepimiz için daha iyi olur. Senin için sert bir aletten başka bir şeyim yok ve Mike burada olsaydı kıcımlı tekmelemek için elinden geleni yapardı. Seni deli gibi istiyorum. Hep öyleydim ama benden nefret edersen daha kolay oluyor. Artık iş işten geçtiğine göre, eğer..." Ne? Bu kadar sikilebilir görünmemeye mi çalışayım? Kendini kontrol etmek ona bağlıydı, şehveti hakkında endişelenmek ona değil. "Mesafenizi koru."

"Peki ya 'ücretiniz' için size borçlu olduğum seks?"

Tabii, bu hoşuna giderdi ama... "Unut gitsin. Ne olursa olsun sana yardım ederdim. Mike'a en azından bu kadarını borçluydum."

iyi bir arkadaş. Senin ve Harper'ın güvenli ve mutlu bir hayat sürmeniz için elimden gelen her şeyi yapacağım."

Sasha başını ona doğru eğdi, hem rahatlamış hem de kafası karışmış görünüyordu. "Yani... geldiğim gece söylediğin her şey doğru mu?"

Gözlerini kapattı. "Seni düşündürmek için sadakatim hakkında sorguladım. Benden kaçmanı beklemiyordum. Seni yakaladığımda ve altıma aldığımda... Bunu uzun süre saklayamayacak kadar çok istedim seni. Benden korktuğunu biliyordum. Tecavüz mahkumiyetimi seni korkutmak için kullandım. Özür dilerim. Bir sevgili aramadığın sürece bana fazla yaklaşmaman gerektiğini söylemeliydim. Eğer yaparsan, seni baştan çıkarırım." "Çünkü hapisten yeni çıktın ve kolay bir

Fetih." İç çekti. "Kendimi çok aptal hissediyorum."

"Bu tamamen yanlış değil. Ama gerçeğin tamamı da değil." Başparmağını kalçasına vurarak ne kadar dürüst olması gerektiğini düşündü. Sonunda, onun stresini arttırmak istememesinin yanı sıra, kendisinden nefret etmesinden de nefret ettiğini fark etti. "Seni ilk gördüğümde, akşam karanlığında evinin arka tarafındaki kapalı verandada oturuyordun. Pencereleden, Harper'ı emzirirken güneşin seni altın bir parıltıyla aydınlattığını gördüm, çok huzurlu görünüyordun. Hayatımda gördüğüm en güzel kadındın. Ama sende başka bir şey daha vardı. Ruhunu gördüm. Özünü. Adına ne dersiniz deyin. Ne evliliğin ne de doğumun değiştiremeyeceği bir nezaket, iyilik ve masumiyet sızdırıyordun. Seni istedim ve duramadım. Senden zevk almak, seni bozmak, içinde güneşlenmek istedim. Seni özel yapan her şeyi özümsemek istedim. Senin için daha iyi olmayı öğrenmek istedim. Hâlâ istiyorum ve muhtemelen başarısızlığa mahkûmum. O zaman biliyordum ki, eğer etrafta takılırsam, sana sahip çıkma dürtüm Mike'la olan arkadaşlığımı aşabilir ve özdenetimimi yıpratabilirdi. Bunun doğru olduğundan hâlâ eminim. Ama artık o gittiğine göre, beni durduran tek şey sensin."

Sasha şaşkın görünüyordu. "Yani beni itip kakıyor muydun?"

Kadın onu gerçekten ilk kez görüyormuş gibi baktığında, adam omuz silkti. "Pislik olmakta iyiyimdir, bu yüzden doğal geldi."

"Dün gece senden benimle sevişmeni isteseydim...?"

"Hâlâ içinde olurdum. Mike yukarıdan bana küfredecek ve sen de sonra kendinden nefret edeceksin. O yüzden bu işin peşini bırakalım. Mike'ın kanıtını bulalım ve doğru ellere teslim edelim. O zaman kâbusun sona erecek."

Nick tüm eşyalarını topladı ve kızın da aynı şeyi yapmasını izledi. Kızın kendisine bakmayı bırakmadığının farkındaydı. Kahretsin. Ne kadar mastürbasyon yaparsa yapsın, kız onu hâlâ sertleştiriyordu. Kendine ona bakmamasını ne kadar söylese de, her baktığında kalbi yerinden çıkacak gibi oluyordu. Yıllarca içgüdüleriyle yaşamıştı. Ona kızın peşinden gitmesini söylüyordu. Ama mantık ona içgüdüünün çenesini kapatması gerektiğini söylüyordu.

"Bitti mi?" diye sordu son eşyalarını da sırt çantasına yerleştirirken.

Çantasını kapattı. "Evet. Gerçekten Mike'ın kanıtını bulacağımızı düşünüyor musun? Bu anahtarın neye uyduğu hakkında hiçbir fikrim yok."

En azından artık onun ağız ishalinden bahsetmiyordu. "O kısım beni de şaşırtıyor. Bandoda kilitli bir şey hatırlamıyorum. Belki bir şey gömmüştür. Her ne ise onu ararız. Anahtarın boyutuna bakılırsa küçük bir şey."

"Bulamazsak ne olacak?"

"Aramaya devam edeceğiz ve ben de senin ve Harper'ın güvende kalmanızı sağlayacağım." Ve aralarındaki mesafeyi korumak için yeni, yaratıcı yollar bulacaktı, yoksa kendini onun yatağında bulacaktı. "Ölmene izin vermeyeceğim ve intikamımdan vazgeçmeyeceğim. Buna emin olabilirsiniz."

Ciddiyetle başını salladı.

Çantalarını SUV'ye taşıdı. Kadın da onu takip etti. Güneş yükseliyordu. Kasım ayı ilerledikçe sıcaklık azalıyordu. Birkaç hafta sonra Şükran Günü olacaktı. Ortada olmayan bir baba ve iki yakasını bir araya getirmeye çalışan aşırı çalışan bekâr bir anneden beri yılın en sevdiği zamanı hiç olmamıştı.

Mahalle ona şükredecek pek bir şey bırakmamıştı. Hapishane için de öyle. Kahretsin, sesi acıma partisi yapıyormuş gibi geliyordu. Büyük adam donunu giymeli ve Sasha yardım için ona geldiği için minnettar olmalıydı. İntikam almak onu bu yıl çok minnettar kılacaktı. Güzel ve huzurlu bir hayat sürmesine izin vermek de öyle.

Parka doğru trafikten kaçarken sessizleştiler. Kasketini taktı ve güneş gözlüklerini yüzüne geçirdi. O da kendi gözlüklerini taktı.

Kılık değiştirmeye gelince, onlarınki ilkeldi; anında bulabildiğinin en iyisiydi. Ama parktaki bu gezinti birkaç dakika sürecekti, bu yüzden çok iyi ya da çok uzun süre kılık değiştirmeleri gerekmiyordu.

Nick ona doğru baktı. Artık koyu renk olan saçları ipeksi dalgalar halinde omuzlarına dökülüyor, güneş ışığı zengin kahve tutamlarını yakalıyordu. Koyu renk saçlarının açık teniyle oluşturduğu kontrastla hem daha cesur hem de bir şekilde daha narin görünüyordu.

Onu istiyordu. Ama yine de hep istemişti. Kafayı takmayı bırakıp pratik davranmalıydı.

Arabada kahvaltı ettikten sonra nihayet Dreyfous Drive'a saptılar ve Sanat Müzesi'nin yanındaki dolambaçlı yola girdiler. Kahvehanenin önünden geçtiler ve bando tribününe yakın bir yere park ettiler.

Cipten çıkar çıkmaz rüzgâr hızlandı. Sıcaklık son otuz dakika içinde hissedilir derecede düşmüştü. Bulut örtüsü içeri girdi. Kış havası normalden daha erken geliyordu.

Hızlı bir bakış Nick'e bando tribününün yakınında pek fazla insanın kalmadığını söyledi. Bebek arabalarını iten birkaç anne, soğuk daha da kötüleşmeden oradan ayrılıyordu.

Sasha kapıyı kapattığında arabayı kilitledi ve derin bir nefes aldı. Mike'ın saklamak için hayatını verdiği kanıtları gün ışığına çıkarma zamanı gelmişti.

Bandonun uzak tarafındaki yürüyüş yoluna yöneldi, kahvehaneden ve az sayıdaki insandan uzakta

Kırmızı şemsiyeli masalarda oturmuş, sıcak demlerini tutuyor ve aceleyle beignet yiyorlardı. Sasha onu takip etti ve elini tutup kendi elinin içinde tuttu. Kız gerginmiş gibi onu kavradı.

"Sakin olun. Biz gezintiye çıkmış bir çiftiz. Anahtar boynunda mı?"

"Her zaman." Nefes verdi, açıkça sakinleşmeye çalışıyordu. "Şimdi burada olmak çok farklı. Gelinliğimin fotoğraflarını çektiğim gün bahardı. Güneşliydi. Ilıktı. Çok mutlu bir yer gibi görünüyordu. Katrina'dan sonra bando tribününü bu kadar güzel restore ettikleri için heyecanlandığımı hatırlıyorum. Bugün burası... uğursuz görünüyor."

"İzlendiğini hissettiğin için mi?" "Evet."

Nick de öyle. Belki de paranoyaydı. Kimse onlara özel bir ilgi göstermiyor gibiydi. Birkaç kişi aylak aylak dolaşüyor, bazıları gün önceki kadar umut verici görünmediği için çim sandalyelerini topluyordu. Koşucular daha sert esen rüzgârdan kaçmak için hızlarını artırdı. Bebek arabalı anneler otoparkta kayboldu. Bir fotoğrafçı, üzerinde kesinlikle bahara özgü bir elbise olan modeliyle rüzgârda dönüyor, dişleri takırdamaya başlıyordu. Birkaç çekim daha yaptıktan sonra ekipmanını yerleştirdi ve gittiler.

Sasha ısınmak için Nick'in yanına sokuldu. "Ne yapacağız?"

Bando tribününe yaklaştılar. Bir kolunu ona doladı. Başka birine, kadının soğuktan koruyan endişeli bir aşık gibi görünebilirdi. Bu pozdan faydalandı ve onun kulağına eğildi. "Mike'ın sana bıraktığı anahtara uyabilecek bir şey var mı diye etrafa bakacağız."

Sanki bando tribününü ilk kez görüyormuş gibi yukarı baktı. "Sütunların üstünde ya da altında kilitli bir şey göremiyorum. Çatı yapısında da bir şey yok. Ama burada elektrik var."

Başını salladı. "Kubbenin dibinde. Geceleri ışıldar."

"Yani bir yerlerde bir elektrik kutusu var."

"Evet. Ayrıca etrafta metal çöp kutuları görüyorum. Şurada da bir bank var."

"Evet. Mike çalılarının arasına bir şey de saklamış olabilir. Ya da senin dediğin gibi gömmüş olabilir."

Doğru. "Bu olasılıklardan herhangi biri size daha olası geliyor mu? Mike'ın diğerine göre daha fazla yönelmiş olabileceği bir seçenek?"

Sasha durakladı ve bölgeyi tekrar inceledi. "Eğer bir şeyi kilit altında koruyorsa, onu dış etkenlerden ve meraklı gözlerden de koruduğunu tahmin ediyorum. Bankın altı çok açık. Piknik yapan ya da çimenlere uzanıp bulut oluşumlarını hayal eden biri bakıp alt tarafı görebilir."

"Evet. Çöp kutuları da çok fazla dikkat çekiyor." "Onları kullanan ve boşaltan insanlar yüzünden. Katılıyorum. Ve çalılar muhtemelen bir şey saklamak için çok sık budanırdı."

"Katılıyorum. Katrina, bataklık bir şehirde herhangi bir şeyi deniz seviyesinin altına gömmenin kötü bir fikir olduğunu kanıtlamış olmalı," dedi.

"Bu şekilde ifade ettiğinizde, Mike her ne ise onu gömemezdi. Kasırga vurduğunda ben burada değildim ama Mike tüm hasar karşısında yıkılmıştı. Bu şehri çok severdi."

"O yaptı."

Mike, Big Easy'nin en iyi yerlerinde büyümüştü. Nick ise en kötüsünü yakından tanımış ve zaman zaman bundan nefret etmişti. Ama bunun ona iyi arkadaşlar ve renkli bir ergenlik verdiğini inkâr edemezdi. Her kışı Jersey soğığında geçirmekten çok daha iyiydi.

Yoldan geçen bir koşucu bando tribününe yaklaşırken nefes almak ister gibi yavaşladı. Dizlerinin üzerine çöküp havayı içine çekerken göz göze geldiler. Nick adamın sadece Sasha'ya mı baktığını yoksa iyi bir şey mi yapmaya çalıştığını bilmiyordu. Her iki durumda da, işini şansa bırakmayacaktı. Onu kaldırdı

çenesini tuttu ve ona doğru gülümsedi. "İzleniyoruz. Seni mutlu eden bir şey söylemişim gibi davran."

Kirpiklerini kaldırdı ve onun bakışlarıyla karşılaştı. Dudaklarında bir gülümseme belirdi ama bakışları çok kasvetliydi. "Sence başarılı olma şansımız var mı?"

"Hayatım üzerine bahse girerim." *Senin ve Harper'ın da.*

Sırıltısı sıcak bir gülümsemeye dönüşerek onu dönüştürdü. Evet, rol yapıyordu. Ama güneş bulutların arasından sıyrılıp yüzüne altın rengi ışınlar gönderdiğinde ve onu ıslıl ıslıl aydınlattığında iyiliği ortaya çıkıyordu. O iyi bir anneydi. İyi bir eş olmuştu. İyi bir insan olmak için çok çalışmıştı. Bahse girerim bu konuda kendisiyle gurur duyuyordu. Her erkek Sasha'ya sahip olduğu için şanslıydı. Onun erkeği olarak bir gece bile geçirdiği için kendini gezegendeki en kutsanmış erkek sayardı.

Ona bir ömür boyu dünyayı aydınlatma şansı vermek için her şeyi yapardı.

Nick bunu yapması gerektiğini biliyordu... ama başını eğip dudaklarını Sasha'nıninkilerin üzerine koyarak onu usulca öpme isteğine karşı koyamadı. Onu içine çekti. Nazik, incelikle çiçeksi... biraz da baharatlı. Tıpkı onun gibi.

Kadın kendini geri çekecekken, adam yüzünü iki eliyle kavradı ve onu sakinleştirdi. "Aşık bir çift."

Onun hatırlatması üzerine kadın sertleşti. Bunu görmezden gelerek ağzını tekrar onunkinin üzerine koydu ve yüzünü okşadı.

Yavaş yavaş sertliğini yitirdi, duruşu yumuşadı, dudakları yavaş yavaş onunkine yaklaştı. Sonra onu kendisine doğru açmaya zorladı. Nick yumuşak bir kadın iniltisi duyduğuna yemin edebilirdi. Belki de rüzgârın etkisiydi. Ya da kendi hüsnükuruntusuydu. Her iki durumda da içeri girdi ve kadın omuzlarına yapışıp nefes alış verişini düzene girene kadar onu doyasya öptü.

Ancak o zaman geri çekildi. "Benim de aklımdan geçen buydu."

Yanakları pembeleşmişti. "Bu gereğinden fazla öpücüktü."

Nick çevredeki parkı kontrol etti. "Belki de değildir. Gözünü dikmiş koşan adam gitmiş. Diğer herkes de öyle."

Hadi çalışalım.

hızlı."

"Çevreyi araştıracağım, bakalım araştırmaya değer başka bir şey var mı?"

"Gezintiye çıkar gibi yap," diye uyardı.

Sasha başını salladı. "Gözlerim fal taşı gibi açılacak ve burada olduğum için heyecanlanacağım."

Sanki ilk yolculuğuymuş gibi. "Güzel. Sabit nesnelerden bazılarını merakla incelerken sana göz kulak olacağım."

Kadın telaşsız adımlarla parmaklarını onunkilerden ayırırken, adamın eli öylece kalakaldı. Gerçek şu ki, ona dokunmaktan vazgeçmek istemiyordu. Ve onun menziline çıkmasına izin vermek içindeki kontrol manyağını rahatsız ediyordu. Ama hızlı ve akıllıca çalışmak Sasha'yı güvende tutmak için bırakmayı reddetmekten çok daha fazlasını yapacaktı.

Parmak uçlarının sonuncusu avucunun üzerinde süzöldükten sonra bile, bando tribününün etrafında dolaşırken onun dokunuşunun içini yaktığını hissetti. Sasha sanki bir paltosu olmasını diliyormuş ya da onun sıcaklığına ihtiyacı varmış gibi kollarını kendine doladı.

Nick taş basamakları inceledi, yukarı çıktı, taş kubbenin zemininde volta attı, sonra diğer taraftan aşağı indi. Elektrik kutusu belki on adım ötede duruyordu.

Oraya ulaştığında aşağıya baktı. Dikdörtgen gri panelin ön tarafında küçük bir kilitle sabitlenmiş bir kapı vardı. Yakınlarda görebildiği başka hiçbir şey anahtarla açılmıyordu.

"Hey," diye seslendi Sasha yakındaki bir çöp kutusuna doğru sürüklenirken. Ona elini uzattı ve o da yaklaştı. "Mike'ın şehir için çalışan herhangi bir arkadaşı var mıydı? Ona bu kutunun anahtarını vermiş olabilecek biri?"

"Eşi belediye için çalışan bir komşumuz vardı. O ve Mike sık sık sevdikleri yerler ve yerel yönetim için çalışmanın nasıl bir şey olduğu hakkında konuşurlardı. Aslında sanırım eşi şehrin parklar ve park yolları departmanında çalışıyordu."

"Buraya gel." Adam kızın elini tuttu ve onu kendine doğru çekti. Vücutları çarpıştı. Başını tekrar eğdi,

Boynundaki zinciri çözüp anahtarın avucuna kaymasına izin verirken onun tatlılığında kaybolmamaya çalışıyordu. Üzüntüyle geri çekildi. "Bakalım anahtarın bu kilide uyacak mı?"

Panele yan gözle bir bakış gönderdi. "Gerçekten de onu çoktan bulmuş olabilir miyiz?"

Omuz silkti. "Mantıklı. Mike'ın aramanın zor olmasını istediğini sanmıyorum."

"Ama öyleydi. Beni şaşırttı."

"Her şeyi açıklamadı çünkü bu tehlikeli işe tek başına dalmanı istemiyordu."

Sasha kaşlarını çatı. "Bunu nereden bilebilirdim ki?"

"Sana kart ve anahtarla birlikte çiçek gönderdi. Ve beni bulmanı söyledi, değil mi?"

"Evet," diye itiraf etti, sanki yapbozun parçaları aniden yerine oturmuş gibi. "Haklısın. Her şeyi o planladı."

Nick başıyla onayladı. "Kanıtını benimle birlikte bulmanı istiyordu."

Aslında Nick duruma baktıkça, Mike'ın sadece şimdi değil, her zaman Sasha'ya bakmasını *isteyip istemediğini* merak etmeye başladı.

Nick onun zincirini cebine koydu ve anahtarı avucuna aldı. Ona son bir bakış attıktan sonra etrafı incelerken kalbi küt küt atıyordu. Sahil temizdi. Rüzgâra ve düşen sıcaklığa teşekkür etmeliydi. Bu nimetin ne kadar süreceğini kim bilebilirdi?

Kalça yüksekliğindeki kutuya eğilip anahtarı deliğe sokmadan önce bir saniye bile kaybetmedi. Uydu ama dönmedi. Kilit, tıpkı kapının kendisi gibi, hava koşullarıyla yıpranmıştı. Hafifçe paslanmış ve inatçıydı ama biraz kaba kuvvetle yerinden çıktı. Bir sıyrık ve gıcırtyla kilidin açılmasını protesto etti ve kapı aralık kaldı. Nick kapıyı sonuna kadar itti. Yanında duran Sasha'nın nefesi kesildi.

"Ne bulmamız gerekiyor?" Elektrik panosunda bir aşağı bir yukarı baktı, iyi etiketlenmiş şalterleri taradı

ve birkaç plastik kaplı kablo. Görülecek başka bir şey yoktu.

"Bilmiyorum." Telefonunu çıkardı ve kutunun gölgeli girintilerinde gizli bir şeyi gözden kaçırmadığından emin olmak için el feneri uygulamasını başlattı. Hevesli parmaklarıyla kapağın iç kısmına, yanlara, panelin bağırsaklarının altındaki yarıklara dokundu. Hiçbir şey bulamadı. Sonra üst kısma doğru ilerledi.

Parmak uçları sert, plastik bir çıkıntının üzerinde gezindi. "Sanırım bir şey buldum."

"Ne?"

Nick el yordamıyla kenarlardan en iyi tutuşu bulmaya çalıştı. Bir flash bellek. Onu çekti. Cırt cırt sesleri rüzgârla birlikte yukarı sürüklendi.

Aynen böyle, Mike'ın kanıtını elinde tutuyordu. Zafer ve Sasha'nın geleceği için umut Nick'in içinde kükredi. Mike'ın Clifford'ı araştırmasını isteyen telefonunu aldığından beri ilk kez bir şeylerin ters gittiğini düşünüyordu ve bu durumun düzelebileceğine dair umudu vardı.

Belleği ve telefonu cebine soktu, panel kapısını kilitledi ve kızın elini tuttu. "Hadi gidelim."

Sasha, sanki o da izlendiği hissinden kurtulamıyormuş gibi dikkatli gözlerle parkı tararken ona sıkıca sarıldı.

Arabaya vardıklarında zinciri ve anahtarı ona geri verdi. Onun için ne kadar duygusal olabileceklerini bilmiyordu. Ama lanet olsun ki, bir yanı onun kendi olmasını o kadar çok isterken, Sasha'nın yanı başında oturup Mike'a özlem duyuyor olabileceği düşüncesinden nefret ediyordu.

Onları tekrar boynuna geçirdi. "Şimdi ne olacak?"

Park ettiği yerden çıktı ve yola geri döndü. "Bu sürücüde ne olduğunu okumanın bir yolunu bulmalıyız. Mike'ın bize bırakmak istediği kanıt olduğundan emin olmalıyız." Zaman, hava koşulları ve insan müdahalesi onu silememiştir.

"Halk kütüphanelerinde genellikle herkesin kullanabileceği bilgisayarlar vardır."

"Bulduğumuz şeyin bir başkası tarafından görülmesi, herhangi bir virüsün onu ele geçirmesi ya da herhangi bir sistem yöneticisinin onu silmesi riskini göze alamayız."

"Haklısın. Clifford sinsidir. Her yerde gözleri ve kulakları var."

Bu yüzden Nick, flash bellek elinde olduğu için zamana karşı yarışıyormuş gibi hissediyordu. Clifford'un peşlerine düşmesi an meselesiydi. Nasıl, ne zaman ya da nerede olacağını bilmiyordu; sadece bunun kaçınılmaz olduğunu biliyordu. Verileri DA'yı alaşağı edecek ve Sasha'yı güvenli bir yere götürecek kadar güçlü birine ulaştırmak zorundaydı.

Nick sarı ışıkta gaza basarken cebinden telefonunu çıkardı.

Xander hemen toparlandı. "Buldun mu?"

Nick durumu açıkladı. "Bir bilgisayara ihtiyacım var."

"Parktan yeni mi çıktınız? Veterans Memorial'dan batıya gidin. Division'ın birkaç blok ötesinde solunuzda bir elektronik mağazasıyla karşılaşacaksınız." Büyük zincirin bulunduğu yerin adresini sıraladı. "Oraya vardığında senin için bir şeyler hazırlamış olacağım. Sadece içeri girip almanız gerekecek."

"Teşekkürler." Kaşlarını çattı. "Bu cipi mi takip ediyorsunuz?"

"Evet." Xander'ın sesi kendisiyle gurur duyuyor gibiydi. "GPS benim arkadaşım."

"Seni orospu çocuğu."

"Ben senin için endişelenen bir orospu çocuğuyum. Flaş bellekte ne olduğunu öğrenince beni ara. Ve Sasha'ya Harper'ın bugün çok iyi olduğunu söyle. Ateşi düştü."

"Yapacağım." Nick telefonu kapattı ve yola odaklandı. Kızla ilgili mesajı iletirken kimsenin onları takip etmediğinden emin olmak için yanında ve arkasında durdu.

Sasha rahat bir nefes aldı. "Xander iyi bir arkadaş benziyor."

"O ve Javier harika... şimdi. London olmadan ikisinin de daha fazla dayanabileceğinden emin değilim. Javier ilk karısının ölümünden sonra hızla içerek kendini öldürüyordu ve Xander da et yiyen bir cinsel yolla bulaşan hastalığa yakalanma yolunda ilerliyordu."

"Nasıl oldu da aynı kadınla birlikte oldular?"

"Şey, Xander ve kardeşi o sırada konuşmuyorlardı. London Javier'in sekreteri olarak çalışıyordu ve herkes onu istediğini biliyordu. Tabii ki Xander onu baştan çıkarmaya çalışıyordu. Eğer durum bu kadar berbat olmasaydı, komik olabilirdi."

"Demek istediğim, ikisiyle de yasal olarak evli değil, bu yüzden-"

"Hayır, o yasal olarak Xander'la evli. Dulce biyolojik olarak Javier'in kızı." Omuz silkti. "Her şeyi nasıl yürüttüklerini bilmiyorum ama bu üçü birbirini seviyor. Her ne paylaşıyorlarsa... hepsinin ihtiyacı olan şey bu. İki kardeşi de hiç bu kadar mutlu görmemiştim."

"Onları bizzat görmemiş olsaydım, böyle başarılı bir ilişkinin mümkün olabileceğinden şüphe ederdim. London'ın ahlaki karakteri konusunda kesinlikle temkinli olurdum." Sasha yüzünü buruşturdu. "Oldukça dindar bir ailede büyüdüm ve babam onların evliliğini küfür olarak nitelendirirdi. Ama onlar gerçekten gözlerimi açtılar ve yaptıkları her şey için çok minnettarım."

"Ben de." Nick, elektronik mağazasına varıncaya kadar öğle trafiğinin içinde ilerledi. Arabayı park etti ve anahtarları kontaktan çekti. "Hadi gidelim."

Üç dakika sonra, okumada sorun yaşamayacakları son model bir MacBook Pro ile dışarı çıkıyorlardı.

-Mike'ın taşınabilir sürücüsündeki her neyse onu saklıyordu. "Şimdi ne olacak?"

Nick'in düşünceleri hızlandı. Motelden ayrılmışlardı. Ama eğer bu sandığı şeyi içeriyorsa, New Orleans'tan bu lanet kanıtı almadan ayrılamazlardı.

FBI ya da belediye başkanı. Bu sefil orospu çocuğunu yargılayabilecek biri.

"Sen sür." Anahtarları ona fırlattı ve aracın etrafında dolaşmaya başladı. "Bu bilgisayarın pil ömrü Mike'ın bize bıraktığı her şeyi okumaya yetebilir."

Kız otoparktan ayrılırken makineyi kutusundan çıkardı ve çalıştırdı. İşletim sisteminin izin verdiği kadarıyla kurulum sürecini atladi, ardından flash sürücüyü bağlantı noktasına itti. Finder penceresinde bir öge belirdi. Üzerine tıkladığında ekran canlandı.

Beşinci Bölüm

Sasha yoldan ekrana bakarken ekran dondu ve işletim sisteminin güncel olmadığına dair bir pop-up mesajı yanıp sönerek Nick'in kanıtı oynatmasını engelledi.

"Siktir. Kenara çek," diye emretti Nick. "Ben daktilocu değilim ve bunu hareket halindeki bir arabada yapmak çok zor."

Sasha doğu yönündeki üç şeridin ortasında ilerliyordu. "Belirli bir yer var mı?"

"İşte." Sağında, Chipotle'a giden bir otoparkın girişini işaret etti.

Şerit değiştirdi ve adamın dediğini yaptı. Otopark dolmaya başlamıştı ve kalabalığın ortasına park etmekten daha iyi bir şey olmadığını biliyordu, bu yüzden muhtemelen çalışanlara ait olan iki boş arabanın arasından arka tarafa doğru ilerledi ve SUV'u park etti.

O bunu yaparken, o da hot spot'unu açtı ve bilgisayara bağladı. Cihaz daha fazla güncelleme indirmesini istediğinde küfretti ve başlamak için düğmeye bastı.

Cep telefonu sinyali üzerinden indirme işlemi yavaşça ilerledi.

"Keşke videoyu şimdiden oynatabilseydik," dedi umutsuzca.

"Evet." Sanki onun ne hissettiğini çok iyi anlıyormuş gibi, sanki intikamın gelmesini çoktan beklemiş ve umut etmiş gibi konuştu.

Sabırsızlığı artmıştı. Birkaç dakika içinde gizem çözülebilirdi. Bitmek bilmeyen acı dolu günler ve geceler sona erebilirdi. Mike'ı kaybettiği için duyduğu üzüntü, Nick'le birlikte onun cinayetini gerçekten çözebildikleri için duyduğu zaferle karıştı. Mike onunla gurur duyardı.

Ama Nick onun için en büyük sürpriz olabilirdi. Mike'ın arkadaşı olmasına rağmen onu pek iyi tanı mıyordu. Nick, o ve Mike çıkmaya başlamadan önce Lafayette'e taşınmıştı. O zamandan beri

Mike'la evlendikleri hafta sonu annesini gömmüştü, bu yüzden onunla o zaman da tanışmamıştı. Harper'ın doğumundan sonra tanışmaları kısa ve tuhaf bir şekilde gergin olmuştu. Nick son otuz altı saat içinde yırtıcı bir pislik gibi davrandığında, Sasha Mike'ın uyarılarını hatırlamış ve en kötüsüne inanmıştı.

Nick neden kendisinden uzaklaştığını açıkladığına ve kız da onun koruma ve şefkat çemberinde zaman geçirdiğine göre, Nick'i sözleriyle değil hareketleriyle değerlendiriyordu. Yardım için yalvararak geldiği o gece yarısı kapıyı yüzüne çarpabilirdi. Ona hapisten yeni çıktığını ve Walter Clifford'la daha fazla sorun yaşamak istemediğini söyleyebilirdi. Ama söylemedi. Ona ve Harper'a bir yarın vermek için hayatını, uzuvlarını ve özgürlüğünü riske atmıştı.

Aynı şekilde Nick de çok istediği bir şeyi, onu inkâr ediyordu. Görünüşe bakılırsa bunu onu gördüğü andan beri yapıyordu. Şimdiye kadar ondan yirmi kez yararlanmış olabilirdi. Ne de olsa bir ay boyunca metresi olmayı kabul etmiş, ona istediği her türlü cinsel ödemeyi yapmayı kabul etmişti. Ama bir yılı aşkın süredir seks yapmamış olmasına rağmen, teklif ettiği her iki seferde de bedenini reddetmişti. Dün gece karşılığında hiçbir şey istemeden ona göz kamaştırıcı bir zevk bahşetmişti. Bunun yerine, Mike'ın dostluğuna ve anısına saygı göstermek için elinden geleni yapmıştı. Şimdi bile onu korumaya çalışıyordu, özellikle de kendisinden. Kendini feda etmesi ona hem asil hem de seksi gelmişti. Sasha onun düşündüğü ya da hissettiği her şeyi bilmiyordu ama derinlerde bir yerde onun iyi bir adam olduğunu biliyordu. Onun vücudunu hayal bile edemeyeceği şekilde tahrik ettiğini inkâr edemezdi.

Evet, huysuz, ağzı bozuk ve patavatsız olabilirdi. Ama aynı zamanda zeki ve korumacıydı - ve günler önce onun tehlikeli bir suçlu olduğuna inandığından çok daha fazlasıydı.

Durum. Durumlar. Kaçınılmazlık. Kader. Adına ne derse desin, her şey onu Nick'le bu ana getirmişti. Mike'ı gömdüğü gün, sanki

kalbini onunla birlikte gömdü. Ama işte buradaydı, göğsünde umut, saygı ve arzuyla çırpınıyordu; hepsi de yanında oturan adam içindi.

Oh, Tanrım. Aşık oluyordu. Bu ne zaman olmuştu?

Sonunda bir başka açılır pencere işletim sistemi güncellemesinin tamamlandığını duyurdu. Video oynatıcısına geri döndü ve düğmeye tıkladı. Walter Clifford'ın ofisinin bir görüntüsü ekranı doldurdu. Biraz grenliydi ve ses kalitesi de pek iyi değildi. Ama Mike masanın arkasında durmuş, endişeyle kameraya bakıyordu.

Sasha'nın nefesi kesildi. Merhum kocasına, onun tanıdık hareketlerine ve tavırlarına bakmak zordu. O yüzü her yerde tanıyabilirdi. Solgun saçlarının önündeki kakül. Bir önceki hafta sonu güneş kremi sürmeden arabalarını yıkadıktan sonra oluşan güneş yanığının kalıntıları.

"Lanetleneneceğim. Mike...dostum." Nick'in sesi boğuk geliyordu.

Yukarı.

Sasha gözyaşlarını bastırdı ve onun eline uzandı. "Bu o. Aman Tanrım. Ne yapıyor bu?"

"Beceriksizce patronunun ofisine gizli kamera yerleştirmiş. Kahretsin, Mike. Neden orayı senin için dinlememi istemedin?"

"Belki de her şey çok hızlı gelişti?"

"Muhtemelen. Evine bir kez gittiğimde sana bakmaktan kendimi alamadığımı fark etti." Nick utangaç görünüyordu. "Orada olmadığım için çok üzgünüm."

"Tarih damgasına bak." Sağ alt köşede gözüne çarptı, birkaç kez yanıp sönen ve sonra kaybolan bir sayı. "Bu senin tutuklandığın günün ertesi değil miydi?"

Nick gözlerini kısarak rakamlara baktı, sonra başını salladı. "Aynen öyle. Clifford'ın ofisine gözetleme cihazı yerleştirmenin tehlikeli olduğunu biliyor olmalıydı. İki gün sonra çıktım." Polis sihirli bir şekilde ona telefon izni vermeyi unuttuktan ve Santiagolar onu aramaya geldikten sonra.

Para konuşuyordu ve onlarınki kefaleti çabucak ödemesine yardımcı olmuştu. "Ben hallederdim."

O zamana kadar Mike'ın kaderi büyük olasılıkla mühürlenmişti.

Sasha ne hissedeceğinden bile emin değildi. Kızgın mı? Pişmanlık mı? Sonunda, geçmişini değiştiremeyeceği için üzgün ve boyun eğmiş arasında bir yerde karar kıldı. Sadece hayatına devam edebilirdi. Tatlı, tuzu kuru kocasını her zaman özleyecekti.

Ama Nick Navarro'nun onun geleceği olabileceğine inanmaya başlamıştı.

Mike aniden sarsıldı ve bir çekmeceye bir şey tıktırdı, sonra aceleyle çekmeceyi kapatıp masanın etrafından dolanarak kameraya ve ofis kapısına doğru ilerledi. Ayak sesleri yüksek geliyordu. Kameraya yaklaştıkça, yüzündeki ter parıltısı ve gözlerindeki gergin kayma kameraya yansdı.

"Kahretsin," diye mırıldandı Nick. "Ama bu benim işim. Gizli işlerde berbattı."

Aynı fikirde değildi. Mike'ta değer verdiği dürüstlük, onun ölümüne yol açan özelliklerden biri miydi?

"Porter. Burada ne yapıyorsun?" dedi kameranın görüş alanı dışında kalan birine ait zayıf bir ses. Ama Sasha bu sesin kime ait olduğunu çok iyi biliyordu. Walter Clifford'ın sert ses tonunu tanımayacak kadar sık konuşmasını duymuştu.

"Seni arıyordum. Ector davası hakkında sana bilgi vermek istedim."

"Daha sonra." Clifford'ın sesi umursamazdı. "Öğle yemeğinden yeni geldim ve bir konferans görüşmesine geç kalıyorum. Saat dörtte görüşürüz."

"Elbette." Mike kapıya doğru yönelirken başını eğdi.

Onun ekrandan ayrılışını izlemek Sasha'nın midelerini fiziksel bir acıyla sıkıştırdı. Görüntüden hızla kayboldu ve onu yeniden kaybetmiş gibi hissettim. En önemli siyasi programların yayınlandığı bir Pazar sabahı artık Mike'ın hareketleri, gülümsemeleri ya da şikayetleri olmayacaktı.

insanların kilisede olması gereken bir zamanda yayınlanmamalıydı. Onu bir daha kızını sallarken göremeyecek, pürüzsüz yanağına dokunamayacak ya da duşta şarkı söylerken duyamayacaktı.

O sadece gitmişti.

Nick onun yanında, "Kahretsin," diye mırıldandı.

Sasha ekrana yeniden odaklandı ve Clifford'un ayaklarını sürüyerek görüntüye girmesini izledi. Kel, şişman, altmışına merdiven dayamış, yozlaşmış bir politikacıdan ve suç dehasından çok birinin huysuz büyükbabasına benziyordu. Adam kaşlarını çattı ve şüpheli bir tavırla odayı taradı, sonra başını salladı, masasının arkasına çöktü ve telefonunun ahizesini kulağına götürdü.

Saniyeler sonra, diğer hattaki kişiye tıslamaya başladı. "Mike Porter ofisinizde gizlice dolaşiyor muydu?" Bir duraksamadan sonra Clifford telefonu daha sıkı kavradı. "Bugün onu üçüncü kez ofisimde dolaşırken buluyorum. Bu hiç hoşuma gitmiyor. O lanet petrol sondajcısına karşı açtığımız suç teşkil eden çöplük davasında kanıtları düzenlerken bizi duyduğundan eminim. O kilise çocuğunun kışındaki ahlak çubuğu bir antene dönüştü ve onu yönlendiremedim." Diğer taraf -muhtemelen bir şerif ya da polis şefi- konuşurken yine tereddüt etti. "Paranın canı cehennemde. Porter'ın elinde kanıt varsa ve bunu halka açıklarsa itibarımızı ve kariyerimizi kaybederiz." Clifford yemin etti. "Ne bildiğini öğrenmeme izin ver. Eğer peşimizdeyse, bir daha konuşamayacağından emin olacağım."

Onun yanında Nick kaskatı kesildi. Walter Clifford'dan neredeyse zapt edemeyeceği kadar nefret ediyormuş gibi, kusmamak için yutkunmak zorundaymış gibi, nefes almak zorundaymış gibi, yoksa patlayacakmış gibi ekrana baktı. Sasha bunu anlıyordu. Aynı öfkeli kuşku onun da içine yayıldı. Bu adam bir kadını kocasız, bir çocuğu babasız, bir arkadaşı dostsuz bırakmaya nasıl cüret ederdi? Ama cinayetten öylesine rahat, öylesine düşüncesizce söz etmişti ki, sanki bunu daha önce de yapmıştı.

Polisin başka bir sorundan bahsetmiş olabileceği bir tereddütten sonra savcı kaşlarını çattı. "Öyle mi? İlişkilerim hakkında ne bildiğini öğrenene kadar o lanet olası özel dedektif Navarro'yu hapiste tutun. Ve Tanrı aşkına, onu kimin tecavüzle suçladığını basına söylemeyin. Noktaları birleştirmeye başlayacaklar ve her şey bir halkla ilişkiler kabusuna dönüşecek. Yeğenim baskı altında parçalanacak. Fiona güzel bir kız... ama zeki biri değil. Bu herifin davasını hızla sonuçlandıracağız. Navarro'nun avukatının kim olduğunu bul ve onu sıkıştır. Duruşmaya Yargıç Marburn'ün başkanlık etmesini sağla. Bana borcu var. Bunu mahvetme."

Sasha Nick'i izledi, bir an ekrana baktı, sonra tekrar yanındaki kaynayan, tehlikeli adama döndü. Mike sadece katili ortaya çıkaracak kanıtı ele geçirmekle kalmamış, Nick'e gerçekten komplo kurulduğunu da kanıtlamıştı.

Çenesi sıkıştı. Bir an için hiçbir şey söylemedi, sanki Walter Clifford'u öldürme dürtüsüne yenik düşmeden konuşamayacak kadar öfkeliydi.

Nazik bir elini adamın koluna koyarak gerginliğini azaltmaya çalıştı. "Onu yakaladık. Bu onu uzun bir süre hapse göndermek için yeterli olacaktır."

"Buna inansen iyi edersin. Bunu kime vereceğimizi bulmalıyız. Bu kanıtın Clifford'ı alaşağı edecek kadar güçlü birinin eline geçmesini kim sağlayacak? Bu bölgedeki suçların kovuşturulmasından o sorumlu olduğu için, bu kolay olmayacak. Ve bahse girebilirsiniz ki kendisi de dava açmayacaktır. New Orleans benim şehrim değil, bu yüzden kime güveneceğimi bilmiyorum."

"Düşünüyordum da..." Dudağını kemirdi ve bu fikri iyice düşündü. Riskliydi ama hiçbir şey yapmamak da ölümcüldü. "Bunun bir kopyasını sabit diske al. Bir yedeğe ihtiyacımız var."

"Çoktan yapıldı ve makul derecede güvenli bir Wi-Fi'ye ulaşır ulaşmaz, Santiago kardeşlere göndereceğim."

güvenlik. Yedekleme sistemleri inanılmaz derecede hacklenmeye karşı dayanıklı, yanmaz ve yedekli. Şimdi ne olacak?"

Sasha Nick'i kendinden ve yönünden emin olmak dışında hiçbir şekilde görmemişti. Geriye dönüp baktığında, Nick ona yardım etmek, bir geleceği olmasını sağlamak için çok şey yapmıştı. Ya Nick'in sicilini temizleyebilir ve ikisine de istedikleri intikamı verebilirse? Ya ona da mutlu bir gelecek verebilirse?

"Mike'ın Josh adında bir iş arkadaşı vardı. Tatlı bir adamdı. Gerçek bir mücadeleci. Bir keresinde bir sanığın hikayesini dinlediği ve tüm suçlamaların düşürülmesini istediği için iş yerinde başı derde girmişti. Sonunda Josh haklı çıktı, Clifford'ın suçlamak istediği adam masumdu. Mike'ın eve gelip başını salladığını hatırlıyorum çünkü aşağılık patronları masum bir adamı hapse gönderebileceğini umursamıyordu. Clifford'un umurunda olan tek şey polisin elinde başka şüpheli olmamasıydı, bu yüzden bu smaç davası olmadan mahkumiyet oranı o kadar da göz kamaştırıcı görünmüyordu."

"Evet." Nick homurdandı. "Masumları nehre göndermekten hoşlandığını benden iyi kimse bilemez. Yani bu Josh denen adam yardım edebilir mi?"

"Sanırım öyle. O olaydan sonra belediye başkanı onu şehir çapında bir suç görev gücüne aldı. Söyleyebileceğim kadarıyla, çok güçlü arkadaşlar edinmiş. Bahse girerim Josh'la bağlantı kurarsak bizi doğru kişilerle görüştürebilir. Demek istediğim, Josh ve bu insanlar bir kez Clifford'un kafasını aştılar. Neden tekrar yapmasınlar ki?"

Nick bir an tereddüt etti, sonra başını salladı, düşündükçe jesti daha da güçleniyordu. "Evet. Josh'a nasıl ulaşacağını biliyor musun?"

"Sanırım öyle. Birkaç internet araştırması yaparak tekrar kontrol edeyim."

Bilgisayarı ona doğru itti. "Çabuk ol. Dizüstü bilgisayarın pili bitiyor. Bu şeyi fişe takmamız gerek."

"Nerede? Motelimizden ayrıldık."

"Başka bir tane bulurum." Telefonunu aldı. "Sen Josh'u bul."

Birkaç sessiz dakika boyunca ikisi de kendi cihazlarını taradı. *Krandall*'i bulmak uzun sürmedi, *Joshua*. Bir ev adresi buldu ama telefon numarası yoktu. Elbette, Pazartesi öğlen saatleriydi, yani muhtemelen ofiste olacaktı. Clifford'ın burnunun dibinde ona nasıl ulaşabilirdi?

"Bir tane buldum," diye sessizliğe karıştı Nick. "61. Otoyol'un hemen dışında bir motel buldum, savcılık ofisinden çok uzakta değil. Bir zincirle bağlantısı olmayan bir batakhaneye. Web sitelerinde nakit kabul ettikleri yazıyor."

Sasha Josh hakkındaki bulgularını aktardı. "Bu akşam ofisini arayıp bir şeyler ayarlamamız gerekebilir."

"Çok riskli. Savcılık ofisine giren ve çıkan tüm aramaların kaydediliyor olması çok muhtemel."

Nick haklıydı. "O zaman işten çıkmasını bekleyip evine uğramamız gerekebilir."

Nick önce bu gecikme karşısında kaşlarını çatmış ama Sasha onun tüm seçenekleri ve olası sonuçları düşünürken düşüncelerinin işleyişini izledi. "Pekâlâ. Bu bize biraz daha cephane almak ve bu adama yaklaşmak için bir oyun planı hazırlamak için zaman verir. Ve biraz kestirmek için. Dün gece gözümü bile kırpmadım."

Sasha bunu duymaktan nefret ediyordu. "Uykusuzluk mu?"

Nick ona sessizce ciddi olup olmadığını soran bir bakış fırlattı. "Senin içinde olmayı tercih ederken yanında uyuyamam."

Yanaklarında bir sıcaklık hissetti... ve bacaklarının arasında dönmeye başladı.

Tabii ki dinlenmemişti. İnanılmaz bir orgazm yaşamıştı. Ve o dinlenmemişti. Hayır, bu tam olarak doğru değildi. Ona devasa, dünyayı sarsan, dudak uçuklatan, çığlık atmaya değer, hayatını değiştiren bir zevk tufanı yaşatmıştı. Sonra onun kendisini öfkeliendirmesine izin vermiş ve kendini tekrar ona atma düşüncesi aklından uçup gitmişti.

Sasha belli belirsiz bir suçluluktan fazlasını hissetti. Bunun yerine ona zevk vermeyi diledi.

"O zaman dinlenebilmen için sana biraz zaman vereceğim. Sakıncası yoksa önce Josh'un evine uğramak istiyorum, gerçekten hâlâ orada yaşadığından emin olmak için. Aslında Mike'ın ölümünden kısa bir süre önce bir ev satın almıştı, bu yüzden şansı yüksek ama..."

"Hadi gidelim." Nick, Mid-City'ye giden trafikte ilerlerken bilgisayarı onun elinden geri aldı.

Neyse ki Josh'un yerini hatırlamak için telefonundaki GPS'e ihtiyacı yoktu. O ve Mike buraya el ele, arkadaşlarıyla kaynaşmak ve yeni başlangıçları kutlamak için gelmişlerdi. Bu sadece iki yıl önce miydi?

Sasha başlangıç evinin önünde durdu. Tuğla basamaklar, zanaatkâr sütunlar, geniş bir sundurma ve ön kapının üstündeki vasistasta orijinal vitray gibi görünen şeylerle uzun bir cazibeye sahipti. Bununla birlikte, kulübenin alanı dardı ve her iki yanındaki çok daha büyük komşuları tarafından cüceleştirilmiş gibi görünüyordu. Ama hatırladığı kadarıyla yeni boyanmıştı, bakımlıydı ve içinde orijinal sert ahşaplar vardı.

Nick cipten indi ve kaldırımdaki posta kutusunu açtı. "Boş."

Yan bahçeye yöneldi. Çite yaslanmış, yamalı beton araba yolunun yanında kocaman bir plastik çöp tenekesi ve bir geri dönüşüm kutusu duruyordu. Çöp kutusuna takılıp düşmüş gibi yaptı, çöp kutusunun kapağını itti ve içindekilerin çoğunu döktü.

"Ne yapıyorsun?" Sasha kaşlarını çattı.

"İki kez kontrol ediyorum." Komşulardan hiçbirinin meraklı olmadığından emin olmak için etrafına bakındı. Ama bu mahallede insanlar çalışıyordu. Şu anda kimsenin verandasındaki çiçekleri sulaması ya da köpeğini yürüyüşe çıkarması pek olası görünmüyordu.

Sasha başkalarının mahremiyetine saygı gösterilmesi gerektiğine inanırdı. Kendisinininkine çok değer veriyordu. Ama Josh'un yerini hızlı ve sessizce bulmak

hayat ya da ölüm olabilir. "Bir şey buldun mu?"

Gazeteleri ve boş, durulanmış süt kutusunu bir kenara koymak için eğildikten sonra, tek bir kelime bile okumadan el ilanlarını, reklamları ve atılmış zarfları toplayan birinin harika bir taklidini yaptı.

"Bingo. Hâlâ burada yaşıyor. Muhtemelen ödedikten sonra su faturasını geri dönüşüm kutusuna atmış." Nick, sanki Josh kritik bir hata yapmış gibi başını salladı.

Gergin duruma rağmen Sasha gülmek zorunda kaldı. "Parçalanmadı, o yüzden kellesi uçtu."

Nick'in dolgun dudaklarına yayılan gülümseme kadının nefesini kesti. Beyaz dişleri zeytin rengi teninde parlıyordu. Koyu renk gözleri hem komik hem de canlı bir şeyle parlıyordu. Neredeyse mutlu görünüyordu. Nefes kesici bir manzaraydı.

"Tamam, belki o kadar ciddi değil ama dikkatli olmaya inanıyorum. Kimlik hırsızlığı ciddi bir iştir. Neden bu şerefsizlerin suçlarını kolaylaştıralım ki?"

"Haklısın." Son kâğıdı da çöp kutusuna geri koymasına yardım etti. "Yani daha sonra mı geleceğiz?"

Onlar bu soruyu yanıtlayamadan, kızıl saçlı güzel bir kadın, elinde tasmalı küçük beyaz bir tüy yumağıyla ön kapıdan çıktı. Nick'e temkinli bir bakış attı. "Yardımcı olabilir miyim?"

Sasha bir adım öne çıktı. "Sen Josh'un" -kadının çıplak sol eline baktı- "kız arkadaşı mısın?"

Başını salladı, ilginç saçlarının kızıl telleri sallanıyordu. "Hayır. Onun köpek bakıcısı. Ben Hannah. Bu da Monster."

Altı kiloluk yavru, Sasha'nın tehditkâr olduğundan emin olduğu bir ses tonuyla havladığında, gülümsememeye çalıştı.

Hannah onun yerine güldü. "Vahşi, ha? Josh'un arkadaşları mısınız?"

"Öyleyiz." Nick onun elini tuttu. "Kız arkadaşım ve ben dün gece geç saatlerde kasabaya geldik. Birkaç gün kalacağız ve onu ziyaret etmek istiyoruz. Bu gece evde olacak mı?"

Köpek gezdiricisi Nick'e doğru baktı, sonra geri çekildi, sanki onun cüssesi ya da yoğunluğu karşısında birden irkilmiş gibiydi. "Bilmiyorum. Ben sadece onun köpeğini gezdiriyorum. Ona kasabaya geldiğinizi söyleyeceğim. İsimleriniz nedir?"

Nick sahte bir pişmanlık ifadesi takındı. "Keşke yapmasaydın. Ona gerçekten sürpriz yapmak istiyoruz. Yeni eve taşınma partisinden beri onu görmedik."

"Bu doğru." Sasha kadının şüphelerini gidermek için başını salladı. "Savcılıktaki görev gücüne girdikten kısa bir süre sonra, değil mi?"

"Aynen öyle." Nick'in sesi sanki bunu kesin olarak biliyormuş gibi çıkıyordu.

Detaylar kadının şüphecisi ifadesini yumuşatmaya yardımcı oldu. "Oh, onu görmeyeli uzun zaman oldu. Tamam, bundan bahsetmeyeceğim. Altı gibi evde olur."

"Mükemmel. Yardımınız için teşekkürler." Sasha gülümsedi ve sonra köpeğe uzandı. "Güle güle, Canavar. Sevimli küçük adam."

Köpek mutlu bir şekilde havladı ve başını okşamasına izin verdi, ardından şefkatli dilini bileğinin üzerinde gezdirdi.

Hannah geri çekildi. "İyi günler dilerim."

El sallayarak cipe geri döndüler, sonra da içinde hem spor malzemeleri hem de elektronik eşya satan bir butik bulunan bir alışveriş merkezine gittiler. İşlerini hallettikten sonra Nick'in keşfettiği motele gittiler. Kolonyal bir cephesi ve geleneksel tuğla ve kepenkleri vardı, ayrıca çoktan geçmiş ihtişamlı günlerin havasını taşıyordu.

"Bok çukuru olduğu için üzgünüm," diye mırıldandı park ettiklerinde.

Omuz silkti. "Bir yatak ve bir duş. Günlerce gittim -bazen haftalarca- ikisi de olmadan. Minnettarım."

Yüzü pişmanlığa çok benzeyen bir şeyle gerildi. "Clifford'ı enseleyeceğiz, böylece bir daha asla ikisinden biri olmadan yaşamak zorunda kalmayacaksın."

Onun bunun gerçekleşmesi için her şeyi yapacağına inanıyordu. O sözünü tutan bir adamdı. Mike'a verdiği bir sözü tutmak için hapse bile girmişti.

Aldıklarını ve valizlerini alıp çıktılar, ardından kahverengi zeminli ve check-in masasının önüne büyük bir fleur-de-lis yapıştırılmış hüzünlü bir lobiye girdiler. Daha fazla sıkılmış gibi davranamayan yaşlı bir adam onları içeri aldı. Dar bir merdivenden çıktılar, kırık bir aydınlatma armatürünün yanından geçtiler, sonra aşağıdaki pis bir havuz avlusuna açılan yeşil çimli bir koridordan aşağı indiler ve 218 numaralı odayı buldular.

Nick anahtarı, paslanmaya yüz tutmuş tarçın renkli kapıya soktu. İçeride, bordo ve bej desenli halı lekeleri tam olarak gizleyemiyordu. Bir zamanlar çiçek olabilecek kırmızı, mavi, yeşil ve pembe lekelerle kaplı kahverengi yatak örtüsü de aynı şekilde. Havalandırma deliklerinden küflü bir koku yayılıyor ve sigara dumanı kokusuyla karışıyordu.

"Tanrım, burası düşündüğümde de kötüymüş." Nick yüzünü buruşturdu.

Öyleydi ama şu anda Sasha'yı ilgilendiren bu değildi.

Komodinin ucuz dijital saatindeki büyük mavi rakamlar ikiyi beş dakika geçtiğini gösteriyordu. Beklemek için dört saatleri vardı. Kendini ne kadar sabırsız hissetse de zamanı nasıl öldürebilirdi?

Nick'e attığı bir bakış, vücudunun alev alev yanmasına neden olan fikirler verdi.

Bavullarını ve eşyalarını köşeye itilmiş bir masanın üzerine boşalttı ve kaşlarını çatı. "Çok yorgunum." Büyük boy yatağın üzerindeki yaygıyı indirdi, sonra oturdu ve çizmelerini çıkardı. "Şu videoyu kopyalayalım ki yedeklerimiz olsun. Sonra biraz uyuyabiliriz."

"Santiagos'a bir e-posta gönderecek misin?"

Bilgisayarı aldı, prize taktı ve internet sinyaline bağlandı. "Bu otelin Wi-Fi'sinde olmaz. Güvenli değil. Ağa girmek için şifre bile gerekmiyor. Kanıtları hot spot'umu kullanarak göndereceğim."

Dosyanın gönderilmesi biraz zaman aldı ama bitti ve dizüstü bilgisayarın kapağını kapattı. "Tamamdır."

"Yani kanıtlar güvende mi?"

Başını salladı. "Clifford artık kaçamaz."

Sasha rahatlayarak gözlerini kapadı. Hayatındaki bu şiddet dolu, trajik dönem gerçekten sona erebilirdi. Sonunda yeniden yaşayabilmek için Mike'ın katilinin cezalandırılmasını istiyordu. On beş ay boyunca korku, tehlike ve ölümlerle burun buruna yaşadından sonra bu kâbusun dört saat içinde sona erebileceği o kadar gerçeküstü görünüyordu ki.

O zaman Harper'la nereye gideceklerdi? Nereye yerleşeceklerdi? Hayatlarının geri kalanında ne yapacaklardı? Uyanık olduğu her anı Nick'le geçirmek zorunda olmadığında nasıl hissedecekti?

Boştu. Onsuz yaşamak istemiyordu. "Beni bir saat sonra uyandır," diye ısrar etti.

"Pekala."

"Teşekkürler." Gömleğini çekiştirerek çıkardı.

Kumaşın yok olmasıyla Nick'in kaburga kemiklerinin bir tarafını saran, şişkin göğüs kafesini kaplayan, sağlam omzunun etrafından dolanıp yön değiştirerek dalgalı pazularına ve kalın ön koluna inen kabile dövmelemleri ortaya çıktı. Adam yatağın kapıya en yakın tarafına uzanırken Sasha dilini yutmamaya çalıştı ve vücudu hareketsiz kaldı.

Saniyeler içinde yere yığıldı. Derin ve düzgün nefes alışları odada zar zor duyuluyordu. Ve kadın hâlâ ona bakıyordu, adamın geniş sırtının kamburlaştığını görünce sersemlemişti.

daha fazla kas ile tanımlanmış.

Tanrım, Nick Navarro çok güzel bir adamdı.

O Mike değildi. Kimse değildi. Ama rahmetli kocasını bir kızın Beyaz Atlı Prens'i sevdiği gibi sevmişti. Kalbini ona şekerli bir damla halinde vermiş, onunla birlikte sıcaklık ve rahatlıktan oluşan bir şampanya balonunun içine düşmüştü. Ölümü bu balonu patlatmıştı. Sonsuzluğun güzel pembe fiyonkunun koparılmasıyla, Sasha dikenleri itmek ve bir kadın olmak zorunda kalmıştı.

Tatlı prensi onu kurtarmak için asla beyaz atına binemeyecekti çünkü kötü adam onu öldürmüştü. Ama şimdi yanındaki büyük, karanlık Canavar şeytani yenecekti.

onun yanında. Ve çocuğunu -ve Nick'le olan geleceğini- korumak için ölümüne savaşıyordu.

Onu istemesinin yumuşak, tatlı ya da masum bir yanı yoktu. Onun için umutsuzca, acilen, tutkuyla yanıp tutuşuyordu. Adam kulaklarının arasından ona meydan okuyor, bacaklarının arasındaki eti uyandırıyor ve kaburgalarının arasında sonsuza dek yanacağını bildiği bir alev tutuşturuyordu.

Nasıl ya da neden diye sormak aptalca bir zaman kaybıydı. Mike'ın öldürülmesi hiç kimsenin yarınının garanti olmadığını kanıtlamıştı. Nick'le geçirdiği zamanın her anından ve deneyiminden yararlanacaktı. Aklından ve kalbinden geçenleri ona anlatacaktı. Eğer onu bir geceden fazla istemezse... en azından kendini tamamen ve dürüstçe verdiğini bilmenin tatminini yaşayacaktı.

Birden, sanki onun bakışlarını -ya da kararını- hissetmiş gibi gözleri parlayarak açıldı. Sasha kendini onun, kendisine hiç dokunmamasına rağmen vücudundaki her dikişi söküp atacakmış gibi görünen amansız bakışlarının arasında buldu.

"Nick?" Kendi sesinin nefessizliğini duydu. "Duşa ihtiyacım var," diye homurdandı Nick. yatağa girdi ve neredeyse banyoya koşarak kapıyı arkasından çarptı.

Sasha kaşlarını çatı. Çok ürkekti. Gergindi. Yaralıydı.

Cinsel olarak hayal kırıklığına mı uğradın?

Birdenbire, sabah akşam aldığı duşların bir anlamı oldu. Temizlik manyağı ya da mikrop düşkünü değildi. Öyle olsaydı, kesinlikle bu batakhane gibi motelde kalmazlardı. Duşta mastürbasyon yaparak arzusunu dizginliyordu, böylece kızın şüphelendiği o açgözlü Canavar gibi üzerine atlamayacaktı.

Onun olmasını istediği gibi.

Sadece onun hayvani tarafıyla başa çıkabileceğini değil, aynı zamanda onu arzuladığını da kanıtlamak ona kalmıştı.

Josh'un evine dönmeden önce hâlâ vakitleri vardı, bu yüzden Nick'e göstermek için mükemmel bir zamandı

tam olarak dönüştüğü kadın.
Kadını.

* * * *

Orospu çocuğu. Nick musluğu çekti ve kot pantolonunu çıkardı. Kabinde duran oyuncak büyüklüğündeki sabun kalıbını açtı, sonra zayıf spreyin altına girdi.

Bir geceyi daha Sasha'nın yanında, onun çarşaflarını paylaşarak, tatlı kadın kokusuyla sarmalanarak geçirmek zorundaydı. Sasha'nın her dikişini sıyrıp atmaktan, şeker gibi yumuşak tenini açgözlü bakışlarına sunmaktan, sonra da bacaklarının arasına girip eve doğru ilerlemekten kendini nasıl alıkoyacaktı? Çünkü artık onu böyle düşünüyordu. Onun insanı. Onun kadını. Onun evi. Onunla birlikte ait olduğu yerdeydi.

Artık otuz bir çekmek onun yerini tutmuyordu ve yakında ona dokunamaz, dilinde onun lezzetini tadamaz ve her uzvunun ve deliğinin ona yapıştığını hissedemezse lanet olası aklını kaybedeceğine yemin etti.

Kendine yalan söyleyebilirdi ama neden zahmet etsin ki? Onu sadece bir yıldan uzun süredir bir kadınla seks yapmadığı için istemiyordu. Onun için yanıp tutuşmuyordu çünkü güzeldi. Onu arzuluyordu çünkü o iyi, sıcak ve vericiydi. Onun güneşiydi ve karanlığını büyük bir ışıkla aydınlatıyordu. Şimdi ondaki vahşi hayatta kalanı ve koruyucuyu gördüğüne göre, Sasha'ya daha çok açlık duyuyordu.

Dün gece onu içine almak için, bir hastalığa yakalanmak için olduğu kadar istekli görünüyordu. Peki bu onu nereye götürüyordu?

Tamamen sikilmiş. Hayır. Rahatlamak için elini beceriyor. Tekrar.

Nick elindeki sert sabunu köpürttü, sabun hafifçe yapay hindistan cevizi ve kimyasal madde kokuyordu. Küçük kalıbı tabağa atarken bu berbat kokuyu bastırmaya çalıştı, sonra da zonklayan sikini kavradı.

Bu gece Sasha'ya yönelik tehlikeyi sona erdirmek zorundaydı. Mike için, kızı için ve kendi akıl sağlığı için güvende olduklarından emin olmalıydı. Sonra yeniden başlayacak, belki Javier ve Xander'ın teklifini kabul edecek, Sasha'nın onunla bir gelecek hayal edip edemeyeceğini görecekti. Olmazsa, eninde sonunda isteyeceği başka birini bulurdu, değil mi? Bir gün... belki. Asla'nın on ikisinde. Cehennem donduktan sonra.

Şu anda Sasha Porter'a ne kadar saplanmış hissederse hissetsin, başka bir kadına karşı en ufak bir arzu duyacağından şüpheliydi.

Bu düşünceyi bir kenara iterek, sabunlu elinin hassas shaftından aşağıya doğru kayması ve ardından başparmağıyla okşadığı kafasına doğru sertçe ilerlemesi hissine odaklanmaya çalıştı. Sasha'nın ona dokunduğunu, onu tahrik ettiğini hayal etti. Karıncalanmalar damarlarına yayıldı ve kabardı. Heyecan sistemiyle pençeleyordu. Aleti avucunun içinde sarsıldı.

Evet, orgazm uzun sürmeyecekti. Ama bunun tatminle eş anlamlı olmadığını çabucak anlıyordu. Kendisine geçici, içi boş bir rahatlama sağladığında Sasha'nın yanında daha da boş hissediyordu.

Ama bu, öfkeli ihtiyacını kontrol edememekten daha güvenliydi.

Hepsi.

Suyun gürültüsünün üzerinde bir klik sesi duyuldu. Nick durakladı

vuruşun ortasında. Kapının gıcırtısı yandaki küçük banyoyu doldurdu. Serin hava akımı etrafında dönen buharı bozdu.

Kalbi durdu. Odada onunla birlikte olan tek kişi Sasha'ydı ve o ıslak, çıplak ve onu isterken kendi isteğiyle banyoya gelmesine imkân yoktu.

Clifford'un adamları onları çoktan bulmuş muydu? Onları öldürmeye mi geldiler?

Ellerini yıkarken ve duş perdesinin etrafına bakmak için soluna doğru eğilirken kaygı içinde buz tuttu. Düşmanını, kaç kişi olduğunu, ne kadar silahlı olduğunu bilmeliydi. Eğer hayatta kalırsa, duştan çıkarken yaptığı dikkatsizlik için kendine lanet edecekti.

komodinin üzerindeki silah. Sasha onu görecekti miydi? Kendini kurtarmak için kullanacak mıydı?

Yoksa çok mu geç kalındı?

Ağırlığını biraz daha kaydırarak, duş perdesinin kenarından henüz geçmişti ki en tatlı, en boğucu sesi duydu.

"Nick?" Sasha. Sesi gergin geliyordu... ama korkmuş değildi.

Belki de saldırı altında değillerdi. Ama onu onunla birlikte duşa girmeye iten bir şey olmuştu.

"Ne? İyi misin?" diye sordu, sonra ucuz plastik perdeyi yüzünü gösterecek kadar geri çekti ve onunla göz göze geldi. Nefesi ve kalbi durdu.

Tamamen, tepeden tırnağa çıplaktı. Adamın bakışlarını kararlılık dolu ela gözlerle karşıladı. Ve ihtiyaçla.

Sasha Porter onu istiyordu. Kelimeleri söylemesine bile gerek yoktu. Bunu yüzünde gördü.

Nick uzun bir süre bakmaktan başka bir şey yapamadı. Ve acı çekmekten. Ve onun dikişsiz gördüğü en güzel kadın olduğuna hayret etti.

Artık koyu renk olan uzun saçları, ince omuzlarının pürüzsüz teni üzerinde, doğal olarak ağır olan göğüslerinin kabarıklığı üzerinde dalgalanıyordu. Göğüs uçları, dudaklarının emmesi ve alay etmesi için hazır bekleyen narin pembe meme uçlarıyla doluydu. Küçük bir bele ve düz bir karna doğru sivriliyor, kısa süre sonra yerini kadınsı kalçalarının ve cömert, kremi uyluklarının genişliğine bırakıyordu. Doğal bir sarışın olarak, amını koruyan hafif bir sarı saç teli vardı. Onu ıslak ve pembe, bacaklarını açmış, sadece onu beklerken hayal etti.

Elleri gergin bir şekilde kalça kemikleri arasında onu ikiye bölen yara izine gitti. Kesik noktasının etrafında birkaç soluk gümüş çizgi belirdi, şimdi çoğu solmuştu. "Ben mükemmel değilim."

"Sen benim için öylesin."

Kadın belli belirsiz gülümsedi ve sanki o hiç konuşmamış gibi devam etti. "Ama umuyorum ki bu zevki

olabilir Paylaş birlikte daha ne olursa olsun sen
olabilir Kendini ver..."

Demek onun duşta ne yaptığını anlamıştı, ha? "Her zaman." Kalbi küt küt atıyordu. "Teklif mi ediyorsun?"
"Evet."

"Bana borçlu olduğun için mi?" Tanrım, bunu söylemesini istemiyordu. Eğer söylerse... Dişlerini sıktı, aklını kaçırabileceğinden korkuyordu. Onu yine geri çevirmek zorunda kalacaktı.

Başını salladı. "Çünkü sana aşık oluyorum."

Sözleri doğrudan sikine gitti. Daha sertleşebileceğini hiç düşünmemişti. Nick aslında bunu yapabileceğini öğrenince şok oldu.

Tanrım, ona yeterince hızlı dokunamıyor, yumuşak bedenine yeterince hızlı ulaşamıyordu. Suyu kesti ve askıdan bir havlu aldı. Bir eliyle teninde boncuk boncuk biriken damlaları ovuşturdu. Diğer eliyle parmaklarını kızın koluna doladı ve onu kendine yaklaştırdı.

"Emin olun."

"Seni istediğimi mi? İstiyorum."

"Beni sevdiğini. Seni gördüğüm an sana aşık oldum. Aptalca gelebilir ama... işte bu. Eğer şimdi benim olmayı kabul edersen, senden vazgeçmeyeceğim. Benim olarak kalacaksın."

Sasha tereddüt etmedi. Başını sallamadı, kaşlarını çatmadı, itiraz ederek geri çekilmedi ya da ona kendi sikini tekrar yumruklamasını söylemedi. Hissettiklerini itiraf ederse yapabileceğini düşündüğü elli şeyden hiçbirini yapmadı ya da söylemedi.

Onun yerine yumuşadı, dudakları nazik, güven verici bir gülümsemeyle kalktı. "Sen de benimsin."

Havluyu son bir kez ortasından geçirdikten sonra leğenin üzerine attı. "Kesinlikle, bebeğim. Tamamen, tamamen senin."

"Güzel." Kadın elini ona doğru kaldırdı ve adam parmaklarının titrediğini fark etti.

Nick kabinden çıktı ve onun elini tuttu. "Gerginsin. Emin değil misin?"

"Endişeliyim," diye karşılık verdi. "Çok fazla deneyimim yok ve sizi memnun etmek istiyorum."

"Sadece nefes al ve evet de. Beni heyecanlandırmak için bundan fazlasını yapmana gerek yok. Ve rahatla. Benden korkmanı istemiyorum."

"Ben değilim." Başını salladı ve saçları usulca dalgalandı. "Beni asla incitmeyeceksin, sadece aklımı başımdan alacak şekilde kendimi iyi hissetmemi sağlayacaksın. Umarım ben de senin için aynısını yapabilirim." Sessizliğe gömüldü. "Ama bir şey daha söylemeliyim... Eğer Mike için endişeleniyorsan, bence o da bunu onaylardı. Ne de olsa bizi o bir araya getirdi."

Nick, onun da kendisiyle aynı şeyi fark etmiş olmasından dolayı rahatlamıştı. "Evet. Seni ne kadar çok istediğimi biliyordu. Bunu saklamakta iyi değildim."

"Hiçbir fikrim yoktu."

"Oh, o yaptı. Bizi tanıştırdıktan yaklaşık beş dakika sonra beni uyardı. Sana olan çekimim yüzümden okunuyordu, bu yüzden Mike beni bahçeye sürükledi ve yüzleştirdi."

"Ne yaptı, seni... dövmele mi tehdit etti?" Kaşlarını çattı. "Bu Mike'ın yapacağı bir şey değil."

Hayır, arkadaşı şiddet yanlısı biri değildi. "Sana karşı haddimi aşarsam artık arkadaş olamayacağımızı söyledi."

Ve ne kadar uzun zamandır yakın oldukları düşünöldüğünde, Nick Mike'ın bunu kastettiğini biliyordu.

Sasha'nın nefesi kesildi. Tehdidin ciddiyetini o da anlamıştı. "Yani hayatının geri kalanı boyunca ondan uzak durdun. Tanrım... O gece yemek boyunca, senin ilgisiz, neredeyse alakasız olduğunu düşünmüştüm."

Başını iki yana salladı. "Mike'a verdiğim sözö tuttum. Mesafemi korudum."

"Ama son saatlerinde tekrar birlikte olacağımızı garanti etti."

"Evet. Ve şimdi seni o kadar çok istiyorum ki sana dokunmadan bir an bile duramıyorum." Bir adım daha yaklaştı,

Sonra kulağına fısıldamak için eğildi. "Seni ıslatmak, çığlık attırmak niyetindeyim. Seni benim yapmak."

Ona karşı ürperdi. "Lütfen."

"Senin içinde olmayı çok seveceğim." Onu kaldırdı, ellerini gür, sıkı kıçının altına yerleştirdi ve yüzünü onunkine doğru eğdi. "Öp beni."

Sasha tereddüt etmedi, kollarını boynuna, bacaklarını beline doladı ve güzel yay dudaklarını ona doğru ayırdı.

Nick onu banyodan çıkarırken ağzına daldı ve en tatlı girintileri aradı. Onun tadına bakarken yatağa yaklaştı ve onu kolalı beyaz çarşafların üzerine bıraktı.

Bir kolunu başının üzerine, diğerini de yanına atmış olan Sasha, kendinin hiçbir parçasını ondan saklamıyordu. Denemiyordu bile. Bunun yerine, inkâr edemediği ağrısından kurtulmak istercesine kalçalarını oynatıyordu. Nefesini içine çekerken sırtı kavislendi ve yarı aralık dudakları ve şehvetli bakışlarıyla ona sessizce yalvardı.

Nick onun tadını çıkarmak istiyordu ama acelecilik kendini kontrol etmesini engelliyordu. Kendini onun üstüne bıraktı, vücudunu kendi vücuduyla kapladı ve tekrar onun narin dudaklarının arasına girerek nefesini yuttu.

Kahretsin. Yavaşlaması lazım.

Sadece bir saniye daha... Ama onun tadını dilinde, ipeksi tenini parmaklarının altında daha fazla hissedene kadar tekrar nefes alamayacakmış gibi hissediyordu.

Yaklaşık üç yıl önce onu ilk gördüğü andan beri ona sarılmak için yanıp tutuşuyordu. Bitmek bilmeyen aylar boyunca bir hücrede oturduğunda, suçluluk duygusunu rafa kaldırmış ve bir gün Sasha'yı altına çekip vücudundaki tüm açlıkla onu yiyip bitirmek için özgür olacağını hayal etmişti. Zihninde onunla yüzlerce kez sevişmişti. İnsanoğlunun bildiği her şekilde çığlıklar atarak, boğulurcasına haykırarak onu defalarca doruğa ulaştırmıştı.

Bugüne kadar Sasha onu gerçekten sevgilisi olarak görmemişti.

Nick nefes nefese dudaklarını onunkilerden ayırdı. "İyi misin?" "Elbette iyiyim. Beni kırmayacaksın."

Ona bir bakış fırlattı. "Seni sikmeyi ne kadar çok istesem de, yapabilirim."

Yanaklarında bir kızarıklık belirdi. "Çok fazla konuşuyorsun."

"Bunun yerine seninle meşgul olmam gerektiğini mi söylüyorsun?" Güldü.

Boynuna, çene çizgisine öpücükler kondurdu ve ağzını onunkinin altına doğru eğdi. "Aynen öyle."

Kadın onu her zaman şaşırtıyordu ve Tanrım, onun bu yönünü seviyordu.

"Oh, bebeğim. Bu odadaki bir sonraki ses benim için çığlık atman olacak."

Kollarını onun boynuna dolamadan önce dudaklarında bir gülümseme belirdi ve kendini ona doğru kaldırdı, göğüsleri göğsüne bastırdı. Adam onun ağzını aldı.

Kahretsin, onun öpücüğündeki aşkı tadabiliyordu. Şimdiye kadar kendini sadece evlendiği adama vermişti. Ama şimdi ona teslim oluyordu. Parmak uçlarından bağlılık akıyordu. Yumuşak avuçlarından sızan kabulleniş, adamın teninde kayıyordu. Ona inanıyordu. Onu istiyordu. Kalbini ona açmıştı.

Nick onun sonsuza dek kendisiyle kalmasını istiyordu.

Sasha'nın parmak uçları, kıcını avuçlamadan ve kalçalarını hiçbir erkeğin yanlış anlayamayacağı bariz bir davetle ona doğru kaldırmadan önce omurgasının çizgisinde fısıldadı. Terlemeye başladı.

İşleri ağırdan almanın canı cehenneme. Bir dahaki sefere bunun içindi. "Sasha," diye inledi.

"Seni istiyorum." Onun ela yeşili ve yalvaran gözlerine baktı.

"Ben de seni istiyorum bebeğim. Sadece bir prezervatife ihtiyacım var." Aptal bir lateks parçası için ondan bir an bile ayrılmak onu öldürmeyecekti.

Yataktan kalkan Nick kutuyu buldu ve içine daldı, hızla bir folyo karesini yırttı ve kaygan kılıfı sikinin üzerinde yuvarladı. İşini bitirir bitirmez kendini tekrar kadının üstüne attı ve ağzını tekrar yakaladı.

Onun altında inledi ve hoşnutlukla açıldı, dizleri onun kalçalarını sarmak için büküldü. Ruhunu parmaklarının dokunuşuna ve dillerinin birbirine dolanmasına döktü. "Acele et."

Aleti kesinlikle bunu istiyordu ama bu kadının içine girip orgazm olması için çok uzun süre beklemişti.

"Birkaç şeyi netleştirir netleştirmez." Çünkü onun parmaklarının arasından kayıp gitmesine imkân yoktu.

"Ne?" sesi sabırsız geliyordu. "Yatakta kontrolün sende olmasını istiyorsun."

"Her zaman. Ama bu değil-" İçini çekti. Kahretsin, kelimeleri tükürmesi gerekiyordu. Eğer tartışacaksa... onu nasıl ikna edeceğini ve lanet fikrini nasıl değiştireceğini biliyordu. Ayrıca, istemiyordu. Sasha onundu ve hayır cevabını kabul etmeyecekti. "Clifford'u ortadan kaldırdığımızda, benimle evleneceksin. Geçmişimin kâğıt üzerinde kötü görüldüğünü biliyorum ama-"

"Evet."

Tartışma yok mu? "Gerçekten mi? Ciddi misin?"

"Sen ve ben hayatın kısa olabileceğini çok iyi biliyoruz. Seni seviyorum. Bundan eminim. Neden bekleyelim ki? Ayrıca, küçük kızların hayatlarında güçlü bir baba figürü olmalı. Harper'ın senin onun olmana ihtiyacı var. Mike hayatımda onun yerini alman için seni seçti. Eminim o da Harper'ı yetiştirmemde bana yardım etmeni isterdi."

Nick'in içi pek ısınmamıştı. Ama... kahretsin. Sasha'nın söylediği her şey onu telaşlıyordu. "Haklısın. Harper'a her zaman göz kulak olacağım, onu koruyacağım. Onun da kardeşlere ihtiyacı var."

"Daha fazla çocuk mu istiyorsun?"

"Siktir, evet." Karnının içine koyduğu çocukla şiştiğini düşünmek onu neredeyse çözüyordu. "Seninle birlikte. Bebeğim... Sabırsızlanıyorum."

Sasha bacaklarını daha geniş açtı. "O zaman yapma."

"Evet. Bekle." İkisi için de uzun zaman olmuştu. "Bu zorlu bir yolculuk olacak."

Sanki bu onu hiç üzmemiş gibi adını iç çekti ve adamın omuzlarına sarıldı.

Kalçalarını kavrayarak başını eğdi ve boynunu ve göğüslerinin kabarıklığını ısırdı -buraya daha sonra geri dönecekti- sonra açıklığını yokladı.

Başı kadının kıvrımlarında tereyağı gibi kayıyordu. Kadın kaygan ve sıkıydı ve cennete hiç olmadığı kadar yakındı.

Zevke hazırlanır gibi kollarını tutku dolu bir kavramayla sıktı.

Nick onu daha sıkı tuttu ve amının içinde daha derinlere doğru nefes aldı.

O bunu yaparken, kadın boğazından tiz bir çığlık çıkardı.

Kalçalarını salladı, okşadı, çaresizdi, her santimini içine gömmek için yanıp tutuşuyordu.

Kalçalarını adamın kalçalarının etrafında sıktı ve onu daha da teşvik etti.

Ona her şeyini verdi, daha fazla itip kakamayana kadar bir itme ve bir acele ile içine daldı.

Kadın haykırdı, sesi boğuktu, tırnakları adamın tenine gömülmüştü, adam arzusunu serbest bırakıp onu kendine ait kılarken ter onu kaplamıştı.

Sert vuruşların ardından gelen darbelerle yatak gıcırdadı. Kızın dudaklarından nefesler ve inilti kopardı. Mutluluk vücuduna ateş gibi yayıldı.

Tanrım, dayanamayacaktı. Seks yapmayalı uzun zaman olmuştu ve hiçbir kadını bu kadını istediği kadar şiddetle istememişti. Damarlarını yırtarcasına hissettiği ve kısıtlamalarını yok eden şey sadece arzu değildi. Bu, beynini çözüyor, hazzı algılama şeklini değiştiriyordu. Zevk tanımını yeniden yazıyordu.

Altında sıkılaştı; omuzlarını kavradı, bacaklarını kalçalarına doladı ve tatlı amını ağlayan sikinin üzerine koydu.

Kahretsin, şimdi onunla gelmesine ihtiyacı vardı.

Nick başparmağını aralarına sokup kızın klitorisinin üzerinde gezdirdi. Sert nefesleri kekeliyordu. Başını ileri geri sallıyordu. Küçük incisi Nick'in dokunuşu altında sertleşti.

"Hayır..."

"Evet, bebeğim. Şimdi benim için gel."

"Bu...çok..."

"İyi mi? Bırak gitsin. Çığlık at."

Kasıldı, vücudu kavislendi, pembe küçük ağzı bir *O* harfine dönüştü ve kasılırken, kenetlenirken ve tüm vücuduyla doruğa ulaşırken onun adını ciğerlerinin en yüksek sesiyle haykırdı.

Nick bunun onun için asla eskimeyeceğini biliyordu.

Bu, zevk onu ezip geçmeden ve aklını kaçırmadan önce aklına gelen son düşünceydi; kadın onu çözüp kalbini sonsuza dek ele geçirirken kendini ona boşalttı.

Sadece nefes alıp vermeleriyle noktalanın sessizlikte ona sıkıca sarıldı.

"O da neydi öyle?" Sesi en az onun kadar şaşkıncı.

"Sadece seks değil." Aradaki farkı biliyordu. Nick oldukça Az önce paylaştıkları şeyin beynini çözdüğünden, onu sadece ve sadece onun için yeniden düzenlediğinden ve onu kendini adanmış bir adama dönüştürdüğünden emindi. "Ama bir dahaki sefere daha iyi olacak."

"Nasıl?" Bakışları sersemlemişti, sanki sekslerinin uzaktan bile olsa nasıl gelişebileceğini düşünemiyordu.

Sırıttı. "Daha yavaş olacağım. Daha kontrollü olacağım, söz veriyorum."

"Neden rahatsız mı edeyim?" O iç çekti. "Bu oldu Yani inanılmaz."

O asla bir kez duydum onu Yemin ederim. İşitme onu Bu kadar kesin konuşması onu güldürdü. "Peki ya söz verirsem

daha güzel bir yer olacak mı?"

Sasha yüzünü buruşturdu. "Bunu çok isterdim."

"Anladın, bebeğim. Bana sahıpsın. Her zaman. Seni seviyorum."

"Ne kadar çılgınca gelse de ben de seni seviyorum Nick. Hadi kötü adamı yakalayalım ve sonsuza dek mutlu yaşayalım."

Walter Clifford'ın işleri bu kadar kolaylaştırmaya niyetli olduğunu sanmıyordu ama Sasha'yı endişelendirmek istemediğı için başını sallamakla yetindi. "Kesinlikle."

Altıncı Bölüm

Nick lekeli tavana bakarak yatıyor, bir kedi yavrusu gibi kendisine doğru kıvrılan, yumuşak ve mırıldayan Sasha'nın sırtını dalgınca okşuyordu. Bu düşünce onu gülümsetti. İkinci seks ilkinden bile daha iyi olmuştu. Sasha'nın aldığı zevki uzatmış, onu bekletmiş, pençelemiş ve yalvartmıştı. Sonra yetenekli dili ve yatak odasındaki gözleriyle onu tekrar sırt üstü yatırıp hâlâ onu sersemleten coşkulu bir doruğa ulaştırana kadar onu çözmüştü.

Onunla elli yıl geçirebilirdi.

Önce Walter Clifford'dan kurtulmaları gerekiyordu. Saate bir göz atan Nick, Sasha ile birlikte Josh Krandall'ın evine ulaşmak için yaklaşık kırk dakika içinde kapıdan çıkmaları gerektiğini söyledi.

Gerçekten de son üç saattir sevişiyorlar mıydı? Bacakları ne kadar kemiksiz hissederse hissetsin, buna inanıyordu.

Komodinin üzerindeki cep telefonunun vızıltısı düşüncelerini böldü. Nick, ses Sasha'yı uyandırmadan önce telefonu kaptı. "Ne?"

"Oh, huysuz. Ya sen hiç alamıyorsun ya da ben araya girdim," diye alay etti Xander.

"İkisi de değil." Nick Sasha'dan uzaklaştı ve alçak sesle konuşarak masaya yöneldi. "Bir sebepten dolayı mı arıyorsun yoksa sadece benimle uğraşmak mı istiyorsun?"

Genç Santiago içini çekti. "Seni kızdırmayı ne kadar sevsem de, bu sosyal bir görüşme değil."

Bu sözleri söyleme şeklindeki bir şey Nick'in birden öyle olmasını dilemesine neden oldu. "Harper?"

"O iyi. Ama emin olmak için Edgington kardeşlerin sahip olduğu güvenli bir eve taşındık."

Bağırsakları sıkıştı. "Ne oldu?"

"Birkaç saat önce biri kiraladığınız eve girmiş. Etrafı dağıtmışlar ama bir şey almamışlar."

"Tesadüf mü?" Ama soru Nick'in ağzından çıkarken bile başını salladı. Buna inanmasına imkân yoktu.

"İhtimaller nedir? Sanırım bir şey arıyorlardı."

"Video. Clifford'ın videonun bizde olduğunu bildiğini varsaymak mantıklı olur." Nick bu pisliğin nasıl bu kadar hızlı çalışabildiğinden emin değildi ama acımasızdı ve gücü vardı. Ve Mike'ın kanıtları dışarı sızmadan önce Sasha'yı bulmak için çılgına dönüyor, neredeyse pervasızlaşıyordu.

"Bu benim tahminim. Bilmen gereken bir şey daha var. Duvarlara "ÖLECEKSİN, KALTAK" yazan grafitiler bırakmışlar."

Nick'in kalbi durdu.

"Siktir." Omzunun üzerinden baktığında Sasha'nın hâlâ uyuduğunu gördü. "Demek Clifford da onun benimle olduğunu biliyor."

"Evet. Bu işi bir an önce bitirmelisin. Eğer bu DA size kiraladığımız evle çoktan bağlantı kurduysa, Harper için etrafı kolaçan etmeleri uzun sürmeyecektir."

Bu da London ve Dulce'yi tehlikeye attı. Lanet olsun.

"Bu gece icabına bakacağım. Benim gitmem gerek."

"Lanet olsun, Nick. Bu sesi tanıyorum," diye bağırdı Xander. "Bana oyun planını anlat. Aptalca bir şey yapma."

Aptalca mı? Hayır. Sadece Sasha ve Harper'ı güvende tutmak için ne gerekiyorsa onu yaptım. "Seni birkaç saat içinde arayacağım."

"Nick-"

Telefonu kapattı. İçinden gelen çığlıklarla dizüstü bilgisayarının kapağını kaldırdı ve New Orleans'la ilgili son haberleri almak için yerel bir televizyon kanalına tıkladı. En üstte, tam da korktuğu gibi, gelişen bir haber vardı. *Bölge Savcısı Gün Işığında Durakta Öldürüldü.*

Josh Krandall ölmüştü.

Clifford dalga geçmiyordu. Pislik herif bütün gün onları izlemişti. Nick, herifin şu anda nerede saklandıklarını bilmiyor olması gerektiğini, yoksa çoktan motel odasının kapısına dayanmış olacağını fark etti. Ama bu şekilde

Nick'e yardım edebilecek insanlar, piç kurusu bir mesaj gönderiyordu.

Ne yazık ki Nick onu dinlemiyordu. O pis savcıya yaptığı her şeyin bedelini ödetmeye niyetliydi.

Nick zihninde bütün seçenekleri gözden geçirdi. Polise ya da FBI'a gitmek hiç de iyi bir fikir değildi. Clifford kirli işlerle uğraşanların ceplerini dolduruyordu ve Nick kimin temiz olduğunu nereden bilecekti? Mike'ın videosunda savcının telefonda konuştuğu her kimse, bir tür kolluk kuvvetine benziyordu. Sanki her zaman oluyormuş gibi bir duruşmaya hile karıştırmaktan ve Mike'ı öldürmekten bahsediyorlardı. Sasha ve kızının sonunu getirmeyi hiç düşünmemişlerdi. Elbette Nick basını deneyebileceğini düşündü ama onların dikkatini çekebilecek bir gücü yoktu, özellikle de seçim sonrası yoğun bir sezonda. Hikâyeyi *yayarlarsa*, Sasha'yı kurtarmak için çok geç olacaktı.

Elini saçlarının arasında gezdiren Nick, bakışlarını yeniden kadınına dikti. Onsuz bir hayat nasıl olurdu? En kötüsü olsa ve onu ve Harper'ı kurtarmak için mümkün olan *her şeyi* yapmamış olsa yaşayabilir miydi?

Sikerler. *B* planını seçmek zorunda kalacaktı.

Telefonu elinde evirip çevirerek iç geçirdi. İnkâr öfkelenmişti. Pişmanlık kabardı. Öfke yok oldu. *Orospu çocuğu*. İntikamının bu şekilde bitmesini istememişti. Ama Sasha'yı her zaman ilk sıraya koymuştu. Hikayenin sonu.

Küfrederek savcının ofisinin numarasını aradı. Biraz dolaştıktan sonra adamın direkt hattını buldu. Sesli mesaj. Kahretsin.

"Clifford, ben Nick Navarro. Pazarlık edelim. İstedğin şey bende var. Sasha Porter ve kızını rahat bırakmayı kabul edersen sana veririm. Karşılığında videoyu ve benim hayatımı alabilirsin. Onun tek kelime etmemesini sağlayacağım. Anlaşma bu; al ya da bırak. Bu akşam dokuzda Popp Bandstand'de ol."

Nick adama yalnız gelmesini söylememişti; bunu yapmazdı. Tıpkı Clifford'un, Sasha'nın sırf Nick geldi diye çenesini kapalı tutacağına asla inanmayacağını bildiği gibi.

ona bunu söyledi. Walter Clifford gibi adamlar şiddetten, kaba kuvvetten ve ölümden anlardı. Neyse ki Nick onun dilinden konuşuyordu. Muhtemelen bu toplantıdan hâlâ nefes alarak çıkamayacaktı... ama Mike'ı öldüren ve Sasha'nın hayatını mahveden piç de öyle.

Nick'e göre bu adil bir değiş tokuştu. Kendini otuz üç yaşından daha yaşlı hissederek ayağa kalktı, silahını kılıfına soktu ve odanın içinde Sasha'ya doğru ilerledi, eğilip alnına bir öpücük kondurdu, dudakları öylece kaldı. O anın kaçınılmazlığı onu boğdu. Sasha'nın çiçek kokusu ve sevişmelerinin kokusuyla dolu sert bir nefesi içine çekti. En azından hayatının en güzel anlarından biriyle uzaklaşacaktı. Zirveye çıkmak daha iyiydi.

"Milyonlarca yarınımız olmasını umuyordum bebeğim," diye fısıldadı. "En azından bunu sana ve Harper'a verebilirim. Seni seviyorum."

Telefonunu, video kanıtını ve kalbini geride bırakarak arabanın anahtarlarını ve silahını alan Nick motelden ayrıldı ve gecenin karanlığında kayboldu.

* * * *

Sasha irkilerek tek başına uyandı. Odadaki boşluğu hemen hissetti. Bir solukla doğrulup etrafına bakındı. Nick gitmişti, silahı da öyle. Telefon ve bilgisayar hâlâ masanın üzerinde duruyordu. Bu ne anlama geliyordu?

Kalbi küt küt atarak, her ihtimale karşı giysilerini giydi ve odayı aradı. Ama tahmin ettiği gibi Nick görünürde yoktu. Mike'ın kaybolduğu gece hissettiğine çok benzeyen uğursuz bir hisse kapıldı.

Sevdiği bir adamı daha aynı katil yüzünden kaybetmeyi reddediyordu. Artık yeniden yaşamaya başladığına göre Nick'i kaybetmeyecekti.

Ne yapabilirdi ki? Nereye gitmişti? Ona nasıl yardım edebilirdi?

Sasha telefonuna koştu ve son aradığı numaraya baktı. Tanıdık olmayan ama yerel bir numaraydı. Rakamlar üzerinde ters arama yapmak için dizüstü bilgisayarın kapağını kaldırdı ama açık tarayıcı ona cevabı verdi. Soğuk kanı boyunca süzöldü. Savcının ofisi. Clifford'ın direkt hattını bulmuştu.

Nick neden adamı arasın ki? Sasha, onu ve Mike'ı sattığına inanmayı reddetti. Video karşılığında suçludan iyilik kabul etmezdi. Birkaç gün önce, adamın bunu ve daha kötüsünü yapabileceğine inanabilirdi. şimdi daha iyi biliyordu.

Adamın açtığı diğer tarayıcı sekmesine tıkladı. Yerel bir haber. Nefes nefese başlığı okudu. Josh görünüşte rastgele bir araba saldırısında mı öldürölmüştü? Sasha bunun tesadüf olduğuna bir an bile inanmadı. Clifford, Mike'ın kanıtlarını görüp görev gücüne götüremeden önce kendi çalışanını öldürmüştü.

Birdenbire Nick'in neyin peşinde olduğunu tam olarak bildiğinden korktu.

Telefonunu eline alıp rehberinde gezinirken panik kalbini sıkıştırdı. Neyse ki çok az kişi vardı ve Xander'ı bulmak kolaydı.

Adam ilk zil sesinde telefonu açtı. "şükürler olsun. Son görüşmemizden sonra aptalca ve kahramanca bir şey yapacağından korktum, seni pislik. Yapma-"

"Sanırım öyle," diye nefes aldı telefonda. "Ben Sasha. Uykumdan uyandığımda onu gitmiş buldum. Silahını almış ve telefonunu bırakmış. Otuz dakika içinde göreceğimiz ADA öldü."

"Tamam, panik yapmayın. Onunla belki on dakika önce konuştum. Umarım bu süre içinde çok fazla aptallık yapmamıştır." Xander yüksek sesle küfretti. "Beni dinle. Logan Edgington benim en iyi arkadaşlarımdan biridir."

"Eski deniz komandosu. Nick söyledi."

"Evet. Sana doğru geliyor. En iyisi. Bana yerini söyle." O söyler söylemez, Xander devam etti. "Ben

Onu sana getirdim. Ben de Nick'in izini bulmaya çalışıyorum. Nereye gitmiş olabileceğine dair bir fikrin var mı?"

Sasha düşünmeye çalıştı ama bir şey bulamadı. "Burası büyük bir şehir. Her yerde olabilir."

"Bana son zamanlarda gittiğin yerleri anlat."

Her bir yeri kronolojik sırayla saydı. "Aklıma sadece bir tanesine geri döneceği geliyor, o da Popp Bandstand. Onun ve Mike için bir anlamı vardı. Pazartesi gecesi o kadar kalabalık olmaz, özellikle de saat ilerledikçe. Ama tamamen başka bir yerde olabilirdi..."

"Burada açılarla çalışmaya devam edeceğim. Senden bir şey yapmanı istiyorum, Sasha. Bu videoyu bulabildiğin tüm yerel TV kanallarına e-posta ile gönder. Ben de Lafayette'te aynısını yapıyorum. Onlara Mike'ın dul eşi olduğunu söyle. Clifford'ı mümkün olduğunca çabuk hedef haline getirmeliyiz. Logan NASCAR profesyoneli gibi araba kullandığı için iki saatlik yolu bir buçuk saatte gidebilir. Ayrıca FBI ile de temasa geçeceğim. Nick'e bir adam tanıdığımı söylemeye çalıştım ama telefonu kapattı. Sean bizi doğru kişilerle temasa geçirecektir." Xander sonunda nefes aldı. "Nick'i kurtaracağız."

"Umarım öyledir." Sasha sevdiği adama yardım etmek için daha fazlasını yapabilmeyi diliyordu çünkü haber kaynaklarına video göndermek güvenli ve ortadan kaldırılmış bir şeymiş gibi geliyordu. Nick'in Xander'dan yapmasını isteyeceği bir şey. Meşgul bir iş gibi. "Yapacağız."

Beni bir şey yapmaktan kurtardı. Londra bir kez tehlikeye girdiğinde aptalca ve fedakârca davrandı. Ona borçluyum."

"Onu kaybedemem." Sesindeki gözyaşlarından nefret ediyordu. Şimdi dağılma zamanı değildi.

"Çok şey kaybettin."

Evet. Mike'ı kaybetmek Mike'ı kaybetmek hayatını paramparça etmişti. Nick'i kaybetmek kalbini sonsuza dek paramparça edecekti.

"Harper iyi mi?"

"Harika. Eğleniyoruz. Neredeyse iyileşti. Dr. Minn bu öğleden sonra onu gördü ve ilerlemesinden memnun kaldı. Onu endişe listenizden çıkarın. Biz hallederiz."

"Her şey için teşekkürler."

"Sana Logan'ın bir resmini mesaj atıyorum, böylece motelinin kapısına geldiğinde doğru adamı tanıyacaksın. Nick'ten haber alırsan beni ara. Ben de aynısını yaparım."

Mırıldanarak veda eden Sasha telefonu kapattı. Logan bir saat içinde burada olacaksa, yapması gereken bazı hazırlıklar vardı. Tüm TV kanallarına e-postaları gönderdikten sonra bir oda anahtarı aldı, caddenin hemen aşağısındaki spor malzemeleri mağazasına gitti ve Louisiana'da bekleme süresi olmadığı için şükrederek bir alışveriş yaptı.

Sasha ne olursa olsun hazırды - Nick'i kaybetmek dışında. Bunun olmayacağına çok kararlıydı.

Yedinci Bölüm

Akşam dokuz olmuştu. Nick Popp Bandstand'ın ortasında durmuş, elindeki SIG'in ağırlığını hissediyordu. Clifford her an bir manga serseriyle ortaya çıkıp onu vurabilirdi.

Ama önce suçlu savcının gözlerinin arasına bir kurşun sıkmadan önce değil.

Clifford, sanki düşünceleri sahtekârı uyandırmış gibi, her iki omzunda birer tane olmak üzere iki haydut eşliğinde kubbenin tepesinden sızan ışığa doğru yürüdü. Hava hâlâ soğuktu, bu yüzden parkta başka kimse yoktu. Bundan sonra olacılara kimse tanık olmayacaktı.

Walter Clifford onu öldürtmüş olsa kimse görmezdi. Nick, "Orada kal," diye ısrar etti. "Bu yeterince yakın."

"Bana ne yapacağımı söyleyemezsin, Navarro," diye ısrar etti yaşlı adam. "Bana kanıtları ver."

"Sasha Porter ile kızını yalnız mı bırakacaksın?" Nick silahını kalçasının hemen arkasına saklamış, doğru anı bekliyordu.

"Gerçekten o kadar aptal mısın? O sürtük, aptal kocasının bulduğu her türlü kanıtı gördü. O bir tanık. Yarım kalmış bir iş. Altı ayak altında olması gerekiyor. Çocuk da öyle. Koruyucu ailede daha fazla veledede ihtiyacımız yok. Kıza ve devlete bir iyilik yapmış olacağım."

Nick dişlerini sıktı. Sadece bir tür adam üç yaşındaki bir çocuğu öldürebilirdi. Altı ayak altında olması gereken birinden bahsediyoruz... "O zaman sana bir bok vermiyorum."

Savcı güldü, sesi cızırtılı ve acımasızdı. "Bu iyi. Dan?" Sağındaki adama baktı. "Vur şu orospu çocuğunu. Yeğenime tecavüz ettiği için cezasını çekmeli zaten. Mahkûmiyetinin intikamını almayı bu kadar çok istemesi ve silahını seçilmiş bir memura ve görevde olmayan iki memura doğrultması ne kadar utanç verici."

"Evet, efendim. Göğüs kaslarının arasından mı yoksa gözlerinin arasından mı?" diye sordu polis.

"İyi bir önlem için ikisinden de birer tane almaya ne dersiniz?" Clifford, Nick'e zafer kazanmış gibi yapmacık bir gülümseme verdi. "Hoşça kal. Arkadaşının dul karısını ve çocuğunu da yakında senin yanına göndereceğim."

"Beklemek isteyebilirsin. Video yanımda değil ve beni şimdi vurursan asla göremezsin."

"Bu şansı değerlendireceğim." Adam kohortuna baktı. "Şimdi yap."

Dan silahını kaldırdı ve nişan aldı. Nick güverteye çarptı ve bir sütunun arkasına yuvarlandı, taş sütunun etrafına bakıp Clifford'ın kafasına temiz bir atış yapmak için hizalanmaya çalışırken kalbi hızla çarpıyordu.

"Kimse kımıldamasın!" diye bağırdı farklı bir ses kaosun içinde.

Nick dondu kaldı. Ortak cinayet partilerini kim basmıştı?

"FBI," diye seslendi aynı ses. "Walter Clifford, cinayet işlemek için komplo kurmak, cinayete azmettirmek, delilleri karartmak ve yolsuzluk yapmaktan tutuklusunuz. Eller yukarı. Şimdi!"

"Siktir git!" dedi yaşlı adam.

"Etrafınız sarıldı," diye uyardı federal ajan.

Nick tekrar sütunun arkasına baktı. FBI, Dan ve Clifford'ın diğer kiralık katilini çoktan kelepçelemişti. Ama savcı kendi silahını kaldırmış ve en yakındaki ajanın kafasına doğrultmuştu. "Aşağı inmeyeceğim."

"Öylesin, seni piç!" dedi bir kadın. Kadının tanıdık sesi adamın damarlarını buza çevirdi. "Her şey bitti."

Sasha mı?

Nick ayağa fırladı ve onun, Xander'ın arkadaşı Logan olduğunu anladığı iri yarı bir askerle birlikte ışığın bir köşesinden çıktığını gördü. Allah kahretsin. Neden buraya gelmiş ve kendini tehlikeye atmıştı ki?

Onun için. Çünkü onu seviyordu. Çünkü onu kaybetmeyi reddetti. Kendini, kızıyla olan geleceğini riske atmıştı,

ve tüm değerli yarınlarını onu kurtarmak için harcadı.

Kahretsin, Nick onu daha da çok sevmeseydi. Ama keşke o pis motelde kalsaydı diye içinden geçirdi.

Clifford silahı ona doğru çekti ve nişan aldı. "Geber, kaltak."

"Hayır!" Nick bağırdı ve ayağa fırladı, silahı hazırды, bir şekilde tetiği çekmeye ve Sasha'nın yoluna ateş etmeden önce Clifford'un sefil varlığına son vermeye kararlıydı.

Şoka uğrayan kadın kendi silahını kaldırdı ve tetiği çekti. Silah sesi havada çınlarken herkes donakaldı.

Clifford boynunu tuttu ve sendeleyerek geri çekildi. Kan fışkırdı. Nefes almaya çalışırken hırıldadı. Sonra son bir solukla yere düştü.

FBI, Clifford'ın güvenliğini sağlamak ve Sasha'nın etrafını sarmak için harekete geçti.

Nick bando tribününün parmaklıklarından atladı ve çimlerin üzerinden hızla geçti. "Sasha. Bebeğim!"

Silahını bıraktı ve ajanların arasından sıyrılarak ona doğru koşmaya başladı. "Nick! Aman Tanrım... Çok endişelendim."

Onu kollarıyla sardığı anda, kalp atışlarını, sıcaklığını ve sevgisini hissederek sıkıca kavradı. Bu kadının gitmesine asla izin vermeyecekti.

"Bu kabus sona erdi, Tanrı'ya şükür. Silahı nereden buldun?" diye bağırdı.

"Hala Louisiana ehliyetim var. Daha önce babamla birlikte silah güvenliği dersine girmiş ve geçmiştim. Sen motel odasından ayrıldıktan sonra uyandım ve Xander'la konuştum. Sonra spor malzemeleri dükkanına koştum ve bu gece bu Baretta'yı aldım. Başı dertte bir genç kız gibi oturup durmayacaktım."

"Ama yapmanı istedim, lanet olsun. Bir daha asla böyle kaçıp gitme," diye azarladı.

"O zaman sen de sakın beni bırakıp kaçma. Hayatla tek başına yüzleşmek için beni geride bırakmana asla izin vermeyeceğim." Başını iki yana salladı. "Her zaman senin yanında olacağım."

"Ama seni kurtarmak istedim bebeğim. Planım buydu. Bu yüzden bana geldin." Onun kollarını tuttu. "Sana bu kadarını vermeme izin vermeliydin."

"Hayatın pahasına mı? Bunun olası bir sonuç olduğunu biliyordun."

Tereddüt etti, sonra başını salladı. "Bu önemli değil."

"Benim için öyle! Senin korumandan daha çok ihtiyacım olan şey senin gücün, desteğin ve sevgin. Birbirimizi kurtarmalıyız."

Kadın haklıydı ve adam tüm gezegeni arasa kendisi için daha iyi bir kadın bulamazdı. "Seni seviyorum."

Nick onları izleyen ajan sürüsünü gördü. Muhabirler olay yerinin çevresinde belirmeye başlamıştı, kameralar kayıttaydı. Sızdırılan video ve Clifford'un tutuklanması için çıkarılan yakalama emri hakkında konuştuklarını ve Nick'in mahkûmiyetinin -diğerlerinin yanı sıra- muhtemelen bozulacağını tahmin ettiklerini duydu.

"Öyle ve çok minnettarım. Ama sen ve ben? Daha yeni başlıyoruz."

"Evet." Nick yutkundu. "Kapımı ilk çaldığında senden sadece dört haftalığına bedenini bana vermeni istemiştim. Şimdi ise bana kalbini bir ömür boyu vermen gerektiğini düşünüyorum."

Onun elini tuttu ve bekleyen ajanlarla yüzleşti. "Anlaştık."

Sonsöz

Altı ay sonra

Nick kamyonetinden inip kapıdaki sarışına yaklaşırken gülümsedi ve onun nefesini kesmeyi asla başaramadı.

"Eee?" Sasha boynundaki ışıltılı kolyeyle oynayarak sordu.

Walter Clifford'u harcadıktan sonra, bir dizi kirli polis, birkaç yozlaşmış avukat ve bir ya da iki yargıç ortaya çıkarılmış ve mahkûm edilmişti. Nick, Sasha ile birlikte geriye değil, ileriye bakmakta ısrar etmişti. Bu yüzden Mike'ın ölmeden önce ona gönderdiği anahtarı elmas bir kalple değiştirmişti. Bu kadını seviyordu ve bunu her gün, her an hatırlamasını kesinlikle istiyordu.

"Diğer kızlarla ve oğlanlarla iyi oynayıp oynamadığımı mı soruyorsun?" diye alay etti eve doğru giderlerken.

"Belki de seninle iyi oynayıp oynamadıklarını sormalıyım." Bir elini kıvrımlı kalçasına götürdü. "S.I. Industries'deki ilk gününde bunu giydiğine hâlâ inanamıyorum."

"Ne?" Yere baktı. Göğsünde bir Azrail çizimi ve üzerinde "*İşimi Seviyorum*" yazısı vardı. "Bu benim süslü tişörtüm."

"Nick..." diye hafifçe azarladı.

"Evet, öyle. Javier ve Xander'ı şirket adamı olmadığım konusunda uyarmıştım. Ayrıca gömleği gördüklerinde güldüler."

Kadın başını salladı ama adamın gördüğü tek şey hayranlık dolu gülümsemesi oldu. "Ee... iyi günler?"

"Evet. S.I. Industries her zaman güvenlik sorunları yaşayacaktır. Bu gerçeklik teknoloji ve savunma müteahhitliği ile el ele gider. Bu iş zorlu olacak ve ben de bundan büyük keyif alacağım. Selefimin emekli olmaya karar vermesine sevindim." Nick, Santiago'nun

Kardeşler adama yüklü bir maaş ekiyle yardım etmişlerdi ama adam Grand Cayman'a taşındığından beri Nick onun için fazla zlmyordu.

"Bu harika." Sasha ona sarıldı. "Bunun senin için doğru kariyer hamlesi olacağını biliyordum."

"Kesinlikle," diye güvence verdi. "şimdi, güzel karımdan bir pcğe ne dersin?"

Yanaklarında tatlı bir pembelik belirdi ve gülümseyerek yaklaşıp parmak uçlarında durdu, gözleri kapalı, dudakları ayırıktı. Onu ikinci kez davet etmesine gerek yoktu.

Nick kızın dudaklarına yapıştı ve bir iniltiyle onu kendine doğru çekerek bugün onu ne kadar özlediğini hissetmesini sağladı.

"Hmm... Güzel karımdan bir pckten daha fazlasına ne dersin?" diye dudaklarına doğru nefes aldı.

Sırıttı. "Bu sabah seni ateşli bir şekilde uğurladım."

"Bu on iki saat önceydi." Göz kırptı.

"Doyumsuzsun..." Azarlar gibi konuşmaya çalıştı ama kendini beğenmiş gülümsemesi sesini bastırdı.

"Kendimi doyamayacak kadar aşık biri olarak görmeyi tercih ediyorum."

"Ben de," diye fısıldadı.

"Anneciğim." Harper elinde oyuncak bebekle odaya girdi. "Nick Baba!"

Sasha pişmanlık dolu bir i çekişle ona son bir öpücük verdikten sonra, Harper kendini onun kollarına bıraktığı anda geri çekildi.

Küçük şeytanı yakaladı ve ona sıkıca sarıldı. "Merhaba balkabağım. Bugün anaokulu nasıldı?"

"Eğlenceli." Ona sıkıca sarıldı. "Seni zledim."

"Ben de seni özledim." Küçük sarı buklelerinin tepesini öptü.

"A mısın?" Sasha kıza sordu.

"Evet." Nick'in kollarından sıyrıldı, oturma odasının zeminindeki oyuncakları dikkatini dağıtmıştı.

"Yemek beş dakika içinde hazır olacak," dedi Sasha kızına ve sonra dönüp mutfağa doğru ilerledi. "Masayı hazırlamam gerekiyor."

Nick onun kışının sallanışını izleyerek onu takip etti. "Bu kadar güzel kokan ne?"

"Lazanya."

"Kulağa şahane geliyor. Tatlı da alacak mıyım?" diye sordu imalı bir şekilde.

Karısı başıyla onayladı. "Ne istersen, ne zaman istersen."

"Bu teklife dikkat et, bebeğim." Kahvaltı köşesine doğru başını salladı. "Şu masa son derece davetkâr görünüyor."

Onu zaten birden fazla kez üzerinde oturarak, bağlayarak ve domaltarak siktiği için Sasha kıpkırmızı kesildi ve boğazını temizledi. "Harper, yemekten önce git ellerini yıka."

"K." Kız koridorda koşuşturdu.

Nick onun gidişini yüreği burkularak izledi. Çocuk her geçen gün Mike'a daha çok benziyordu ve Harper'ı yetiştireceği için onunla gurur duyuyordu. Eski dostunun da onlara gülümseyeceğini düşünüyordu.

"Son evlat edinme belgeleri bugün postayla geldi," dedi Sasha sessizce.

Rahatlamış bir şekilde ona döndü. "Yani bitti mi?"

"Evet." Kadın yaklaştı ve adamın ellerini tutarak sol yüzük parmağındaki titanyum bantla oynadı. "O artık resmen Harper Navarro. Ona senin sonsuza dek onun yeni babası olacağını söyledim ve çok heyecanlandı. Ailem çok heyecanlandı. Bugün Glen'le de konuştum. Anlayışla karşıladı ve bizi onayladı. Ayrıca New Orleans'tan buraya taşınmayı da kabul etti."

Nick rahat bir nefes aldı. "Bu iyi bir şey. Mike'ın babasının New Orleans'ta kimsesi kalmadı. Lafayette'te ona daha iyi bakabiliriz."

"Aynen öyle. Şehirdeki birkaç tesisi aradım. Kendine ait bir yer isteyeceğini biliyorsun."

yarı bağımsız olarak. Birlikte daha fazla zaman geçirmek hem onun hem de Harper için iyi olacak."

"Kesinlikle." Adam Nick için de baba gibi bir şey olmuştu, bu yüzden Glen'i daha çok göreceği için çok mutluydu. "Sağ ol, bebeğim."

"Fikir senden çıktı. Ben sadece takip etmene yardımcı oldum."

Parmaklarını onun saçlarına gömdü ve ela gözlerinin derinliklerine baktı. Bu kadın ona musallat olmuş, onu arzuyla yakmış ve kalbini hiç hayal etmediği bir şekilde tamamlamıştı. O soğuk Kasım gecesi kapısını çaldığı için her gün şükrediyordu. Sasha'nın onun palavralarını görüp hatalarını kabul ettiği ve ona kalbini verdiği için kendini inanılmaz derecede kutsanmış hissediyordu.

"Harika bir takım olduk Bayan Navarro," diye mırıldandı.

"Yapıyoruz. Aslında, hemen hemen her konuda başarılıyız denediğimiz her şey."

"Evet. Yaşlı bir vatandaşı taşımak, gizli kanıtları bulmak, kötü adamları öldürmek ve tecavüz mahkumiyetimi bozmak kadar cesurca olmayacak, ama yavaşlamaya razıyım."

"Bu çok kötü çünkü hayatlarımız yaklaşık yedi ay içinde çok daha yoğun olacak." Sasha onun elini kendi elinin içine aldı ve yumuşak, hâlâ düz olan karnının üzerine koydu.

Nick kalbinin durduğunu hissetti. Nefes alamıyordu. Gerçeği öğrenmek için bakışlarını onunkilere dikti. Yüz hatlarından sevgi ve neşe yayılıyordu. Kız parlıyordu.

"Hamile misin?"

Başını salladı. "Bugün doktora gittim. Emin olana kadar sizi umutlandırmak istemedim ama görünüşe göre düğünden hemen önce gebe kalmış olabilirim."

Nick geçmişini düşündü ve bunun tam olarak ne zaman olduğunu biliyordu. O Mart gecesi onu bir kadeh şarapla arka bahçelerine çekmiş ve ay ışığının altında yavaşça baştan çıkarmıştı. O anda, muazzam bir şey olduğunu hissetmişti. Şimdi haklı olduğunu biliyordu.

Nick onu kollarının arasına aldı ve etrafında döndürdü. "Ah, bebeğim. Çok heyecanlandım. Sana söylemiştim.

balayı olayı bok gibiydi."

"Haklıymışsın. Ne kadar mutlu olduğuma inanamıyorum." Ona sıkıca sarıldı ve kollarını boynuna doladı.

Bakışları birleşene kadar saçlarını nazikçe çekiştirdi. Nick aralarındaki bağı ruhunun derinliklerinde hissetti. "Ben de çok mutluyum. Bu şekilde kalalım, tamam mı?"

"Bunu planlıyorum." Ona şuh bir bakış fırlattı, sonra masaya göz attı. "Peki, yemekten sonra... tatlıya ne dersin?"

* * * *

Ayrıca 1001 Karanlık Gece ve Shayla Black'ten [Forever Wicked](#) ve [Pure Wicked](#)'i keşfedin.

1001 Karanlık Gece Bültenine [kaydolun](#) ve
Tiffany Anahtar kolye kazanma şansını
yakalayın.
Her ay bir yarışma var!

Abone olmak için [buraya](#) tıklayın.

Bonus olarak, tüm aboneler ücretsiz bir 1001
Karanlık Gece hikayesi alacaklar
İlk Gece
Yazar: Lexi Blake & M.J. Rose

Tam liste için sayfayı çevirin
1001 Karanlık Gece muhteşem romanlar...

1001 Karanlık Gece Koleksiyonu Üç'ü **Keşfedin**

Keşfetmek için [buraya](#) tıklayın

[HIDDEN INK](#) Yazan Carrie Ann
Ryan Bir Montgomery Ink
Romanı

[BAYOU'DA KAN](#) Yazan Heather Graham Bir
Cafferty & Quinn Novellası

Jennifer Probst'tan [Mayın Arayışı](#) Bir
Arayış Romanı

[DANCE OF DESIRE](#) by Christopher Rice

[ROUGH RHYTHM](#) by Tessa Bailey
Bir Made In Jersey Romanı

[DEVOTED](#) yazan Lexi Blake
Bir Efendiler ve Paralı Askerler Romanı

[Z](#) yazan Larissa Ione
Bir Demonica Yeraltı Dünyası Romanı

[FALLING UNDER YOU](#) Yazan Laurelin
Paige Bir Sabit Üçleme Romanı

[EASY FOR KEEPS](#) by Kristen Proby
Bir Boudreaux Romanı

[UNCHAINED](#) by Elisabeth Naughton
Bir Ebedi Muhafızlar Romanı

[HARD TO SERVE](#) by Laura Kaye
Bir Sert Mürekkep Novellası

Donna Grant tarafından yazılan [DRAGON FEVER](#)

Bir Karanlık Krallar Romanı

[KAYDEN/SIMON](#) yazan Alexandra Ivy/Laura
Wright Bir Bayou Heat Novellası

[STRUNG UP](#) Yazan Lorelei
James Bir Blacktop Cowboys®
Novellası

[MIDNIGHT UNTAMED](#) by Lara
Adrian Bir Geceyarısı Irkı Romanı

[TRICKED](#) Rebecca
Zanetti'den Bir Karanlık
Koruyucular Novellası

[KİRLİ HASTA](#) Yazan Shayla
Black Bir Kötü Aşıklar
Novellası

BAŞTAN [ÇIKARICI BİR DAVET](#) Lauren
Blakely Baştan Çıkarıcı Geceler New York
Novellası

[TATLI](#) TESLİMİYET yazan Liliana
Hart Bir MacKenzie Ailesi Romanı

1001 Karanlık Gecenin Dünyasını Keşfedin

Koleksiyon Bir

Koleksiyon İki

Koleksiyon Üç Ve

Duyuru

Koleksiyon Dört

Paket

Discovery Authors

Mavi Kutu Özel

Ürünleri Yükselen

Fırtına

Liliana Hart'ın MacKenzie Ailesi

Daha Fazlasını Keşfet Shay la Black

Forever Wicked
Shayla Black'ten Kötü
Aşıklar Romanı

Satın almak için [buraya](#) tıklayın

*Umutsuz bir tutkudan başka hiçbir ortak noktaları
yoktu...*

Milyarder Jason Denning, her şeyin, hatta sevginin bile alınıp satılabildiği bir dünyada hızlı ve sert bir hayat yaşıyordu. Ama gizli arzularını keşfetmeye hazır güzel bir yabancı olan "Greta" ile tanıştığında her şey değişti. Mavi yakalı bir aileden gelen Gia Angelotti, rozet takıyor, hak için savaşıyor ve onu sevmek için kendini tamamen açıyordu. Gafil avlanan ve fena halde aşık olan Jason, hayatının ilk düşüncesizliğini yapar ve onu alelacele sunağa götürür.

*Ta ki ikinci bir şans sonsuza dek onların
olabileceğini kanıtlayana kadar.*

Sonra trajedi Jason'ın yeni gelinini kollarından ve hayatından koparır. Gia'yı tekrar bulduğunda, ona bir seçenek sunar: ilk yıldönümlerinden önceki üç haftayı onunla geçirmek ya da evliliklerinden aldığı parayı kaybetmek. Gia isteksizce de olsa kendini bir kez daha onun merhametine bırakmayı ve yatağına dönmeyi kabul eder. Ama onun tam istediği yerde olması Jason'ın huzuru için tehlikelidir. Ne kadar uğraşırsa uğraşsın, kendini ona yeniden aşık olurken bulur. Gia bir daha dönmek üzere gitmeden önce aşklarının gerçek olduğuna güvenmeyi öğrenebilecek midir?

Pure Wicked
Shayla Black'ten Kötü
Aşıklar Romanı

Satın almak için [buraya](#) tıklayın.

Jesse McCall, uluslararası bir pop yıldızı olarak geçirdiği on yıl boyunca her günü hızlı şeritte yaşadı. İnanılmaz yükselişlerin, dünya turlarının ve isimsiz karşılaşmaların tadını çıkaran kararlı bir hedonist olarak, yalnızlığını ya da boş geleceğini düşünmeyi reddeder. Sonra bir trajedi yaşanır.

Şok geçiren ve yas tutan adam, kimliğini bir kenara bırakır ve huzur aramak için uzaklaşır. Onun yerine, bir yandan kendi şeytanlarıyla mücadele ederken bir yandan da işini ayakta tutmak için çabalayan saçma sapan bir güzel olan Bristol Reese'i bulur. Onu baştan çıkarmaya niyetlidir, ancak zevk dolu bir gece dışında, bir oyuncuyla ilgilenmez, özellikle de erkek arkadaşı kısa süre önce kız kardeşine evlenme teklif ettikten sonra. Bristol'a sahip olabilmek için Jesse'nin her zaman olduğu gibi bir erkek olmadığını kanıtlaması gerekmektedir. Ama Bristol onun kimliğini öğrendiğinde ve geçmişi peşini bırakmadığında, Jesse onu değiştigiine ve onu sonsuza dek elde etmekten başka bir şey istemediğine nasıl ikna edecektir?

Daha Sıkı Tutunmak

Kötü Aşıklar, Kitap 12
Yazan Shayla Black
7 Şubat 2017'de geliyor Ön
sipariş için [buraya](#) tıklayın.

"Bekle." Heath onun kolunu tuttu.

Aralarında bir elektriklenme oldu ve kız cızırtıya karşı dişlerini sıktı.

Bu tepki onu daha da sinirlendirdi. "Ne?"

"Mesai saati dışında olduğumuza ve iş ilişkimizi şimdilik bir kenara bıraktığımıza göre, senin hakkında ne düşündüğümü söyleme şansına sahip olmamın doğru olduğunu düşünüyorum."

Yutkundu. Ona bir yığın hakaret savurduktan sonra fikrini söylemekte bu kadar aceleci davranıyorsa, çirkinlikten başka bir şey bekleyemezdi. Jolie içini çekti. Bu berbat bir şeydi ama bunu hak etmişti. "Dinliyorum."

"Mükemmel." Onu serbest bıraktı, parmaklarını yumruk yaparak etrafında dolaşmaya, onu incelemeye ve sonuçlar çıkarmaya başladı. "Erkeklerle güvenmiyorsun ve bu derinlerde yatıyor. Kararlarını etkiliyor ve bana söylediğin her şeye önyargılı yaklaşıyorsun. Eğer hiç aşık olmadıysan, o zaman derinlere kök salmış güvensizliğin çocukluğunda istikrarlı bir baba figürünün olmamasından kaynaklanıyor olmalı."

"Teşekkürler Freud," diye tersledi.

Heath irkilerek yüzünü ona döndü ve neredeyse burunları birbirine değecek kadar yaklaştı. "Yanılıyor muyum?"

O anı şeridinde gezinmeyi reddetti. "Fark eder mi?"

"Öyle olduğunu söyleyebilirim. Ama buna geri döneceğiz. Erkeklerle karşı sadece güvensiz olsaydınız, yarına kadar bekler ve beni kız kardeşinizden uzak tutmak için iyi bir uyarı yapardınız. Onun yerine, peşimden geldin. Ve beni başka bir kadınla bulduğunda, öfken

alevlendi. Zampara bir hıyar olma beklentilerinizi karşılamış olsaydım, bu sizi hiç kızdırmamalı, sadece haklı olduğum için kendinizi beğenmiş olmalıydınız. Ama öfkeliydin. Tüm bu hoşnutsuzluğun kız kardeşiniz adına olduğundan şüpheliyim. Aslında, Bayan Quinn, bana geçici bir ilgiden daha fazlasını duyduğunuzdan şüpheleniyorum. Kıskanmıştınız."

Endişe damarlarında dolaşıyordu. Gerçeğe rahatsız edici derecede yakındı. "Sen egoistsin."

"Ama ben haklıyım." Ona sıkı bir gülümseme verdi. "Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, eğer politikayı hiçe sayıp ofisteki bir kadının peşine düşmek isteseydim, kız kardeşinle uğraşmazdım. Dediğin gibi, o saf ve meydan okuyan biri değil. Ama sen . . . Sen çok daha ilginç olurdun. Güzel, güçlü, akıllı, kolay boyun eğmeyen. İlgimi çektin."

Gerildi. "Ben senin patronunum."

"Geçici olarak. İkimiz de yetişkiniz. Şüphesiz ikimiz de ateşli duygusal bağlar kurmaya yatkın değiliz. İşimizi özel hayatımızdan ayrı tutabiliriz, değil mi?"

Normalde evet derdi. Ama sürekli etrafında dolanan, sorular soran ve her hareketini izleyen bir adamla çalışmak dikkatini çoktan dağıtmıştı. "Senin bir sonraki fethin olmaya hiç niyetim yok."

"O zaman iyi ki seni takip etmeyi hiç planlamamışım."

Jolie nedenini merak etti, sonra kırmızı ceketinin düğmelerini iliklerken soruyu geçiştirdi. "Mükemmel. Gecenizi böldüğüm için özür dilemekten başka söyleyecek bir şey kalmadı. Umarım sabaha kadar bunu unutabiliriz."

Buradan gitmesi gerekiyordu. Elini fazla zorlamıştı ve yeniden toparlanması, yarın ona nasıl yaklaşacağını düşünmesi gerekiyordu. İsteyeceği son şey Heath Powell'ın onu bir sonraki yatak partnerine dönüştürmek istediği bir meydan okuma olarak görmesiydi. Normalde, bir erkeğin cinsel dürtüleri ilgisini çekmediği sürece onu ilgilendirmezdi. Eğer öyleyse, onunla bir ya da iki gece birlikte olmanın bir yolunu bulur, sonra da ilişkiyi bitirirdi.

İçinden bir ses Heath'le hiçbir şeyin bu kadar basit olamayacağını söylüyordu.

Ama Jolie ona sırtını dönüp otoparka doğru yöneldiğinde, adam bir kolunu Jolie'nin ortasına doladı. "Seni takip etmeyi hiç planlamamıştım. . . ama fikrimi değiştirdim."

Boynuna karşı söylenen bu yumuşak sözler içini ürpertti. "Çek ellerini üzerimden."

"Bahse girerim kaltak rolün geçmişinde bir iki erkeği korkutmuştur."

Sarsılarak uzaklaştı ve elini kalçasına götürdü. "Neden bir erkek iddialı olduğunda, alfa ve kontrolü ele alan olarak selamlanır. Ama bir kadın aynı derecede iddialı olduğunda, o bir sürtük oluyor?"

"Oh, açık olalım. Senin bir sürtük olduğuna hiç inanmıyorum. Bence sert dış görünüşünüzün altında yumuşak kalpli bir kadın var. Başiboş çalışanları, diğer insanların hayvanları beslediği gibi besliyorsunuz. Eski işverenleri onları kapı dışarı etti. Mükemmel değiller ama sizin liderliğiniz altında yeniden üretken hale geliyorlar. Onları çok çalıştırıyorsunuz - olması gerektiği gibi

-Ama adilsiniz. Arkadaşlarıymış gibi davranarak onlardan etkinlik koparmazsınız. Onlara tam olarak ne beklediğini söylüyorsun. Ama bana karşı soğuksun çünkü sana hissettirdiklerime karşı kendini korumazsan, savunmanın altından kayacağım ve o denenmemiş kalbini zedeleyeceğimden korkuyorsun."

Tanrım, onu çok fazla görmüştü. "Bana bir daha dokunma. Psikanaliz olmak istersem, bir psikiyatrist tutarım. Bunun dışında profesyonel olmanı ve işini yapmanı bekliyorum. Acil bir durum olmadıkça mesai saatleri dışında seninle iletişime geçmeyeceğime dair söz veriyorum. Şimdi işimiz bitti. Yarın sabah sekizde personel toplantımız olduğunu unutma."

Anahtarlarını çantasından çıkardı ve yüksek topuklu ayakkabılarının onu götürebildiği kadar hızlı bir şekilde uzaklaştı.

"Bana karşı titrediğini hissettim," diye seslendi arkasından.

Jolie dudaklarını sıkıca kapattı. Bunu kabul etmenin bir anlamı yoktu. Heath Powell gibi bir adamla başa çıkmanın en iyi yolu onu görmezden gelmekti.

Kendi tavsiyesine uymak için tüm iradesini kullanması
gerekti.
Neden haklı olmak zorundaydı ki?

1001 Karanlık Gece adına,

Liz Berry ve M.J. Rose teşekkür etmek istiyor ~

Steve Berry
Doug Scofield
Kim Guidroz
Jillian Stein
InkSlinger PR
Dan Slater
Asha Hossain
Chris Graham
Pamela Jamison
Fedora Chen
Jessica Johns
Dylan Stockton
Richard Blake
BookTrib After Dark
Akşam Yemeği Partisi
Gösterisi
ve Simon Lipskar

İçindekiler

[Kitap Açıklaması](#)
[Birinci Bölüm İkinci](#)
[Bölüm Üçüncü](#)
[Bölüm Dördüncü](#)
[Bölüm Beşinci](#)
[Bölüm Altıncı](#)
[Bölüm Yedinci](#)
[Bölüm](#)
[Sonsöz](#)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.